

Project Madurai

மதுரை தமிழ் இலக்கிய
மின்தொகுப்புத் திட்டம்

tirukkuRaL **verses with commentary of** **parimElazakar** **part 2 - poRutppAl (in Tamil,** **Unicode format)**

திருக்குறள் - பரிமேலழகர் உரையுடன்
2. பொருட்பால், பாகம் 1 (குறள் 381-
730)

Acknowledgements:

PDF and Web versions Dr. K.
Kalyanasundaram, Lausanne,
Switzerland

This Etext file is based on Unicode UTF-8 encoding format

So you need to have a unicodecompliant Tamil font and the web browser set to "utf-8" charset to view the Tamil part properly.

This etext was first prepared in Mylai 7-bit format and then converted to Unicode.

© Project Madurai 2013.

Project Madurai is an open, voluntary, worldwide initiative devoted to preparation of electronic texts of tamil literary works and to distribute them free

on the Internet.

Details of Project Madurai are available at the website

<http://www.projectmadurai.org/>

You are welcome to freely distribute this file, provided this header page is kept intact.

திருக்குறள் - பரிமேலழகர்

2. பொருட்பால் (381-1080)

2.1 அரசியல்

2.1.1 இறைமாட்சி

381 படைகுடி கூழ்அமைச்சு

நட்பரணூறு

முடையா னரசரு ளேறு.

படைகுடி கூழ் அமைச்சு நட்பு
அரண் உடையான்-படையும்
குடியும் கூழும் அமைச்சும்
நட்பும் அரணும் என்று
சொல்லப்பட்ட ஆறு
அங்கங்களையும் உடையவன்;
அரசருள் ஏறு - அரசருள் ஏறு
போல்வான்.

விளக்கம்

(ஈண்டுக் 'குடி' என்றது,
அதனை உடைய நாட்டினை;
'கூழ்' என்றது, அதற்கு
ஏதுவாகிய பொருளை.
அமைச்சு, நாடு, அரண்,
பொருள், படை, நட்பு
என்பதே முறையாயினும்,
ஈண்டுச் செய்யுள் நோக்கிப்
பிறழ வைத்தார். 'ஆறும்')

உடையான் என்றதனால்,
 அவற்றுள் ஒன்று இவ்வழியும்
 அரச நீதி செல்லாது என்பது
 பெற்றாம். வடநூலார்
 இவற்றிற்கு 'அங்கம்' எனப்
 பெயர் கொடுத்ததூஉம் அது
 நோக்கி. 'ஏறு' என்பது உபசார
 வழக்கு. இதனால் அரசற்கு
 அங்கமாவன இவை
 என்பதூஉம், இவை முற்றும்
 உடைமையே அவன்
 வெற்றிக்கு ஏது என்பதூஉம்
 கூறப்பட்டன.) ---

382. அஞ்சாமை ஈகை யறிவூக்கம்
 இந்நான்கு
 மெஞ்சாமை வேந்தற் கியல்பு.
 வேந்தற்கு இயல்பு -
 அரசனுக்கு இயல்பாவது;

அஞ்சாமை ஈகை அறிவு
ஊக்கம் இந்நான்கும்
எஞ்சாமை - தீமையும்
கொடையும், அறிவும்,
ஊக்கமும் என்னும் இந்நான்கு
குணமும் இடைவிடாது
நிற்றல்.

விளக்கம்

(ஊக்கம்: வினை செய்தற்கண்
மன எழுச்சி. இவற்றுள் அறிவு
ஆறு அங்கத்திற்கும் உரித்து;
ஈகை படைக்கு குரித்து;
ஏனைய வினைக்கு உரிய.
உயிர்க்குணங்களுள் ஒன்று
தோன்ற ஏனைய அடங்கி
வரும். அவற்றுள் இவை
அடங்கின், அரசற்குக்
கெடுவன பல ஆமாகலின்,

இவை எப்பொழுதும் தோன்றி
நிற்றல் இயல்பாக வேண்டும்
என்பார், 'எஞ்சாமை
வேந்தற்கு இயல்பு' என்றார்.) -

--

383. தூங்காமை கல்வி

துணிவுடைமை இம்முன்று
நீங்கா நிலனான் பவற்கு.

நிலன் ஆள்பவற்கு -

நிலத்தினை ஆளும்

திருவுடையாற்கு; தூங்காமை

கல்வி துணிவு உடைமை

இம்முன்றும் நீங்கா -

அக்காரியங்களில்

விரைவுடையையும், அவை

அறிதற்கு ஏற்ற

கல்வியுடையையும், ஆண்மை

உடைமையும் ஆகிய

இம்முன்று குணமும்
ஒருகாலும் நீங்கா.

விளக்கம்

(கல்வியது கூறுபாடு முன்னர்க்
கூறப்படும். ஆண்மையாவது,
ஒன்றனையும் பாராது கடிதில்
செய்வது ஆகலின், அஃது
ஈண்டு உபசார வழக்கால்
'துணிவு' எனப்பட்டது. உம்மை
இறந்தது தழீஇய எச்ச உம்மை.
இவற்றுள் கல்வி, ஆறு
அங்கத்திற்கும் உரித்து
ஏனைய, வினைக்கு உரிய.
'நீங்கா' என்பதற்குமேல்
எஞ்சாமைக்கு உரைத்தாங்கு
உரைக்க.) ---

384. அறனிமுக்கா தல்லவை நீக்கி
மறனிமுக்கா

மான முடைய தரசு.

அறன் இழுக்காது - தனக்கு
ஓதிய அறத்தின் வழுவாது
ஓழுகி; அல்லவை நீக்கி -
அறனல்லவை தன் நாட்டின்
கண்ணும் நிகழாமல் கடிந்து;
மறன் இழுக்கா மானம்
உடையது அரசு - வீரத்தின்
வழுவாத தாழ்வு
இன்மையினை உடையான்
அரசன்.

விளக்கம்

(அவ்வறமாவது. ஓதல்,
வேட்டல், ஈதல் என்னும்
பொதுத் தொழிலினும்;
படைக்கலம் பயிறல், பல்
உயிரோம்பல், பகைத்திறம்
தெறுதல் என்னும் சிறப்புத்

தொழிலினும் வழுவாது
நிற்றல். 'மாண்ட, அறநெறி
முதற்றே அரசின் கொற்றம்"
(புற நா. 65) என்பதனால்,
இவ்வறம் பொருட்குக்
காரணமாதல் அறிக.

அல்லவை, கொலை, களவு
முதலாயின. குற்றமாய
மானத்தின் நீக்குதற்கு, 'மறன்
இழுக்கா மானம்' என்றார்.
அஃதாவது, "வீறின்மையின்
விலங்காம்என மதவேழமும்
எறியான் - ஏறுண்டவர்
நிகராயினும் பிறர் மிச்சில்
என்று எறியான் -
மாறன்மையின் மறம்வாடும்
என்று இளையாரையும்
எறியான் - ஆறன்மையின்

முதியாரையும் எறியான்
 அயில் உழவன்" (சீவக.
 மண்மக. 159) எனவும்,
 "அழியுநர் புறக்கொடை
 அயில்வேல் ஓச்சான்" (பு.வெ.
 வஞ்சி. 20) எனவும்
 சொல்லப்படுவது. அரசு:
 அரசனது தன்மை; அஃது
 உபசார வழக்கால்
 அவன்றன்மேல் நின்றது.) ---

385. இயற்றலு மீட்டலுங் காத்தலுங்
 காத்த
 வகுத்தலும் வல்ல தரசு.
 இயற்றலும் - தனக்குப்
 பொருள்கள் வரும் வழிகளை
 மேன்மேல் உளவாக்கலும்;
 ஈட்டலும் - அங்ஙனம்
 வந்தவற்றை ஒருவழித்

தொகுத்தலும்; காத்தலும் -
தொகுத்தவற்றை பிறர்
கொள்ளாமல் காத்தலும்; காத்த
வகுத்தலும் - காத்தவற்றை
அறம், பொருள்,
இன்பங்களின் பொருட்டு
விடுத்தலும்; வல்லது அரசு -
வல்லவனே அரசன்.

விளக்கம்

(ஈட்டல், காத்தல்
என்றவற்றிற்கு ஏற்ப,
'இயற்றல்' என்பதற்குச்
செயப்படுபொருள்
வருவிக்கப்பட்டது.

(பொருள்களாவன; மணி,
பொன், நெல் முதலாயின.
அவை வரும் வழிகளாவன;
பகைவரை அழித்தலும், திறை

கோடலும், தன் நாடு
தலையளித்தலும் முதலாயின.
'பிறர்' என்றது பகைவர்,
கள்வர், சுற்றத்தார்.
வினைசெய்வார்
முதலாயினார். கடவுளர்,
அந்தணர், வறியோர் என்று
இவர்க்கும் புகழிற்கும்
கொடுத்தலை
அறப்பொருட்டாகவும்;
யானை, குதிரை, நாடு, அரண்
என்று இவற்றிற்கும்,
பகையொடு கூடலின்
பிரிக்கப்படுவார்க்கும்,
தன்னில் பிரிதலின்
கூட்டப்படுவார்க்கும்
கொடுத்தலைப் பொருட்
பொருட்டாகவும்; மண்டபம்,

வாவி, செய்குன்று, இளமரக்கா
முதலிய செய்தற்கும்,
ஐம்புலன்களான்
நுகர்வனவற்றிற்கும்
கொடுத்தலை இன்பப்
பொருட்டாகவும் கொள்க.
இயற்றல் முதலிய தவறாமல்
செய்தல் அரிதாகலின்,
'வல்லது' என்றார். இவை
நான்கு பாட்டானும் மாட்சியே
கூறப்பட்டது.) ---

386. காட்சிக் கெளியன்

கடுஞ்சொல்ல னல்லனேல்
மீக்கூறு மன்ன னிலம்
காட்சிக்கு எளியன் - முறை
வேண்டினார்க்கும் குறை
வேண்டினார்க்கும் காண்டற்கு
எளியனாய்; கடுஞ்சொல்லன்

அல்லனேல் - யாவர் மாட்டும்
கடுஞ் சொல்லன் அல்லனும்
ஆயின்; மன்னன் நிலம்
மீக்கூறும் - அம்மன்னனது
நிலத்தை எல்லா நிலங்களினும்
உயர்த்துக் கூறும் உலகம்.

விளக்கம்

(முறை வேண்டினார்:

வலியரான் நலிவு எய்தினார்.

குறை வேண்டினார்:

வறுமையுற்று இரந்தார்.

காண்டற்கு எளிமையாவது,

பேர் அத்தாணிக்கண் அந்தணர்

சான்றோர் உள்ளிட்டாரோடு

செவ்வி உடையனாயிருத்த .

கடுஞ்சொல்: கேள்வியினும்

வினையினும் கடியவாய

சொல். நிலத்தை மீக்கூறும்

எனவே, மன்னனை மீக்கூறுதல்
 சொல்ல வேண்டாதாயிற்று.
 மீக்கூறுதல், 'இவன் காக்கின்ற
 நாடு பசி, பிணி, பகை முதலிய
 இன்றி யாவார்க்கும் பேரின்பம்
 தருதலின் தேவருலகினும்
 நன்று' என்றல். 'உலகம்'
 என்னும் எழுவாய்
 வருவிக்கப்பட்டது.) ---

387. இன்சொலா லீத்தளிக்க
 வல்லார்க்குத் தன்சொலாற்
 றான்கண் டனைத்திவ் வுலகு.
 இன்சொலால் ஈத்து அளிக்க
 வல்லாற்கு - இனிய
 சொல்லுடனே ஈதலைச் செய்து
 அளிக்கவல்ல அரசனுக்கு;
 இவ்வுலகு தன் சொலால் தான்
 கண்டனைத்து - இவ்வுலகம்

தன் புகழோடு மேவித் தான்
கருதிய அளவிற்றாம்.

விளக்கம்

(இன்சொல்: கேள்வியினும்
வினையினும் இனியவாய
சொல். ஈதல்: வேண்டுவார்க்கு
வேண்டுவன கொடுத்தல்.

அளித்தல்: தன்

பரிவாரத்தானும் பகைவரானும்
நலிவுபடாமல் காத்தல். இவை
அரியவாகலின் 'வல்லாற்கு'
என்றும், அவன் மண்
முழுவதும் ஆளும் ஆகலின்
'இவ்வுலகு' என்றும் கூறினார்.
கருதிய அளவிற்றாதல் -
கருதிய பொருள் எல்லாம்
சுரத்தல்.) --

388. முறைசெய்து காப்பாற்று
மன்னவன் மக்கட்
கிறையென்று வைக்கப் படும்.
முறை செய்து காப்பாற்றும்
மன்னவன் - தான் முறை
செய்து பிறர் நலியாமற்
காத்தலையும் செய்யும்
அரசன்; மக்கட்கு இறை என்று
வைக்கப்படும் - பிறப்பான்
மகனேயாயினும், செய்வான்
மக்கட்குக் கடவுள் என்று வேறு
வைக்கப்படும்.

விளக்கம்

(முறை: அறநூலும் நீதிநூலும்
சொல்லும் நெறி. 'பிறர்' என்றது
மேற்சொல்லியாரை. வேறு
வைத்தல்: மக்களிற் பிரித்து
உயர்த்து வைத்தல்.) ---

389. செவிகைப்பச்

சொற்பொறுக்கும் பண்புடை
வேந்தன்

கவிகைக்கீழ்த் தங்கு முலகு.

சொல் செவி கைப்பப்

பொறுக்கும் பண்பு

உடைவேந்தன் - இடிக்கும்

துணையாயினார் சொற்களைத்

தன் செவி பொறாதாகவும்.

விளைவு நோக்கிப் பொறுக்கும்

பண்புடைய அரசனது;

கவிகைக்கீழ்த் தங்கும் உலகு -

குடைநிழற் கண்ணே தங்கும்

உலகம்.

விளக்கம்

('செவி கைப்ப' என்றதற்கு

ஏற்ப, 'இடிக்குந்

துணையாயினார்' என்பது

வருவிக்கப்பட்டது. நாவின்
புலத்தைச் செவிமேல் ஏற்றிக்
'கைப்ப' என்றார். பண்பு
உடைமை: விசேட
உணர்வினனாதல்.
அறநீதிகளில் தவறாமையின்,
மண் முழுதும் தானே ஆளும்
என்பதாம்.) ---

390. கொடையளி செங்கோல்
குடியோம்ப னான்கு
முடையானாம் வேந்தர்க்
கொளி.
கொடை வேண்டுவார்க்கு
வேண்டுவன கொடுத்தலும்;
அளி - யாவார்க்கும் தலையளி
செய்தலும்; செங்கோல் முறை
செய்தலும்; குடி ஓம்பல் -

தளர்ந்த குடிகளைப் பேணலும்
ஆகிய; நான்கும் உடையான் -
இந்நான்கு செயலையும்
உடையான்; வேந்தர்க்கு
ஒளியாம் - வேந்தர்க்கு
எல்லாம் விளக்கு ஆம்.

விளக்கம்

(தலையளி - முகம் மலர்ந்து
இனிய கூறல். செவ்விய கோல்
போறலின், 'செங்கோல்'
எனப்பட்டது. 'குடி ஒம்பல்'
என எடுத்துக் கூறியமையால்,
தளர்ச்சி பெற்றாம். அஃதாவது,
ஆறில் ஒன்றாய்
பொருள்தன்னையும் வறுமை
நீங்கியவழிக் கொள்ளல்
வேண்டின், அவ்வாறு
கோடலும், இழத்தல்

வேண்டின் இழத்தலும் ஆம்.
சாதி முழுதும் விளக்கலின்,
'விளக்கு' என்றார். ஒளி-
ஆகுபெயர். இவை ஐந்து
பாட்டானும் மாட்சியும்
பயனும் உடன் கூறப்பட்டன.)

2.1.2 கல்வி

391. கற்க கசடறக் கற்பவை
கற்றபின்
நிற்க வதற்குத் தக.
கற்பவை கசடு அறக் கற்க -
ஒருவன் கற்கப்படும்
நூல்களைப் பழுதறக் கற்க;
கற்றபின் அதற்குத் தக நிற்க -

அங்ஙனம் கற்றால்,
அக்கல்விக்கத் தக அவை
சொல்லுகின்ற நெறிக் கண்ணே
நிற்க.

விளக்கம்

('கற்பவை' என்றதனான்,
அறம் பொருள் இன்பம் வீடு
என்னும் உறுதிப்பொருள்
உணர்த்துவன அன்றிப்
பிறபொருள் உணர்த்துவன,
சின்னாள் பல்பிணிச்
சிற்றறிவினர்க்கு ஆகா என்பது
பெற்றாம். கசடறக்
கற்றலாவது: விபரீத
ஐயங்களை நீக்கி
மெய்ப்பொருளை நல்லோர்
பலருடனும் பலகாலும்
பயிறல். நின்றலாவது:

இல்வாழ்வுழிக் "கருமமும்
 உள்படாப் போகமும்
 துவ்வாத், தருமமும்
 தக்கார்க்கே செய்" தலினும்,
 (நாலடி. 250) துறந்துழித்
 தவத்தான் மெய் உணர்ந்து
 அவா அறுத்தலினும்
 வழுவாமை சிறப்புடை
 மகற்காயின் கற்றல் வேண்டும்
 என்பதூஉம், அவனால்
 கற்கப்படும் நூல்களும்,
 அவற்றைக் கற்குமாறும்,
 கற்றதனால் பயனும் இதனாற்
 கூறப்பட்டன.) ---

392. எண்ணென்ப வேனை
 யெழுத்தென்ப விவ்விரண்டு
 கண்ணென்ப வாழு முயிர்க்கு.
 எண் என்ப ஏனை எழுத்து

என்ப இவ்விரண்டும் -
அறியாதார் எண் என்று
சொல்லுவனவும் மற்றை
எழுத்து என்று
சொல்லுவனவம் ஆகிய
கலைகள் இரண்டினையும்;
வாழும் உயிர்க்குக் கண் என்ப
- அறிந்தார் சிறப்புடை
உயிர்க்குக் கண் என்று
சொல்லுவார்.

விளக்கம்

(எண் என்பது கணிதம் அது
கருவியும் செய்கையும் என
இருவகைப்படும்; அவை
ஏரம்பம் முதலிய நூல்களுள்
காண்க. எழுத்து எனவே,
அதனோடு ஒற்றுமையுடைய
சொல்லும் அடங்கிற்று.

இவ்விருதிறமும்,
அறமுதற்பொருள்களைக்
காண்டற்குக் கருவியாகலின்,
'கண்' எனப்பட்டன. அவை
கருவியாதல் "ஆதி
முதலொழிய அல்லாதன
எண்ணி, நீதி வழுவா
நிலைமையவால் - மாதே,
அறமார் பொருள் இன்பம் வீடு
என்று இவற்றின், திறமாமோ
எண்ணிறத்தால் செப்பு."
"எழுத்தறியத் தீரும்
இழிதகைமை, தீர்ந்தான்,
மொழித்திறத்தின்
முட்டறுப்பான் ஆகும்,
மொழித்திறத்தின், முட்டறுத்த
நல்லோன் முதல் நூல் பொருள்
உணர்ந்து, கட்டறுத்து வீடு

பெறும்." இவற்றான் அறிக.
 'என்ப' என்பவற்று, முன்னைய
 இரண்டும் அஃறிணைப்
 பன்மைப் பெயர்; பின்னது
 உயர்திணைப் பன்மை வினை.
 அறியாதார், அறிந்தார் என்பன
 வருவிக்கப்பட்டன.
 சிறப்புடைய உயிர் என்றது
 மக்கள் உயிருள்ளும் உணர்வு
 மிகுதி உடையதனை. இதனால்
 கற்கப்படும் நூல்கட்குக்
 கருவியாவனவும் அவற்றது
 இன்றியமையாமையும்
 கூறப்பட்டன.) ---

393. கண்ணுடைய ரென்பவர்
 கற்றோர் முகத்திரண்டு
 புண்ணுடையர் கல்லா தவர்.
 கண் உடையர் என்பவர்

கற்றோர் - கண்ணுடையர்
என்று உயர்த்துச்
சொல்லப்படுவார் கற்றவரே;
கல்லாதவர் முகத்து இரண்டு
புண் உடையர் - மற்றைக்
கல்லாதவர் முகத்தின்கண்
இரண்டு புண்ணுடையர்;
கண்ணிலர்.

விளக்கம்

(தேயம்

இடையிட்டவற்றையும் காலம்
இடையிட்டவற்றையும்
காணும் ஞானக்கண்
உடைமையின், கற்றாரைக்
'கண்ணுடையர்' என்றும்,
அஃதின்றி நோய்
முதலியவற்றால் துன்பம்
செய்யும் ஊன்கண்ணே

உடைமையின், கல்லாதவரைப்
'புண்ணுடையர்' என்றும்
கூறினார். மேல் கண்ணன்மை
உணரநின்ற ஊனக்கண்ணின்
மெய்ம்மை கூறியவாற்றான்,
பொருள் நூல்களையும்
கருவிநூல்களையும் கற்றாரது
உயர்வும், கல்லாதாரது
இழிவும் இதனான் தொகுத்துக்
கூறப்பட்டன.) ---

394. உவப்பத் தலைக்கூடி உள்ளப்
பிரித
லனைத்தே புலவர் தொழில்.
உவப்பத் தலைக்கூடி உள்ளப்
பிரிதல் அனைத்தே -
யாவரையும் அவர்
உவக்குமாறு தலைப்பெய்து,
'இனி இவரை யாம் எங்ஙனம்

கூடுதும்? என நினையுமாறு
நீங்குதலாகிய அத்தன்மைத்து;
புலவர் தொழில் -
கற்றறிந்தாரது தொழில்.

விளக்கம்

(தாம் நல்வழி ஒழுகல் பிறர்க்கு
உறுதி கூறல் என்பன
இரண்டும் தொழில் என
ஒன்றாய் அடங்குதலின்,
'அத்தன்மைத்து' என்றார்.
அத்தன்மை: அப்பயனைத்
தரும் தன்மை. நல்லொழுக்கம்
காண்டலானும், தமக்கு
மதுரமும் உறுதியுமாய்
கூற்றுக்கள் நிகழ்வு
எதிர்வுகளின் இன்பம்
பயத்தலானும் கற்றார்மாட்டு
எல்லாரும் அன்புடையராவர்

என்பதாம். இதனால் கற்றாரது
உயர்வு வகுத்துக் கூறப்பட்டது.

395. உடையார்மு னில்லார்போ
லேக்கற்றுங் கற்றார்
கடையரே கல்லாதவர்.
உடையார்முன் இல்லார் போல்
ஏக்கற்றும் கற்றார் - 'பிற்றை
நிலைமுனியாது கற்றல் நன்று'
(புறநா. 183) ஆதலான்,
செல்வர்முன் நல்கூர்ந்தார்
நிற்குமாறு போலத் தாமும்
ஆசிரியர்முன் ஏக்கற்று
நின்றும் கற்றார்
தலையாயினார்; கல்லாதவர்
கடையரே - அந்நிலைக்கு
நாணிக் கல்லாதவர்
எஞ்ஞான்றும்

இழிந்தாரேயாவர்.

விளக்கம்

('உடையார், இல்லார்' என்பன
உலகவழக்கு. ஏக்கறுதல்;
ஆசையால் தாழ்தல். கடையார்'
என்றதனான், அதன்
மறுதலைப் பெயர்
வருவிக்கப்பட்டது.
பொய்யாய் மானம் நோக்க
மெய்யாய் கல்வி இழந்தார்
பின் ஒரு ஞான்றும்
அறிவுடைய ராகாமையின்,
'கடையரே' என்றார். இதனால்,
கற்றாரது உயர்வும்
கல்லாதாரது இழிவும்
கூறப்பட்டன.) ---

396. தொட்டனைத் தூறும்

மணற்கேணி மாந்தர்க்குக்
கற்றனைத் தூறு மறிவு.
மணற்கேணி தொட்ட
அனைத்து ஊறும் -
மணலின்கண் கேணி
தோண்டிய அளவிற்றாக
ஊறும்; மாந்தர்க்கு அறிவு
கற்றனைத்து ஊறும் -
அதுபோல மக்கட்கு அறிவு
கற்ற அளவிற்றாக ஊறும்.

விளக்கம்

(ஈண்டுக் 'கேணி' என்றது,
அதற்கண் நீரை. 'அளவிற்றாக'
என்றது, அதன் அளவும்
செல்ல என்றவாறு. சிறிது கற்ற
துணையான் அமையாது,
மேன்மேல் கற்றல் வேண்டும்
என்பதாம். இஃது ஊழ் மாறு

கொள்ளாவழியாகலின் மேல்
'உண்மை அறிவே மிகும்'
(குறள். 373) என்றதனோடு
மலையாமை அறிக.) ---

397. யாதானு நாடாமா லூராமா
லென்னொருவன்
சாந்துணையுங் கல்லாத வாறு.
யாதானும் நாடுஆம் ஊர்ஆம் -
கற்றவனுக்குத் தன்னோடும்
தன்னூருமேயன்றி, யாதானும்
ஒரு நாடும் நாடாம்; யாதானும்
ஓர் ஊரும் ஊர் ஆம்; ஒருவன்
சாம் துணையும் கல்லாதவாறு
என் - இங்ஙனமாயின்,
ஒருவன் தான் இறக்கும்
அளவும் கல்லாது கழிகின்றது
என் கருதி?
விளக்கம்

(உயிரோடு சேறலின், 'சாம்
துணையும்' என்றார். பிறர்
நாடுகளும் ஊர்களும்
தம்போல உற்றுப்
பொருட்கொடையும் பூசையும்
உவந்து செய்தற்கு
ஏதுவாகலின் கல்வி போலச்
சிறந்தது பிறிதில்லை;
அதனையே எப்பொழுதும்
செய்க என்பதாம்.) ---

398. ஒருமைக்கட் டான் கற்ற கல்வி
யொருவற்
கெழுமையும் ஏமாப் புடைத்து.
ஒருவற்கு - ஒருவனுக்கு, தான்
ஒருமைக்கண் கற்ற கல்வி -
தான் ஒரு பிறப்பின்கண் கற்ற
கல்வி, எழுமையும் ஏமாப்பு

உடைத்து எழுபிறப்பினும்
சென்று உதவுதலை உடைத்து.
விளக்கம்

(வினைகள்போல உயிரின்கண்
கிடந்து அது புக்குழிப் புகும்
ஆகலின், 'எழுமையும்
ஏமாப்பு உடைத்து' என்றார்.
எழுமை மேலே கூறப்பட்டது
(குறள் 62.) உதவுதல் -
நன்னெறிக் கண் உய்த்தல்.) ---

399. தாமின் புறுவ துலகின்
புறக்கண்டு

காமுறுவர் கற்றறிந் தார்.

தாம் இன்புறுவது உலகு

இன்புறக் கண்டு - தாம்

இன்புறுதற்கு ஏதுவாகிய

கல்விக்கு உலகம்

இன்புறுதலால் அச்சிறப்பு

நோக்கி; கற்றறிந்தார்
காமுறுவர் - கற்றறிந்தார்
பின்னும் அதனையே
விரும்புவர்.

விளக்கம்

(தாம் இன்புறுதலானது,
நிகழ்வின் கண்
சொற்பொருள்களின் சுவை
நுகர்வானும், புகழ் பொருள்
பூசை பெறுதலானும்,
எதிர்வின்கண் அறம் வீடு
பயத்தலானும், அதனான்
இடையறாத இன்பம் எய்துதல்.
உலகு இன்புறுதலாவது:
'இம்மிக்காரோடு
தலைப்பெய்து அறியாதன
எல்லாம் அறியப்பெற்றோம்'
என்றும், "யாண்டு பலவாக

நரையில் மாயினேம்" (புறநா.
191) என்றும் உவத்தல்.

செல்வமாயின், ஈட்டல் காத்தல்
இழத்தல் என்ற இவற்றான்
துன்புறுதலும், பலரையும்
பகையாக்கலும் உடைத்து என
அறிந்து, அதனைக்
காமுறாமையின் 'கற்றறிந்தார்'
என்றும், கரும்பு அயிறற்குக்
கூலிபோலத் தாம் இன்புறுதற்கு
உலகு இன்புறுதல்
பிறவாற்றான் இன்மையின்
அதனையே காமுறுவர் என்றும்
கூறினார்.) ---

400. கேடில் விழுச்செல்வம் கல்வி
யொருவற்கு
மாடல்ல மற்றை யவை.
ஒருவற்குக் கேடு இல்

விழுச்செல்வம் கல்வி
ஒருவனுக்கு அழிவு இல்லாத
சீரிய செல்வமாவது கல்வி;
மற்றையவை மாடு அல்ல -
அஃது ஒழிந்த மணியும்
பொன்னும், முதலாயின
செல்வமல்ல.

விளக்கம்

(அழிவின்மையாவது:
தாயத்தார், கள்வர், வலியர்,
அரசர் என்ற இவரால்
கொள்ளப்படாமையும்,
வழிப்பட்டார்க்குக்
கொடுத்துழிக் குறையாமையும்
ஆம். சீர்மை: தக்கார்கண்ணே
நிற்றல். மணி, பொன்
முதலியவற்றிற்கு
இவ்விரண்டும் இன்மையின்,

அவற்றை 'மாடு அல்ல'
என்றார். இவை ஐந்து
பாட்டானும் கல்வியது
சிறப்புக் கூறப்பட்டது.) ---

2.1.3 கல்லாமை

401. அரங்கின்றி வட்டாடி யற்றே
நிரம்பிய
நூலின்றிக் கோட்டி கொளல்.
அரங்கு இன்றி வட்டு
ஆடியற்று - அரங்கினை
இழையாது
வட்டாடினாற்போலும்;
நிரம்பிய நூல்இன்றி கோட்டி
கோளல்தான் நிரம்புதற்கு

ஏதுவாகிய நூல்களைக்
கல்லாது ஒருவன்
அவையின்கண் ஒன்றனைச்
சொல்லுதல்.

விளக்கம்

(அரங்கு - வகுத்ததானம்.

வட்டாடல்: உண்டை

உருட்டல். இவை

"கட்டளையன்ன வட்டரங்கு
இழைத்துக், கல்லாச் சிறாஅர்
நெல்லிவட்டாடும்" (நற். 3)

என்பதனான் அறிக. நிரம்புதல்:

அறிய வேண்டுவன எல்லாம்

அறிதல். 'கோட்டி' என்பது

ஈண்டு ஆகுபெயர். "புல்லா

எழுத்தின் பொருள்இல்

வறுங்கோட்டி" (நாலடி. 155)

என்புழிப்போல. சொல்லும்

பொருளும் நெறிப்படா
என்பதாம்.) ---

402. கல்லாதான் சொற்கா முறுதல்
முலையிரண்டு
மில்லாதாள் பெண்காமுற்
றற்று.

கல்லாதான் சொல் காமுறுதல் -
கல்வியில்லாதவன் ஒருவன்
அவையின்கண் ஒன்று
சொல்லுதலை அவாவுதல்;
முலை இரண்டும் இல்லாதாள்
பெண் காமுற்றற்று -
இயல்பாகவே முலை
இரண்டும் இல்லாதாள் ஒருத்தி
பெண்மையை அவாவினாற்
போலும்.

விளக்கம்

("இனைத்தென அறிந்த

சினை" (தொல். சொல். 33)
ஆகலின், தொகையோடு
முற்று உம்மை கொடுத்தார்.
சிறிதும் இல்லாதான்
என்பதாம். அவாவியவழிக்
கடைப்போகாது; போகினும்
நகை விளைக்கும்
என்பதாயிற்று.) ---

403. கல்லா தவரு நனிநல்லர்
கற்றார்முற்
சொல்லா திருக்கப் பெறின்.
கல்லாதவரும் நனி நல்லர் -
கல்லாதாரும் மிக நல்லராவர்;
கற்றார் முன் சொல்லாது
இருக்கப் பெறின் - தாமே
தம்மையறிந்து கற்றார்
அவையின்கண் ஒன்றனையும்
சொல்லாதிருத்தல் கூடுமாயின்.

விளக்கம்

(உம்மை . இழிவுச் சிறப்பு
உம்மை; தம்மைத்தாம்
அறியாமையின் அது கூடாது
என்பார், 'பெறின்' என்னும்,
கூடின் ஆண்டுத் தம்மை
வெளிப்படுத்தாமையானும்,
பின் கல்வியை
விரும்புவராகலானும் 'நனி
நல்லர்' என்றும் கூறினார்.
இவை மூன்று பாட்டானும்
கல்லாதார், அவைக்கண்
சொல்லுதற்கு உரியரன்மை
கூறப்பட்டது.) ---

404. கல்லாதா னொட்பங் கழியநன்
றாயினுங்
கொள்ளா ரறிவுடை யார்.

கல்லாதான் ஒட்பம் கழிய
 நன்று ஆயினும் -
 கல்லாதவனது ஒண்மை
 ஒரோவழி நன்றாயிருப்பினும்;
 அறிவுடையார் கொள்ளார் -
 அறிவுடையார் அதனை
 ஒண்மையாகக் கொள்ளார்.
 விளக்கம்
 (ஒண்மை: அறிவுடைமை.
 அது நன்றாகாது,
 ஆயிற்றாயினும்,
 ஏரெழுத்துப் போல்வதோர்
 விழுக்காடு ஆகலின்,
 நிலைபெற்ற தூல்
 அறிவுடையார் அதனை
 மதியார் என்பதாம்.) ---

405. கல்லா வொருவன் றகைமை
 தலைப்பெய்து

சொல்லாடச் சோர்வு படும்.
கல்லா ஒருவன் தகைமை -
நூல்களைக் கல்லாத ஒருவன்
'யான் அறிவுடையேன்' எனத்
தன்னை மதிக்கும் மதிப்பு;
தலைப்பெய்து சொல்லாடச்
சோர்வுபடும் - அவற்றைக்
கற்றவன் கண்டு உரையாடக்
கெடும்.

விளக்கம்

('கற்றவன்' என்பது
வருவிக்கப்பட்டது. யாதானும்
ஓர் வார்த்தை சொல்லும்
துணையுமே நிற்பது,
சொல்லியவழி
வழுப்படுதலின், அழிந்து
விடும் என்பதாம். இவை
இரண்டு பாட்டானும்

கல்லாதாரது இயற்கையறிவின்
குற்றம் கூறப்பட்டது.) ---

406. உளரென்னு மாத்திரைய
ரல்லால் பயவாக்
களரனையர் கல்லா தவர்.
கல்லாதவர் - கல்லாதவர்;
உளர் என்னும் மாத்திரையார்
அல்லால் - காணப்படுதலான்
இலரல்லர் உளர் என்று சிலர்
சொல்லும் அளவினர் ஆதல்
அன்றி; பயவாக் களர்
அனையர் - தமக்கும்
பிறருக்கும் பயன்படாமையால்
விளையாத களர் நிலத்தோடு
ஒப்பர்.
விளக்கம்
(களர் தானும் பேணற்பாடு
அழிந்து, உயிர்கட்கும் உணவு

முதலிய உதவாதது போலத்,
தாமும் நன்று மதிக்கற்பாடு
அழிந்து, பிறர்க்கும் அறிவு
முதலிய உதவார் என்பதாம்.
இதனான் கல்லாதாரது
பயன்படாமை கூறப்பட்டது.) -

--

407. நுண்மா னுழைபுல மில்லா
னெழில்நல
மண்மாண் புனைபாவை யற்று.
நுண்மாண் நுழைபுலம்
இல்லான் எழில் நலம் -
நுண்ணியதாய்,
மாட்சிமைப்பட்டுப் பல
நூல்களினும் சென்ற அறிவு
இல்லாதவனுடைய எழுச்சியும்
அழகும்; மண், மாண் புனை

பாவை அற்று - சுவையான்
மாட்சிமைப்படப் புனைந்த
பாவையுடைய எழுச்சியும்
அழகும் போலும்.

விளக்கம்

(அறிவிற்கு மாட்சிமையாவது,
பொருள்களைக்

கடிதிற்காண்டலும்

மறவாமையும் முதலாயின.

'பாவை' ஆகுபெயர்.

"உருவின் மிக்கதோர்

உடம்பது பெறுதலும் அரிது"

(சீவக. முத்தி. 154) ஆகலான்,

எழில் நலங்களும் ஒரு பயனே

எனினும், நூலறிவு இவ்வழிச்

சிறப்பில் என்பதாம். இதனால்

அவர் வடிவழகால் பயன்

இன்மை கூறப்பட்டது.) --

408. நல்லார்கட் பட்ட வறுமை
யின்னாதே

கல்லார்கட் பட்ட திரு.

நல்லார்கண் பட்ட வறுமையின்

இன்னாது - கற்றார்மாட்டு

நின்ற வறுமையினும்

இன்னாது; கல்லார்கண் பட்ட

திரு - கல்லாதார் மாட்டு நின்ற

செல்வம்.

விளக்கம்

(இழிவு சிறப்பு உம்மை

விகாரத்தால் தொக்கது. தம்தம்

நிலையின் அன்றி மாறி

நிற்றலால் தாம்

இடுக்கண்படுதலும் உலகிற்குத்

துன்பஞ்செய்தலும்

இரண்டற்கும் ஒக்குமாயினும்,

திருகல்லாரைக் கெடுக்க,

வறுமை நல்லாரைக் கெடாது
நின்றலான், 'வறுமையினும்
திரு இன்னாது' என்றார்.
இதனால் அவர் திருவின்
குற்றம் கூறப்பட்டது.) ---

409. மேற்பிறந்தா ராயினுங்
கல்லாதார் கீழ்ப்பிறந்துங்
கற்றா ரனைத்திலர் பாடு.
கல்லாதார் மேற்பிறந்தார்
ஆயினும் - கல்லாதார் உயர்ந்த
சாதிக்கண் பிறந்தாராயினும்;
கீழ்ப்பிறந்தும் கற்றார்
அனைத்துப் பாடு இலர் -
தாழ்ந்த சாதிக்கண்
பிறந்துவைத்தும் கற்றாரது
பெருமை அளவிறறாய
பெருமையிலர்.
விளக்கம்

(உடலோடு ஒழியும் சாதி
உயர்ச்சியினும், உயிரோடு
செல்லும் கல்வி உயர்ச்சி
சிறப்புடைத்து என்பதாம்.
இதனான் அவர் சாதி
உயர்ச்சியால் பயனின்மை
கூறப்பட்டது.) ---

410. விலங்கொடு மக்க ளனைய
ரிலங்குநூல்
கற்றாரோ டேனை யவர்.
விலங்கொடு மக்கள் அனையர்
- விலங்கொடு நோக்க மக்கள்
எத்துணை நன்மையுடையர்
அத்துணைத் தீமையுடையர்,
இலங்கு நூல் கற்றாரோடு
ஏனையவர் - விளங்கிய
நூலைக் கற்றாரோடு நோக்கக்

கல்லாதவர்.

விளக்கம்

(இலங்கு நூல்: சாதிப் பெயர்.

விளங்குதல்: மேம்படுதல்.

விலங்கின் மக்கட்கு ஏற்றமாய்
உணர்வு மிகுதி காணப்படுவது
கற்றார் கண்ணையாகலின்,
கல்லாதாரும் அவரும் ஒத்த
பிறப்பினர் அல்லர் என்பதாம்.
மயக்க நிரல் நிரை. இதனால்
அவர் மக்கட் பிறப்பார் பயன்
எய்தாமை கூறப்பட்டது.) ---

2.1.4 கேள்வி

411. செல்வத்துட் செல்வஞ்

செவிச்செல்வம் அச்செல்வம்

செல்வத்து ளெல்லாந் தலை.
செல்வத்துள் செல்வம் செவிச்
செல்வம் - ஒருவருக்குச்
சிறப்புடைய செல்வமானது
செவியான் வரும் செல்வம்;
அச்செல்வம் செல்வத்துள்
எல்லாம் தலை - அச்செல்வம்
பிற செல்வங்கள்
எல்லாவற்றினும்
தலையாகலான்.
விளக்கம் (செவியான் வரும்
செல்வம் - கேள்வியால் -
எல்லாப் பொருளையும்
அறிதல். பிற செல்வங்கள் -
பொருளால் வருவன. அவை
நிலையா ஆகலானும்,
துன்பவிளைவின ஆகலானும்,
இது தலையாயிற்று. அவற்றை

ஒழித்து இதனையே செய்க
என்பது குறிப்பெச்சம்.) ---

412. செவிக்குண வில்லாத போழ்து
சிறிது
வயிற்றுக்கும் ஈயப் படும்.
செவிக்கு உணவு இல்லாத
போழ்து - செவிக்கு
உணவாகிய கேள்வி இல்லாத
பொழுது; வயிற்றுக்கும் சிறிது
ஈயப்படும் - வயிற்றுக்கும்
சிறிது உணவு இடப்படும்.
விளக்கம் (சுவை மிகுதியும்
பிற்பயத்தலும் உடைய
கேள்வி உள்ளபொழுது
வெறுக்கப்படுதலான் 'இல்லாத
போழ்து' என்றும்,
பெரிதாயவழித் தேடல்
துன்பமே யன்றி நோயும்

காமமும் பெருகுதலான் 'சிறிது'
என்றும், அதுதானும்
பின்இருந்து
கேட்டற்பொருட்டாகலான்
'ஈயப்படும்' என்றும் கூறினார்.
ஈதல், வயிற்றது இழிவு
தோன்ற நின்றது. இவை
இரண்டு பாட்டானும்
கேள்வியது சிறப்புக்
கூறப்பட்டது.) ---

413. செவியுணவிற் கேள்வி
யுடையார் அவியுணவின்
ஆன்றாரோ டொப்பர் நிலத்து.
செவி உணவின் கேள்வி
உடையார் - செவியுணவாகிய
கேள்வியினை உடையார்;
நிலத்து அவியுணவின்
ஆன்றாரொடு ஒப்பர் -

நிலத்தின்கண்ணார் ஆயினும்
அவியுணவினையுடைய
தேவரொடு ஒப்பார். விளக்கம்
(செவி உணவு: செவியான்
உண்ணும் உணவு.

அவ்வழிக்கண் வந்த இன்
சாரியையது னகரம் வலிந்து
நின்றது. அவியாகிய உணவு -
தேவர்க்கு வேள்வித் தீயில்
கொடுப்பன. அறிவான்
நிறைந்தமையான் 'ஆன்றார்'
என்றும், துன்பம்
அறியாமையான் 'தேவரொடு
ஒப்பார்' என்றும் கூறினார்.
இதனான் அதனை
உடையாரது சிறப்புக்
கூறப்பட்டது.) ---

414. கற்றில னாயினுங் கேட்க

அஃதொருவற்கு
ஒற்கத்தின் ஊற்றாந் துணை.
கற்றிலன் ஆயினும் கேட்க -
உறுதி நூல்களைத் தான்
கற்றிலன் ஆயினும், அவற்றின்
பொருள்களைக் கற்றறிந்தார்
சொல்லக் கேட்க; அஃது
ஒருவற்கு ஒற்கத்தின் ஊற்றாம்
துணை - அக்கேள்வி
ஒருவனுக்குத் தளர்ச்சி
வந்துழிப் பற்றுக் கோடாம்
துணை ஆகலான்.
விளக்கம் ('உம்மை' கற்க
வேண்டும் என்பது பட
நின்றது. தளர்ச்சி -
வறுமையானாதல்
அறிவின்மையானாதல்
இடுக்கண்பட்டுழி மனம்

தளர்தல். அதனைக்
கேள்வியினானாய அறிவு
நீக்கும் ஆகலின், 'ஊற்றாம்
துணை' என்றார். 'ஊன்று'
என்னும் ஆகுபெயரின் கைரம்
திரிந்து நின்றது.) ---

- 415 இழுக்கல் உடையுழி
ஊற்றுக்கோல் அற்றே
ஒழுக்க முடையார்வாய்ச்
சொல்.
இழுக்கல் உடை உழி
ஊற்றுக்கோல் அற்று -
வழுக்குதலையுடைய சேற்று
நிலத்து இயங்குவார்க்கு
ஊன்றுகோல் போல உதவும்;
ஒழுக்கம் உடையார்
வாய்ச்சொல் - காவற் சாகாடு

உகைப்பார்க்கு
ஒழுக்கமுடையார் வாயிற்
சொற்கள்.
விளக்கம் (அவாய்நிலையான்
வந்த உவமையடையால்
பொருள் அடை
வருவிக்கப்பட்டது. ஊற்றாகிய
கோல் போல உதவுதல் -
தளந்துழி அதனை நீக்குதல்.
கல்வியுடையரேனும் ஒழுக்கம்
இல்லாதார் அறிவிலராகலின்,
அவர் வாய்சொல்
கேட்கப்படாது
என்பதுதோன்ற,
'ஒழுக்கமுடையார் வாய்
சொல்' என்றார். 'வாய்' என்பது
தீச்சொல் அறியாமையாகிய
சிறப்புணர நின்றது.

'அவற்றைக் கேட்க' என்பது
குறிப்பெச்சம்.) ---

416. எனைத்தானும் நல்லவை
கேட்க அனைத்தானும்
ஆன்ற பெருமை தரும்.
எனைத்தானும் நல்லவை
கேட்க - ஒருவன் சிறிதாயினும்
உறுதிப் பொருள்களைக்
கேட்க; அனைத்தானும் ஆன்ற
பெருமை தரும் - அக்கேள்வி
அத்துணையாயினும் நிறைந்த
பெருமையைத் தரும்
ஆகலான்.
விளக்கம் ('எனைத்து',
'அனைத்து' என்பன கேட்கும்
பொருள்மேலும்
காலத்தின்மேலும் நின்றன.
அக்கேள்வி மழைத்

துளைபோல வந்து ஈண்டு
எல்லா அறிவுகளையும் உள
ஆக்கலின், 'சிறிது' என்று
இகழற்க என்பதாம்.) ---

417. பிழைத் துணர்ந்தும் பேதைமை
சொல்லா ரிழைத்துணர்ந்
தீண்டிய கேள்வி யவர்.
பிழைத்து உணர்ந்தும்
பேதைமை சொல்வார் - பிழை
உணர்ந்த வழியும், தமக்குப்
பேதைமை பயக்குஞ்
சொற்களை சொல்லார்;
இழைத்து உணர்ந்து ஈண்டிய
கேள்வியவர் - பொருள்களைத்
தாமும் நுண்ணியதாக
ஆராய்ந்தறிந்து அதன்மேலும்
ஈண்டிய கேள்வியினை
உடையார்.

விளக்கம் ('பிழைப்பு' என்பது
 திரிந்து நின்றது. பேதைமை:
 ஆகுபெயர். ஈண்டுதல்:
 பலவாற்றான் வந்து நிறைதல்.
 பொருள்களின்
 மெய்ம்மையைத் தாமும்
 அறிந்து, அறிந்தாரோடு
 ஒப்பிப்பதும் செய்தால் தாமத
 குணத்தான் மயங்கினர்
 ஆயினும், அவ்வாறல்லது
 சொல்லார் என்பதாம். இவை
 நான்கு பாட்டானும்
 கேட்டார்க்கு வரும் நன்மை
 கூறப்பட்டது.) ---

418. கேட்பினுங் கேளாத்
 தகையவே கேள்வியால்
 தோட்கப் படாத் செவி.
 கேட்பினும் கேளாத் தகையவே

- தம் புலமாய ஓசை
 மாத்திரத்தைக் கேட்கும்
 ஆயினும் செவிடாம்
 தன்மையவேயாம்.
 கேள்வியால் தோட்கப்படாத
 செவி - கேள்வியால்
 துளைக்கப்படாத செவிகள்.
 விளக்கம் (ஏகாரம்
 தேற்றத்தின்கண் வந்தது. ஓசை
 மாத்திரத்தான் உறுதி
 எய்தாமையின் 'கேளாத்தகைய'
 என்றும், மனத்தின்கண்
 நூற்பொருள் நுழைதற்கு
 வழியாக்கலிற் கேள்வியைக்
 கருவியாக்கியும் கூறினார்.
 'பழைய துளை துளையன்று'
 என்பதாம்.) ---

419. நுணங்கிய கேள்விய ரல்லார்

வணங்கிய
வாயின ராதல் அரிது.
நுணங்கிய கேள்வியர்
அல்லார் - நுண்ணியதாகிய
கேள்வியுடையார் அல்லாதார்;
வணங்கிய வாயினர் ஆதல்
அரிது - பணிந்த மொழியினை
உடையராதல் கூடாது.
விளக்கம் (கேட்கப்படுகின்ற
பொருளினது நுண்மை
கேள்விமேல் ஏற்றப்பட்டது.
'வாய்' ஆகுபெயர்.
பணிந்தமொழி - பணிவைப்
புலப்படுத்திய மொழி.
கேளாதார் உணர்வு
இன்மையால் தம்மை வியந்து
கூறுவர் என்பதாம். 'அல்லால்'
என்பதூஉம் பாடம்.) ---

420. செவியிற் சுவையுணரா
வாயுணர்வின் மாக்கள்
அவியினும் வாழினும் என்?
செவியின் சுவை உணரா வாய்
உணர்வின் மாக்கள் -
செவியான் நுகரப்படுஞ்
சுவைகளை உணராத வாய்
உணர்வினையுடைய மாந்தர்;
அவியினும் வாழினும் என் -
சாவினும் வாழினும் உலகிற்கு
வருவது என்ன?
விளக்கம் (செவியால்
நுகரப்படும் சுவைகளாவன:
சொற்சுவையும்
பொருள்சுவையும். அவற்றுள்
சொற்சுவை குணம்,
அலங்காரம் என
இருவகைத்து; பொருட்சுவை

காமம், நகை, கருணை, வீரம், உருத்திரம், அச்சம், இழிப்பு, வியப்பு, சாந்தம் என ஒன்பது வகைத்து. அவையெல்லாம் ஈண்டு உரைப்பின் பெருகும். 'வாயுணர்வு' என்பது இடைப்பதங்கள் தொக்கு நின்ற மூன்றாம் வேற்றுமைத் தொகை; அது வாயான் நுகரப்படும் சுவைகளை உணரும் உணர்வு என விரியும். அவை கைப்பு, கார்ப்பு, புளிப்பு, உவர்ப்பு, துவர்ப்பு, தித்திப்பு என ஆறு ஆம். செத்தால் இழப்பதும் வாழ்ந்தால் பெறுவதும் இன்மையின், இரண்டும் ஒக்கும் என்பதாம்.

'வாயுணர்வின் என்று பாடம்
ஓதுவாரும் உளர். இவை
மூன்று பாட்டானும்
கேளாதவழிப்படும் குற்றம்
கூறப்பட்டது.) ---

2.1.5 அறிவுடைமை

421. அறிவற்றங் காக்குங் கருவி
செறுவார்க்கும்
உள்ளழிக்க லாகா அரண்.
அறிவு அற்றம் காக்கும் கருவி
- அரசார்க்கு அறிவு என்பது
இறுதி வாராமல் காக்கும்
கருவியாம்; செறுவார்க்கு
அழிக்கலாகா உள் அரணும் -
அதுவேயுமன்றிப்

பகைவார்க்கும் அழிக்கலாகாத
உள்ளரணும் ஆம்.

விளக்கம் (காத்தல் - முன்
அறிந்து பரிகரித்தல். உள்ளரண்
- உள்ளாய அரண்; உள்புக்கு
அழிக்கலாகா அரண் என்றும்
ஆம். இதனால், அறிவினது
சிறப்புக் கூறப்பட்டது.) ---

422. சென்ற இடத்தால் செலவிடா
தீதொரீஇ
நன்றின்பால் உய்ப்ப தறிவு.
சென்ற இடத்தால் செலவிடாது
- மனத்தை அதுசென்ற
புலத்தின்கண் செல்ல விடாது;
தீது ஒரீஇ நன்றின்பால்
உய்ப்பது அறிவு -
அப்புலத்தின் நன்மை
தீமைகளை ஆராய்ந்து

தீயதனின்நீக்கி நல்லதன்கண்
செலுத்துவது அறிவு.
விளக்கம் (வினைக்கு ஏற்ற
செயப்படு பொருள்
வருவிக்கப்பட்டது. ஓசை
ஊறு, ஒளி, சுவை, நாற்றம்
எனப் புலம் ஐந்தாயினும், ஒரு
காலத்து ஒன்றின்கண் அல்லது
சொல்லாமையின், 'இடத்தால்'
என்றார். 'விடாது' என்பது
கடைக் குறைந்து நின்றது.
குதிரையை நிலமறிந்து
செலுத்தும் வாதுவன்போல
வேறாக்கி மனத்தைப்
புலமறிந்து செலுத்துவது
அறிவு என்றார், அஃது
உயிர்க்குணம் ஆகலான்.) ---

423. எப்பொருள் யார்யார்வாய்க்
கேட்பினும் அப்பொருள்
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு.
எப்பொருள் யார் யார் வாய்க்
கேட்பினும் - யாதொரு
பொருளை யாவர் யாவர்
சொல்லக் கேட்பினும்;
அப்பொருள் மெய்ப்பொருள்
காண்பது அறிவு -
அப்பொருளின் மெய்யாய
பயனைக் காணவல்லது
அறிவு.
விளக்கம் (குணங்கள் மூன்றும்
மாறி மாறி வருதல் யாவர்க்கும்
உண்மையின், உயர்ந்த
பொருள் இழிந்தார் வாயினும்,
இழிந்த பொருள் உயர்ந்தார்
வாயினும், உறுதிப்பொருள்

பகைவர் வாயினும்,
 கெடுபொருள்
 நட்டார்வாயினும், ஒரோவழிக்
 கேட்கப்படுதலான்,
 'எப்பொருள் யார் யார் வாய்க்
 கேட்பினும்' என்றார். அடுக்கு
 பன்மைபற்றி வந்தது. 'வாய்'
 என்பது அவர்
 அப்பொருளின்கண்
 பயிலாமை உணர்த்தி நின்றது.
 மெய்யாதல்: நிலைபெறுதல்.
 சொல்வாரது இயல்பு
 நோக்காது; அப்பொருளின்
 பயன் நோக்கிக் கொள்ளுதல்
 ஒழிதல் செய்வது அறிவு
 என்பதாம்.) ---

424. எண்பொருள் வாகச்
 செலச்சொல்லித்

தான்பிறர்வாய்
நுண்பொருள் காண்ப தறிவு.
தான் எண்பொருள் ஆகச்
செலச் சொல்லி - தான்
சொல்லும் சொற்களை அரிய
பொருள் ஆயினும்
கேட்பார்க்கு எளிய பொருள்
ஆமாறு மனம்கொளச்
சொல்லி; பிறர்வாய் நுண்
பொருள் காண்பது அறிவு -
பிறர்வாய்க் கேட்கும்
சொற்களின் நுண்ணிய
பொருள்காண அரிதாயினும்
அதனைக் காண வல்லது
அறிவு.
விளக்கம் (உடையவன்
தொழில் அறிவின்மேல்
ஏற்றப்பட்டது. சொல்லுவன

வழுவின்றி இனிது விளங்கச்
சொல்லுக என்பார். சொல்மேல்
வைத்தும், கேட்பன
வழுவினும் இனிது விளங்கா
ஆயினும் பயனைக்
கொண்டொழிக என்பார்
பொருள்மேல் வைத்தும்
கூறினார்.) ---

425. உலகம் தழீஇய தொட்பம்
மலர்தலும்
கூம்பலும் இல்ல தறிவு.
உலகம் தழீஇயது ஒட்பம் -
உலகத்தை நட்பாக்குவது
ஒருவனுக்கு ஒட்பமாம்;
மலர்தலும் கூம்பலும் இல்லது
அறிவு - அந்நட்பின்கண் முன்
மலர்தலும் பின் கூம்புதலும்
இன்றி ஒரு நிலையினாவது

அறிவாம்.
 விளக்கம் ('தழிஇயது',
 'இல்லது' என்பன அவ்வத்
 தொழில்மேல் நின்றன.
 'உலகம்' என்பது ஈண்டு
 உயர்ந்தோரை. அவரோடு
 கயப்பூப் போல வேறுபடாது,
 கோட்டுப் பூப்போல ஒரு
 நிலையே நட்பாயினான்.
 எல்லா இன்பமும் எய்தும்
 ஆகலின், அதனை அறிவு
 என்றார். காரியங்கள்
 காரணங்களாக
 உபசரிக்கப்பட்டன. இதனைச்
 செல்வத்தில் மலர்தலும்
 நல்குரவில் கூம்பலும் இல்லது
 என்று உரைப்பாரும் உளர்.) ---

426. எவ்வ துறைவது உலகம்

உலகத்தோடு

அவ்வ துறைவ தறிவு.

உலகம் எவ்வது உறைவது -

உலகம் யாதொருவாற்றான்

ஒழுகுவதாயிற்று;

உலகத்தோடு அவ்வது

உறைவது அறிவு -

அவ்வுலகத்தோடு மேவித்

தானும் அவ்வாற்றான்

ஒழுகுவது அரசனுக்கு அறிவு.

விளக்கம்

('உலகத்தையெல்லாம் யான்

நியமித்தலான் என்னை

நியமிப்பாரில்லை,' எனக்

கருதித் தான் நினைத்தவாறே

ஒழுகின், பாவமும் பழியும்

ஆம் ஆகலான், அவ்வாறு

ஒழுகுதல் அறிவு அன்று என

விலக்கியவாறு ஆயிற்று.
இவை ஐந்து பாட்டானும்
அதனது இலக்கணம்
கூறப்பட்டது.) ---

427. அறிவுடையார் ஆவ தறிவார்
அறிவிலார்
அஃதறி கல்லா தவர்.
அறிவுடையார் ஆவது
அறிவார் - அறிவுடையராவார்
வரக்கடவதனை முன் அறிய
வல்லார்; அறிவிலார் அஃது
அறிகல்லாதவர் -
அறிவிலராவார் அதனைமுன்
அறியமாட்டாதார்.
விளக்கம் (முன் அறிதல்:
முன்னே எண்ணி அறிதல்.
அஃது அறிகல்லாமையாவது:
வந்தால் அறிதல். இனி,

'ஆவது அறிவார்' என்பதற்குத்
'தமக்கு நன்மையறிவார்' என்று
உரைப்பாரும் உளர்.) ---

428. அஞ்சுவ தஞ்சாமை பேதைமை
அஞ்சுவது
அஞ்சல் அறிவார் தொழில்.
அஞ்சுவது அஞ்சாமை
பேதைமை -
அஞ்சப்படுவதனை
அஞ்சாமை பேதைமையாம்;
அஞ்சுவது அஞ்சல் அறிவார்
தொழில் -
அவ்வஞ்சப்படுவதனை
அஞ்சுதல் அறிவார்
தொழிலாம்.
விளக்கம் (பாவமும் பழியும்
கேடும் முதலாக
அஞ்சப்படுவன பலவாயினும்,

சாதி பற்றி, 'அஞ்சுவது'
 என்றார். அஞ்சாமை:
 எண்ணாது செய்து நின்றல்.
 அஞ்சதல்: எண்ணித் தவிர்தல்.
 அது காரியமன்று என்று
 இகழப்படாது என்பார்,
 'அறிவார் தொழில்' என்றார்.
 அஞ்சாமை இறைமாட்சியாகச்
 சொல்லப்பட்டமையின், ஈண்டு
 அஞ்ச வேண்டும் இடம்
 கூறியவாறு. இவை இரண்டு
 பாட்டானும் அதனை
 உடையாரது இலக்கணம்
 கூறப்பட்டது.) ---

429 எதிரதாக் காக்கும் அறிவினார்க்
 கில்லை
 அதிர வருவதோர் நோய்.
 எதிரதாக் காக்கும்

அறிவினார்க்கு -
 வரக்கடவதாகிய அதனை முன்
 அறிந்து காக்கவல்ல
 அறிவினை உடையார்க்கு;
 அதிர வருவது ஓர் நோய்
 இல்லை . அவர் நடுங்க
 வருவதொரு துன்பமும்
 இல்லை.
 விளக்கம் ('நோய்' என
 வருகின்றமையின், வாளா
 'எதிரதா' என்றார். இதனால்
 காக்கலாம் காலம்
 உணர்த்தப்பட்டது. காத்தல் -
 அதன் காரணத்தை விலக்குதல்.
 அவர்க்குத் துன்பம் இன்மை
 இதனால் கூறப்பட்டது.) ---

430. அறிவுடையார் எல்லா
 முடையார் அறிவிலார்

என்னுடைய ரேனும் இலர்.
அறிவுடையார் எல்லாம்
உடையார் - அறிவுடையார்
பிறிதொன்றும் இலராயினும்,
எல்லாம் உடையராவர்;
அறிவிலார் என்
உடையரேனும் இலர் -
அறிவிலாதார் எல்லாம்
உடையராயினும் ஒன்றும்
இலராவர்.
விளக்கம் (செல்வங்கள்
எல்லாம் அறிவாற்
படைக்கவும் காக்கவும்
படுதலின், அஃது உடையாரை
'எல்லாம் உடையார்' என்றும்,
அவை எல்லாம் முன்னே
அமைந்து கிடப்பினும்
அழியாமல் காத்தற்கும்

தெய்வத்தான் அழிந்துழிப்
படைத்தற்கும் கருவியுடையர்
அன்மையின், அஃது
இல்லாதாரை,
'என்னுடையரேனும் இலர்'
என்றும் கூறினார். 'என்னும்'
என்புழி உம்மை விகாரத்தால்
தொக்கது. இதனான், அவரது
உடைமையும் ஏனையாரது
இன்மையும் கூறப்பட்டன.) ---

2.1.6 குற்றங்கடிதல்

431. செருக்குஞ் சினமும்
சிறுமையும் இல்லார்
பெருக்கம் பெருமித நீர்த்து.
செருக்கும் சினமும்

சிறுமையும் இல்லார்
பெருக்கம் - மதமும்
வெகுளியும் காமமும் ஆகிய
குற்றங்கள் இல்லாத அரசரது
செல்வம்; பெருமித நீர்த்து -
மேம்பாட்டு நீர்மையினை
உடைத்து.

விளக்கம் (மதம்:
செல்வக்களிப்பு. சிறியோர்
செயலாகலின், அளவிறந்த
காமம் 'சிறுமை' எனப்பட்டது.
இவை நீதியல்லன
செய்வித்தலான், இவற்றைக்
கடிந்தார் செல்வம்
நல்வழிப்பாடும், நிலைபேறும்
உடைமையின், மதிப்புடைத்து
என்பதாம். மிகுதிபற்றி இவை
முற்கூறப்பட்டன.) ---

432. இவறலும் மாண்பிறந்த
மானமும் மாணா
உவகையும் ஏதம் இறைக்கு.
இவறலும் - வேண்டும்வழிப்
பொருள் கொடாமையும்;
மாண்பு இறந்த மானமும் -
நன்மையின் நீங்கிய மானமும்;
மாணா உவகையும் -
அளவிறந்த உவகையும்;
இறைக்கு ஏதம் - அரசனுக்குக்
குற்றம்.

விளக்கம் (மாட்சியான
மானத்தின் நீக்குதற்கு 'மாண்பு
இறந்த மானம்' என்றார்;
அஃதாவது, "அந்தணர்
சான்றோர் அருந்தவதோர் தம்
முன்னோர் தந்தை தாய்
என்றிவ"ரை (புறம். வெ.மா.

பாடாண்-33)

வணங்காமையும்,
முடிக்கப்படாதாயினும்
கருதியது முடித்தே விடுதலும்
முதலாயின. அளவிறந்த
உவகையாவது,
கழிகண்ணோட்டம்; பிறரும்,
"சினனே காமம்
கழிகண்ணோட்டம்"
என்றிவற்றை "அறந்தெரி
திகிரிக்கு வழியடையாகும்
தீது" (பதிற். 22) என்றார்.
இவை இரண்டு பாட்டானும்
குற்றங்களாவன இவை
என்பது கூறப்பட்டது.) ---

433. தினைத்துணையாங் குற்றம்
வரினும் பனைத்துணையாக்
கொள்வர் பழிநாணு வார்.

பழி நாணுவார் - பழியை
அஞ்சுவார்;
தினைத்துணையாம் குற்றம்
வரினும் பனைத்துணையாக்
கொள்வர் - தம்கண் தினையின்
அளவாம் குற்றம்
வந்ததாயினும், அதனை
அவ்வளவாக அன்றிப்
பனையின் அளவாகக்
கொள்வர்.

விளக்கம் ('குற்றம்' சாதிப்
பெயர். தமக்கு ஏலாமையின்
சிறிது என்று பொறார்;
பெரிதாகக் கொண்டு வருந்திப்
பின்னும் அது வாராமல்
காப்பர் என்பதாம்.) ---

434. குற்றமே காக்க பொருளாகக்
குற்றமே

அற்றந் தருஉம் பகை.
அற்றம் தருஉம் பகை குற்றமே
- தனக்கு இறுதி பயக்கும் பகை
குற்றமே; குற்றமே
பொருளாகக் காக்க -
ஆகலான், அக்குற்றம் தன்கண்
வாராமையே பயனாகக்
கொண்டு காக்க வேண்டும்.
விளக்கம் (இவைபற்றி
அல்லது பகைவர் அற்றம் தாரா
மையின் 'இவையே
பகையாவன' என்னும்
வடநூலார் மதம் பற்றி,
'குற்றமே அற்றம் தருஉம்
பகை' என்றும், இவற்றது
இன்மையே குணங்களது
உண்மையாகக் கொண்டு
என்பார், 'பொருளாக' என்றும்

கூறினார். 'குற்றமே காக்க'
என்பது "அரும்பண்பினால்
தீமை காக்க," என்பதுபோல
நின்றது.) ---

435. வருமுன்னர்க் காவாதான்
வாழ்க்கை எரிமுன்னர்
வைத்தூறு போலக் கெடும்.
வருமுன்னர்க் காவாதான்
வாழ்க்கை - குற்றம் வரக்
கடவதாகின்ற முற்காலத்திலே
அதனைக் காவாத அரசன்
வாழ்க்கை; எரி முன்னர்
வைத்தூறு போலக் கெடும் -
அது வந்தால் எரிமுகத்து
நின்று வைக்குவை போல
அழிந்து விடும்.
விளக்கம் ('குற்றம்' என்பது
அதிகாரத்தான் வந்தது.

'முன்னர் என்றதன் ஈற்றது
பகுதிப்பொருள் விசுதி.
'வரும்' என்னும் பெயரெச்சம்
'முன்னர்' என்னும்
காலப்பெயர் கொண்டது;
அதனால் காக்கலாம் காலம்
பெறப்பட்டது. குற்றம்
சிறிதாயினும், அதனால்
பெரிய செல்வம் அழிந்தே
விடும் என்பது உவமையால்
பெற்றாம்.) ---

436. தன்குற்றம் நீக்கிப் பிறர்குற்றங்
காண்கிற்பின்
என்குற்ற மாகும் இறைக்கு?
தன் குற்றம் நீக்கிப் பிறர்
குற்றம் காண்கிற்பின் -
முன்னர்த் தன் குற்றத்தைக்

கண்டு கடிந்து, பின்னர்ப் பிறர்
குற்றங்காண வல்லனாயின்;
இறைக்கு ஆகும் குற்றம் என் -
அரசனுக்கு ஆகக்கடவ குற்றம்
யாது?

விளக்கம் ('அரசனுக்குத் தன்
குற்றம் கடியா வழியே பிறர்
குற்றம் கடிதல் குற்றமாம்; அது
கடிந்தவழி முறை செய்தலாம்'
என்பார், 'என் குற்றம் ஆகும்'
என்றார்; எனவே, தன் குற்றம்
கடிந்தவனே முறை செய்தற்கு
உரியவன் என்பதாயிற்று.

இவை நான்கு பாட்டானும்
அவற்றது கடிதற்பாடு

பொதுவகையால்

கூறப்பட்டது. இனிச் சிறப்பு
வகையால் கூறுப.) ---

437. செயற்பால செய்யா
திவறியான் செல்வம்
உயற்பால தன்றிக் கெடும்.
செயற்பால செய்யாது
இவறியான் செல்வம் -
பொருளாள் தனக்குச் செய்து
கொள்ளப்படும் அவற்றைச்
செய்து கொள்ளாது அதன்கண்
பற்றுள்ளம் செய்தானது
செல்வம்; உயற்பாலது
அன்றிக் கெடும் - பின்
உளதாம்பான்மைத்து அன்றி
வறிதே கெடும்.
விளக்கம் (செயற்பால் ஆவன
: அறம் பொருள் இன்பங்கள்.
பொருளாற் பொருள்
செய்தலாவது; பெருக்குதல்:
அது "பொன்னின் ஆகும்

பொருபடை; அப்படை,
 தன்னின் ஆகும் தரணி;
 தரணியில், பின்னை ஆகும்
 பெரும்பொருள்; அப்பொருள்,
 துன்னும் காலைத் துன்னாதன
 இல்லையே" (சீவ. விமலை.
 35) என்பதனான் அறிக. அறம்
 செய்யாமையானும் பொருள்
 பெருக்காமையானும்
 'உயற்பாலதன்றி' என்றும்,
 இன்பப்பயன்
 கொள்ளாமையின், 'கெடும்'
 என்றும் கூறினார். 'உயற்
 பாலதின்றி' என்று பாடம்
 ஒதுவாரும் உளர்.) ---

438. பற்றுள்ளம் என்னும்
 இவறன்மை எற்றுள்ளும்
 எண்ணப் படுவதொன் றன்று.

பற்றுள்ளம் என்னும்
இவறன்மை . பொருளை
விடத்தகும் இடத்து விடாது
பற்றுதலைச் செய்யும் உள்ளம்
ஆகிய உலோபத்தினது
தன்மை; எற்றுள்ளும்
எண்ணப்படுவது ஒன்று அன்று
- குற்றத் தன்மைகள்
எல்லாவற்றுள்ளும் வைத்து
எண்ணப்படுவது ஒன்று
அன்று; மிக்கது.
விளக்கம் (இவறலது
தன்மையாவது:
குணங்கள்எல்லாம் ஒருங்கு
உளவாயினும் அவற்றைக்
கீழ்ப்படுத்துத் தான்
மேற்படவல்ல இயல்பு.
ஒழிந்தன

அதுமாட்டாமையின்,
'எற்றுள்ளும்
எண்ணப்படுவதொன்று அன்று'
என்றார். 'எவற்றுள்ளும்'
என்பது இடைக்குறைந்து
நின்றது. இவை இரண்டு
பாட்டானும் உலோபத்தின்
தீமை கூறப்பட்டது.) ---

439. வியவற்க எஞ்ஞான்றும்
தன்னை நயவற்க
நன்றி பயவா வினை.
எஞ்ஞான்றும் தன்னை
வியவற்க - தான் இறப்ப
உயர்ந்த ஞான்றும் மதத்தால்
தன்னை நான்கு மதியாது
ஒழிக; நன்றி பயவா வினை
நயவற்க - தனக்கு நன்மை
பயவா வினைகளை மனத்தால்

விரும்பாது ஒழிக.
 விளக்கம் (தன்னை வியந்துழி
 இடமும் காலமும் வலியும்
 அறியப்படாமை யானும்,
 அறனும் பொருளும்
 இகழ்ப்படுதலானும்,
 'எஞ்ஞான்றும் வியவற்க'
 என்றும், 'கருதியது முடித்தே
 விடுவல்' என்று அறம்
 பொருள் இன்பங்கள் பயவா
 வினைகளை நயப்பின்,
 அவற்றால் பாவமும் பழியும்
 கேடும் வருமாகலின்,
 அவற்றை 'நயவற்க' என்றும்
 கூறினார். இதனான், மத
 மானங்களின் தீமை
 கூறப்பட்டது.) ---

440. காதல காதல் அறியாமை

உய்க்கிற்பின்
ஏதில ஏதிலார் நூல்.
காதல காதல் அறியாமை
உய்க்கிற்பின் - தான் காதலித்த
பொருள்களை அவர்
அக்காதல் அறியாமல்
அனுபவிக்க வல்லனாயின்;
ஏதிலார் நூல் ஏதில - பகைவர்
தன்னை வஞ்சித்தற்கு
எண்ணும் எண்ணம் பழுதாம்.
விளக்கம் (அறிந்தவழி அவை
வாயிலாகப் புகுந்து வஞ்சிப்பர்
ஆகலின், அறியாமல்
உய்த்தால் வாயில்
இன்மையின்
வஞ்சிக்கப்படான் என்பதாம்.
காமம், வெகுளி, உவகை
என்பன முற்றக்கடியும் குற்றம்

அன்மையின், இதனால்
பெரும்பான்மைத்தாகிய காமம்
நுகருமாறு கூறி, ஏனைச்
சிறுபான்மையவற்றிற்குப்
பொதுவகை விலக்கினையே
கொண்டொழிந்தார்.) ---

2.1.7 பெரியாரைத் துணைக்கோடல்

441. அறனறிந்து மூத்த
அறிவுடையார் கேண்மை
திறனறிந்து தேர்ந்து கொளல்.
அறன் அறிந்து மூத்த
அறிவுடையார் கேண்மை -
அறத்தினது நுண்மையை
அறிந்து தன்னின் மூத்த
அறிவுடையாரது
கேண்மையை; தேர்ந்து திறன்

அறிந்து கொளல் - அரசன்
அதனது அருமையை ஓர்ந்து,
கொள்ளும் திறன் அறிந்து
கொள்க.

விளக்கம் (அறநுண்மை
நுலானேயன்றி,
உய்த்துணர்வானும் அறிய
வேண்டுதலின், 'அறம்
அறிந்து' என்றார். முத்தல் -
அறிவானும் சீலத்தானும்
காலத்தானும் முதிர்ந்தல். அறிவு
உடையார் நீதியையும் உலக
இயலையும் அறிதலை
உடையார். திறன் அறிதலாவது
நன்கு மதித்தல், உயரச்
செய்தல், அவர் வரை நின்றல்
என்பன முதலாக அவர்
பிணிப்புண்ணும் திறன்

அறிந்து செய்தல்.) ---

442. உற்றநோய் நீக்கி உறாஅமை

முற்காக்கும்

பெற்றியார்ப் பேணிக் கொளல்.

உற்ற நோய் நீக்கி -

தெய்வத்தானாக மக்களானாகத்

தனக்கு வந்த துன்பங்களை

நீக்குமாறு அறிந்து நீக்கி;

உறாமை முற்காக்கும்

பெற்றியார் . பின்

அப்பெற்றியன வாராவண்ணம்

முன் அறிந்து காக்கவல்ல

தன்மையினையுடையாரை;

பேணிக் கொளல் - அரசன்

அவர் உவப்பன செய்து

துணையாகக் கொள்க.

விளக்கம் (தெய்வத்தான் வரும்

துன்பங்களாவன: மழையினது

இன்மை மிகுதிகளானும்,
காற்று, தீ, பிணி என்ற
இவற்றானும் வருவன. அவை
கடவுளரையும் தக்கோரையும்
நோக்கிச் செய்யும்
சாந்திகளான் நீக்கப்படும்.
மக்களான் வரும்
துன்பங்களாவன: பகைவர்,
கள்வர், கற்றறிந்தார், வினை
செய்வார் என்றிவர்களான்
வருவன. அவை சாமபேத
தான தண்டங்கள் ஆகிய
நால்வகை உபாயத்துள்
ஏற்றதனால் நீக்கப்படும்.
முற்காத்தலாவது:
தெய்வத்தான் வருவனவற்றை
உற்பாதங்களால் அறித்து
அச்சாந்திகளால் காத்தலும்,

மக்களான் வருவனவற்றை
அவர் குணம், இங்கிதம்,
ஆகாரம், செயல்
என்பனவற்றான் அறிந்து,
அவ்வுபாயங்களுள் ஒன்றால்
காத்தலும் ஆம்; ஆகவே,
புரோகிதரையும்
அமைச்சரையும்
கூறியவாறாயிற்று. இங்கிதம் -
குறிப்பால் நிகழும் உறுப்பின்
தொழில். ஆகாரம் -
குறிப்பின்றி நிகழும்
வேறுபாடு. உவப்பன - நன்கு
மதித்தல் முதலியன. இவை
இரண்டு பாட்டானும்
பெரியாரது இலக்கணமும்,
அவரைத் துணையாகக்
கோடல் வேண்டும்

என்பதூஉம், கொள்ளுமாறும்
கூறப்பட்டன.) ---

443. அரியவற்று ளெல்லாம் அரிதே
பெரியாரைப்
பேணித் தமராக் கொளல்.
பெரியாரைப் பேணித் தமராக்
கொளர் - அப்பெரியவர்களை
அவர் உவர்ப்பன அறிந்து
செய்து தமக்குச் சிறந்தாராகக்
கொள்ளுதல்; அரியவற்றுள்
எல்லாம் அரிது - அரசர்க்கு
அரிய பேறுகள்
எல்லாவற்றுள்ளும் பெரிது.
விளக்கம் (உலகத்து
அரியனவெல்லாம் பெறுதற்கு
உரிய அரசர்க்கு இப்பேறு
சிறந்தது என்றது, இதனால்
அவையெல்லாம் உளவாதல்

நோக்கி.) ---

444. தம்மிற் பெரியார் தமரா

ஒழுகுதல்

வன்மையு ளெல்லாந் தலை.

தம்மின் பெரியார் தமரா

ஒழுகுதல் - அறிவு

முதலியவற்றால் தம்மின்

மிக்கார் தமக்குச் சிறந்தாராகத்

தாம் அவர் வழிநின்று

ஒழுகுதல்; வன்மையுள்

எல்லாம் தலை - அரசர்க்கு.

எல்லா வலி உடைமையினும்

தலை.

விளக்கம் (பொருள், படை,

அரண்களான் ஆய வலியினும்

இத் துணைவலி சிறந்தது

என்றது, இவர் அவற்றான்

நீக்கப்படாத தெய்வத்துன்பம்

முதலியனவும் நீக்குதற்கு
உரியர் ஆகலின்.) --

445. சூழ்வார்கண் ணாக ஒழுகலான்
மன்னவன்

சூழ்வாரைக் சூழ்ந்து கொளல்.
சூழ்வார் கண் ஆக ஒழுகலான்
- தன் பாரம் அமைச்சரைக்
கண்ணாகக் கொண்டு
நடந்தலான்; மன்னவன்
சூழ்வாரைச் சூழ்ந்து கொளல் -
அரசன் அத்தன்மையராய்
அமைச்சரை ஆராய்ந்து
தனக்குத் துணையாகக்
கொள்க.

விளக்கம் (இரண்டாவது
விகாரத்தால் தொக்கது. தானே
சூழ்வல்லானாயினும்

அளவிறந்த தொழில்களான்
 ஆகுலம் எய்தும் அரசன் பாரம்
 அதுவே தொழிலாய
 அமைச்சரான் அல்லது இனிது
 நடவாமை பற்றி, அவரைக்
 கண்ணாகக் கூறினார்.
 ஆராய்தல் - அமைச்சியலுள்
 சொல்லப்படும்
 இலக்கணத்தினர் என்பதனை
 ஆராய்தல். இவை மூன்று
 பாட்டானும் பெரியாரைத்
 துணைகோடலின் சிறப்புக்
 கூறப்பட்டது.) ---

446. தக்கா ரினத்தனாய்த்
 தானொழுக வல்லானைச்
 செற்றார் செயக்கிடந்த தில்.
 தக்கார் இனத்தனாய்த் தான்
 ஒழுக வல்லானை -

தக்காராகிய இனத்தை
உடையவனாய்த் தானும்
அறிந்து ஒழுக வல்ல
அரசனை; செற்றார் செயக்
கிடந்தது இல் - பகைவர்
செய்யக் கிடந்ததொரு
துன்பமும் இல்லை.
விளக்கம் (தக்கார்: அறிவு
ஒழுக்கங்களால்
தகுதியுடையார். ஒழுகுதல்:
அறநீதிகளின் நெறி
வழுவாமல் நடத்தல்.
வஞ்சித்தல், கூடினவரைப்
பிரித்தல், வேறு பகை
விளைத்தல் என்ற
இவற்றானும், வலியானும்
பகைவர் செய்யுந் துன்பங்கள்
பலதிறத்த ஆயினும், தானும்

அறிந்து, அறிவார் சொல்லும்
கொண்டொழுகுவான்கண்
அவற்றுள் ஒன்றும் வாராது
என்பார், 'செற்றார் செயக்
கிடந்தது இல்' என்றார்.) ---

447. இடிக்குந் துணையாரை
யாள்வரை யாரே
கெடுக்குந் தகைமை யவர்.
இடிக்கும் துணையாரை
ஆள்வாரை - தீயன கண்டால்
நெருங்கிச் சொல்லும்
துணையாந் தன்மையை
உடையாரை 'இவர் நமக்குச்
சிறந்தார்' என்று
ஆளும்அரசரை, கெடுக்கும்
தகைமையவர் யார் -
கெடுக்கும் பெருமை உடைய
பகைவர் உலகத்து யாவர்?

விளக்கம் (தீயன: பாவங்களும்
 நீதியல்லனவும். துணையாம்
 தன்மையாவது: தமக்கு
 அவையின்மையும்,
 அரசன்கண் அன்புடைமையும்
 ஆம். அத்தன்மை உடையார்
 நெறியின் நீங்க விடாமையின்,
 அவரை ஆளும் அரசர்
 ஒருவரானும் கெடுக்கப்படார்
 என்பதாம். 'நெருங்கிச்
 சொல்லும் அளவினோரை'
 என்று உரைப்பாரும் உளர்.
 இவை இரண்டு பாட்டானும்
 அதன் பயன் கூறப்பட்டது.) ---

448. இடிப்பாரை இல்லாத ஏமரா
 மன்னன்
 கெடுப்பா ரிலானுங் கெடும்.
 இடிப்பாரை இல்லாத ஏமரா

மன்னன் - கழறுதற்கு
உரியாரைத் தனக்குத்
துணையாகக்
கொள்ளாமையின் காவலற்ற
அரசன்; கெடுப்பார் இலானும்
கெடும் - பகையாய்க்
கெடுப்பார் இல்லையாயினும்
தானே கெடும்.

விளக்கம் ('இல்லாத, ஏமரா'
என்பன பெயரெச்ச அடுக்கு.
கொடுப்பார் உளராவார்
என்பது தோன்ற, 'இலானும்'
என்றார். தானே கெடுதலாவது:
பாகனில்லாத யானைபோல
நெறியல்லா நெறிச் சென்று
கெடுதல்.) ---

449. முதலிலார்க ஊதிய மில்லை
மதலையாஞ்

சார்பிலார்க் கில்லை நிலை.
முதல் இலார்க்கு ஊதியம்
இல்லை . முதற்பொருள்
இல்லாத வணிகர்க்கு அதனால்
வரும் ஊதியம் இல்லையாம்;
மதலையாம் சார்பு இலார்க்கு
நிலை இல்லை - அது போலத்
தம்மைத் தாங்குவதாம்
துணையில்லாத அரசர்க்கு
அதனான் வரும்
நிலையில்லை.
விளக்கம் (முதலைப் பெற்றே
இலாபம் பெற வேண்டுமாறு
போலத் தாங்குவாரைப்
பெற்றே நிலை பெற
வேண்டும் என்பதாம். நிலை:
அரசு பாரத்தோடு சலியாது
நிற்றல்.) ---

450. பல்லார் பகை கொளலிற்
பத்தடுத்த தீமைத்தே
நல்லார் தொடர்கை விடல்.
பல்லார் பகை கொள்லின் பத்து
அடுத்த தீமைத்து - தான்
தனியனாய் வைத்துப்
பலரோடும் பகை
கொள்ளுதலின் பதிற்று மடங்கு
தீமை உடைத்து; நல்லார்
தொடர் கை விடல் - அரசன்
பெரியாரோடு நட்பினைக்
கொள்ளா தொழிதல். (பலர்
பகை ஆயக்கால் "மோதி
முள்ளொடு முட்பகை
கண்டிடல், பேது செய்து
பிளந்திடல்"
விளக்கம் (சீவக. விமலை. 32)
என்பவையல்லது, ஒருங்கு

வினையாக் குறித்துச்
செய்தாலும் ஒருவாற்றான்
உய்தல் கூடும்; நல்லார்
தொடர்பை விட்டால்
ஒருவாற்றானும் உய்தல்
கூடாமையின்; இது செய்தல்
அதனினும் தீது என்பதாம்.
இவை மூன்று பாட்டானும்
அது செய்யாத வழிப்படும்
குற்றம் கூறப்பட்டது.) ---

2.1.8 சிற்றினஞ்சேரமை

451 சிற்றினம் அஞ்சும் பெருமை
சிறுமைதான்

சுற்றமாச் சூழ்ந்து விடும்.

பெருமை சிற்றினம் அஞ்சும் -

பெரியோர் இயல்பு சிறிய
இனத்தை அஞ்சாநிற்கும்;
சிறுமை தான் சுற்றமாச்
சூழ்ந்துவிடும் - ஏனைச்
சிறியோர் இயல்பு அது சேர்ந்த
பொழுதே அதனைத் தனக்குச்
சுற்றமாக எண்ணித் துணியும்.
விளக்கம் (தத்தம் அறிவு
திரியுமாறும், அதனால் தமக்கு
வரும் துன்பமும் நோக்கலின்,
அறிவுடையார் அஞ்சுவர்
என்றும், அறிவு ஒற்றுமையான்
பிறிது நோக்காமையின்,
அறிவிலாதார் தமக்குச்
சுற்றமாகத் துணிவர் என்றும்
கூறினார். பொருளின்
தொழில்கள் பண்பின்மேல்
நின்றன. இதனான் 'சிறிய

இனம் பெரியோர்க்கு ஆகாது'
என்பது கூறப்பட்டது.) ---

452 நிலத்தியல்பால் நீர்திரிந்
தற்றாகும் மாந்தர்க்கு
இனத்தியல்பு தாகும் அறிவு.
நிலத்து இயல்பான நீர் திரிந்து
அற்றாகும் - தான் சேர்ந்த
நிலத்தினது இயல்பானே நீர்
தன் தன்மை திரிந்து
அந்நிலத்தின் தன்மைதாம்;
மாந்தர்க்கு இனத்து இயல்பு
அறிவு (திரிந்து) அதாகும் -
அதுபோல மாந்தர்க்குத் தாம்
சேர்ந்த இனத்தின் இயல்பானே
அறிவும் தன் தன்மை திரிந்து
அவ்வினத்தின் தன்மைத்தாம். -

-

விளக்கம் (எடுத்துக்காட்டு
 உவமை. விசும்பின்கண் தன்
 தன்மைத்தாய நீர் நிலத்தோடு
 சேர்ந்த வழி, நிறம், சுவை
 முதலிய பண்புகள்
 திரிந்தாற்போல, தனி
 நிலைக்கண் தன் தன்மைத்தாய
 அறிவு, பிற இனத்தோடு
 சேர்ந்தவழிக் காட்சி முதலிய
 தொழில்கள் திரியும் என,
 இதனான் அதனது காரணங்
 கூறப்பட்டது.) ---

453 மனத்தானாம் மாந்தர்க்
 குணர்ச்சி இனத்தானாம்
 இன்னான் எனப்படுஞ் சொல்.
 மாந்தர்க்கு உணர்ச்சி மனத்தான்
 ஆம் - மாந்தர்க்குப் பொது

உணர்வு தம் மனம் காரணமாக
உண்டாம்; இன்னான்
எனப்படும்சொல் இனத்தான்
ஆம் - 'இவன் இத்தன்மையன்'
என்று உலகத்தாரான்
சொல்லப்படும் சொல்இனம்
காரணமாக உண்டாம்.

விளக்கம் (இயற்கையாய புலன்
உணர்வு மாத்திரத்திற்கு இனம்
வேண்டாமையின், அதனை
'மனத்தான் ஆம்' என்றும்,
செயற்கையாய விசேட
உணர்வுபற்றி நல்லன் என்றாகத்
தீயன் என்றாக நிகழும் சொற்கு
இனம் வேண்டுதலின், அதனை
'இனத்தான் ஆம்' என்றும்
கூறினார். உவமையளவை
கொள்ளாது. 'அத் திரிபும்

மனத்தான் ஆம்' என்பாரை
நோக்கி, இதனான் அது
மறுத்துக் கூறப்பட்டது.) ---

454 மனத்து ளதுபோலக் காட்டி

ஒருவற்கு

இனத்துள தாகும் அறிவு.

அறிவு - அவ் விசேட உணர்வு;

ஒருவற்கு மனத்து ளது

போலக் காட்டி - ஒருவற்கு

மனத்தின் கண்ணே ளதாவது

போலத் தன்னைப் புலப்படுத்தி;

இனத்து ளதாகும் - அவன்

சேர்ந்த இனத்தின்கண்ணே

ளதாம்.

விளக்கம் (மெய்ம்மை

நோக்காமுன் மனத்துளது

போன்று காட்டியும், பின்

நோக்கிய வழிப் பயின்ற

இனத்துளதாயும் இருத்தலின்,
'காட்டி' என இறந்த காலத்தால்
கூறினார். 'விசேட
உணர்வுதானும்
மனத்தின்கண்ணே
அன்றையுளதாவது?' என்பாரை
நோக்கி, ஆண்டுப் புலப்படும்
துணையே உள்ளது; அதற்கு
மூலம் இனம் என்பது இதனான்
கூறப்பட்டது.) ---

455 மனந்தூய்மை செய்வினை
தூய்மை இரண்டும்
இனந்தூய்மை தூவா வரும்.
மனம் தூய்மை செய்வினை
தூய்மை இரண்டும் -
(அவ்விசேட உணர்வு
புலப்படுவதற்கு இடனாய)

மனம் தூயனாதல் தன்மையும்
செய்யும் வினை தூயனாதல்
தன்மையும் ஆகிய இரண்டும்;
இனம் தூய்மை தூவா வரம் -
ஒருவற்கு இனம் தூயனாதல்
தன்மை பற்றுக் கோடாக
உளவாம்.

விளக்கம் (மனம் தூயனாதல்
ஆவது, விசேட உணர்வு
புலப்படுமாறு இயற்கையாய்
அறியாமையின் நீங்குதல்.
செய்வினை தூயனாதல் ஆவது,
மொழிமெய்களால செய்யும்
நல்வினை உடையனாதல்.
தூவென்பது அப்பொருட்டாதல்
"தூவறத் துறந்தாரை" (கலித்.
நெய்த. 1) என்பதனானும்
அறிக. ஒருவன் இனம்

தூயனாகவே அதனோடு
பயிற்சி வயத்தான் மனம்
தூயனாய் அதன்கண் விசேட
உணர்வு புலப்பட்டு, அதனால்
சொல்லும் செயலும் தூயனாம்
என, இதனான் இனத்து
உள்ளவாம் ஆறு கூறப்பட்டது.)

456 மனந்தூயார்க் கெச்சம்நன்
றாகும் இனந்தூயார்க்கு
இல்லைநன் றாகா வினை.
மனம் தூயார்க்கு எச்சம் நன்று
ஆகும் . மனம்
தூயராயினார்க்கு மக்கட்பேறு
நன்று ஆகும்; இனம் தூயார்க்கு
நன்று ஆகா வினை இல்லை -
இனம் தூயார்க்கு நன்றாகாத
வினையாதும் இல்லை.

விளக்கம் (காரியம் காரணத்தின்
வேறுபடாமையின் 'எச்சம்,
நன்று ஆகும்' என்றும்,
நல்லினத்தோடு எண்ணிச்
செய்யப்படுதலின் 'எல்லா
வினையும் நல்லவாம்' என்றும்
கூறினார்.) ---

457 மனநலம் மன்னுயிர்க் காக்கம்
இனநலம்
எல்லாப் புகழும் தரும்.
மன் உயிர்க்கு மனநலம் ஆக்கம்
(தரும்) - நிலைபெற்ற
உயிர்க்கு மனத்தது நன்மை
செல்வத்தைக் கொடுக்கும்;
இனநலம் எல்லாப் புகழும்
தரும் - இனத்தது நன்மை
அதனோடு எல்லாப் புகழையும்
கொடுக்கும்.

விளக்கம் ('மன் உயிர்' என்றது
ஈண்டு உயர்திணைமேல்
நின்றது. 'தரும்' என்னும்
இடவழுவமைதிச்சொல்
முன்னும் கூறப்பட்டது. உம்மை
இறந்தது தழீஇய எச்சஉம்மை.
மனம் நன்றாதல்தானே அறம்
ஆகலின், அதனை 'ஆக்கம்
தரும்' என்றும், புகழ்
கொடுத்தற்கு உரிய
நல்லோர்தாமே இனமாகலின்,
'இனநலம் எல்லாப் புகழும்
தரும்' என்றும் கூறினார். மேல்
'மனநன்மை இனநன்மை பற்றி
வரும்,' என்பதனை
உட்கொண்டு, அஃது
இயல்பாகவே உடையார்க்கு
அவ்வின நன்மை வேண்டா

என்பாரை நோக்கி,
'அதுவேயன்றி அத்தன்மைய
பலவற்றையும் தரும்' என,
அவர்க்கும் இது வேண்டும்
என்பது, இவ்விரண்டு
பாட்டானும் கூறப்பட்டது.) ---

458 மனநலம் நன்குடைய ராயினும்
சான்றோர்க்கு
இனநலம் ஏமாப் புடைத்து.
மனநலம் நன்கு
உடையராயினும் - மன
நன்மையை முன்னை
நல்வினையால் தாமே
உடையராயினும்;
சான்றோர்க்கு இனநலம்
ஏமாப்பு உடைத்து -
அமைந்தார்க்கு இனநன்மை
அதற்கு வலியாதலையுடைத்து.

விளக்கம் ('நன்கால்' என்னும்
மூன்றன் உருபு விகாரத்தால்
தொக்கது. அந் நல்வினை
உள்வழியும் மனநலத்தை
வளர்த்து வருதலின், அதற்கு
ஏமாப்பு உடைத்தாயிற்று.) ---

459 மனநலத்தின் ஆகும் மறுமைமற்
றஃதும்
இனநலத்தின் ஏமாப் புடைத்து.
மனநலத்தின் மறுமை ஆகும் -
ஒருவற்கு மனநன்மையானே
மறுமை இன்பம் உண்டாம்;
மற்ற அஃது இனநலத்தின்
ஏமாப்பு உடைத்து - அதற்கு
அச் சிறப்புத்தானும் இன
நன்மையான் வலி பெறுதலை
உடைத்து.

விளக்கம் (மனநலத்தின் ஆகும்
மறுமை' என்றது, பயப்பது
மனநன்மைதானே,
பிறிதொன்று அன்று', என்னும்
மதத்தை உடம்பட்டுக்
கூறியவாறு. மற்று -
வினைமாற்று. உம்மை இறந்தது
தழீஇய எச்ச உம்மை.
ஒரோவழித் தாமத குணத்தான
மனநலம் திரியினும், நல்லினம்
ஒப்ப நிறுத்தி மறுமை
பயப்பிக்கும் என நிலைபெறச்
செய்யுமாறு கூறப்பட்டது.
இவை ஐந்து பாட்டானும்
சிற்றினம் சேராமையது சிறப்பு
நல்லினம் சேர்தலாகிய
எதிர்மறை முகத்தால்
கூறியவாறு அறிக.) ---

460 நல்லினத்தி னு;ங்குந்
துணையில்லை தீயினத்தின்
அல்லற் படுப்பதூஉம் இல்.
நல்லினத்தின் ஊங்கு
துணையும் இல்லை - ஒருவற்கு
நல்லினத்தின் மிக்க துணையும்
இல்லை; தீயினத்தின் (ஊங்கு)
அல்லல் படுப்பதூஉம் இல் -
தீய இனத்தின் மிக்க பகையும்
இல்லை.
விளக்கம் (ஐந்தன் உருபுகள்
உறழ்பொருளின்கண் வந்தன.
'ஊங்கு' என்பது பின்னும்
கூட்டி உம்மை மாற்றி
உரைக்கப்பட்டது. நல்லினம்
அறியாமையின் நீக்கித்
துயர்உறாமல் காத்தலின்
அதனைத் 'துணை' என்றும்,

தீயினம் அறிவின் நீக்கித் துயர்
உறுவித்தலின் அதனைப் 'பகை'
என்றும் கூறினார். 'அல்லல்
படுப்பது' என்பது ஏதுப்பெயர்.
இதனான் விதி எதிர்மறைகள்
உடன் கூறப்பட்டது.) ---

2.1.9 தெரிந்துசெயல்வகை

461 அழிவதூஉம் ஆவதூஉம் ஆகி
வழிபயக்கும்
ஊதியமும் சூழ்ந்து செயல்.
அழிவதூஉம் -
வினைசெய்யுங்கால்
அப்பொழுது அதனால்
அழிவதையும் ஆவதூஉம் -
அழிந்தால் பின் ஆவதனையும்;
ஆகி வழி பயக்கும் ஊதியமும்

- ஆய் நின்று பிற்பொழுது
தரும் ஊதியத்தையும்; சூழ்ந்து
செயல் - சீர் தூக்கி உறுவதாயின்
செய்க.

விளக்கம் [உறுவதாவது -
நிகழ்வின்கண் அழிவதனில்
ஆவது மிக்கு, எதிர்வினும் அது
வளர்ந்து வருதல், அழிவது
இன்மையின், எதிர்வின்கண்
வரும் ஆக்கத்தை 'ஊதியம்'
என்றார். எனவே, அவ்வூதியம்
பெறின் நிகழ்வின்கண்
அழிவதும் ஆவதும் தம்முள்
ஒத்தாலும், ஒழிதற்பாற்று
அன்று என்பது பெற்றாம்.
இரண்டு காலத்தும் பயன்
உடைமை தெரிந்து செய்க
என்பதாம்]. ---

462 தெரிந்த இனத்தொடு

தேர்ந்தெண்ணிச் செய்வார்க்கு
அரும்பொருள் யாதொன்றும்
இல்

தெரிந்த இனத்தொடு தேர்ந்து
எண்ணிச் செய்வார்க்கு - தாம்
தெரிந்துகொண்ட இனத்துடனே
செய்யத் தகும் வினையை
ஆராய்ந்து பின் தாமேயும்
எண்ணிச் செய்து முடிக்கவல்ல
அரசர்க்கு; அரும் பொருள்
யாதொன்றும் இல் -
எய்துதற்கரிய பொருள்
யாதொன்றும் இல்லை.
விளக்கம் [ஆராயப்படுவன
எல்லாம் ஆராய்ந்துபோந்த
இனம் என்றுமாம்.

'செய்வார்க்கு' என்றதனால்,

'வினை' என்னும் செயப்படு
பொருள் வருவிக்கப்பட்டது.
வினையாவது: மேற்சேறல்
முதல் வேறல் ஈறாய தொழில்.
பொருள்கட்கு ஏதுவாய்
அதனில் தவறாமையின், அரிய
பொருள்கள் எல்லாம் எளிதின்
எய்துவர் என்பதாம். இவை
இரண்டு பாட்டானும்
செய்யத்தகும் வினையும், அது
செய்யுமாறும் கூறப்பட்டன.] --

-

463 ஆக்கம் கருதி முதலிழக்கும்
செய்வினை
ஊக்கார் அறிவுடை யார்.
ஆக்கம் கருதி முதல் இழக்கும்
செய்வினை - மேல் எய்தக்
கடவ ஊதியத்தினை நோக்கி

முன் எய்தி நின்ற முதல்
தன்னையும் இழத்தற்கு
ஏதுவாய செய்வினையை;
அறிவுடையார் ஊக்கார் -
அறிவு உடையார்
மேற்கொள்ளார்.
விளக்கம் ['கருதி' என்னும்
வினையெச்சம் 'இழக்கும்'
என்னும் பெயர் எச்ச வினை
கொண்டது. எச்ச-உம்மை
விகாரத்தால் தொக்கது.
ஆக்கமே அன்றி முதலையும்
இழக்கும் வினைகளாவன:
வலியும் காலமும் இடனும்
அறியாது பிறர் மண்
கொள்வான் சென்று, தம்
மண்ணும் இழத்தல் போல்வன.
முன் செய்து போந்த

வினையாயினும் என்பார்,
'செய்வினை' என்றார்.] ---

464 தெளிவி லதனைத் தொடங்கார்
இளிவென்னும்
ஏதப்பாடு அஞ்சு பவர்.
தெளிவு இலதனைத்
தொடங்கார் - இனத்தோடும்
தனித்தும் ஆராய்ந்து துணிதல்
இல்லாத வினையைத்
தொடங்கார்; இளிவு என்னும்
ஏதப்பாடு அஞ்சுபவர் - தமக்கு
இளிவரவு என்னும் குற்றம்
உண்டாதலை அஞ்சுவார்,
விளக்கம் [தொடங்கின்
இடையின்
மடங்கலாகாமையின்,
'தொடங்கார்' என்றார்.
இளிவரவு - அவ்வினையால்

பின் அழிவு எய்தியவழி,
அதன் மேலும் அறிவும்
மானமும் இலர் என்று
உலகத்தார் இகழும் இகழ்ச்சி.
அஃது உண்டாதல் ஒரு
தலையாகலின், தெளிவுள்
வழித் தொடங்குக என்பதாம்.]

465 வகையறச் சூழா தெழுதல்
பகைவரைப்
பாத்திப் படுப்பதோ ராறு.
வகை அறச் சூழாது எழுதல் -
சென்றால் நிகழும் திறங்களை
எல்லாம் முற்ற எண்ணாது,
சிலவெண்ணிய துணையானே
அரசன் பகைவர்மேல்
செல்லுதல்; பகைவரைப்

பாத்திப்படுப்பது ஓர் ஆறு -
அவரை வளரும் நிலத்திலே
நிலைபெறச் செய்வது ஒரு
நெறி ஆம்.

விளக்கம் [அத்திறங்களாவன:
வலி, காலம், இடன் என்ற
இவற்றால் தனக்கும்
பகைவர்க்கும் உளவாம்
நிலைமைகளும், வினை
தொடங்குமாறும், அதற்கு
வரும் இடையூறுகளும்,
அவற்றை நீக்குமாறும்,
வெல்லுமாறும், அதனால்
பெறும் பயனும் முதலாயின.
அவற்றுள் சில எஞ்சினும்
பகைவர்க்கு இடனாம்
ஆகலான், முற்றுப் பெற
எண்ண வேண்டும் என்பதாம்.

இவை மூன்று பாட்டானும்
ஒழியத்தகும் வினையும்,
ஒழியா வழிப்படும். இழுக்கும்
கூறப்பட்டன] ---

466 செய்தக்க அல்ல செயக் கெடும்
செய்தக்க
செய்யாமை யானுங் கெடும்.
செய்தக்க அல்ல செயக் கெடும்
- அரசன் தன் வினைகளுள்
செய்யத்தக்கன அல்லவற்றைச்
செய்தால் கெடும்; செய்தக்க
செய்யாமையானும் கெடும் -
இனி அதனானே அன்றிச்
செய்யத்தக்கனவற்றை
செய்யாமை தன்னானும்
கெடும். செய்யத்தக்கன
அல்லவாவன: பெரிய
முயற்சியினவும், செய்தால்

பயனில்லனவும், அது
சிறிதாயினவும்,
ஐயமாயினவும், பின்
துயர்விளைப்பனவும் என
இவை.

விளக்கம் (செய்யத்
தக்கனவாவன; அவற்றின்
மறுதலையாயின. இச் செய்தல்
செய்யாமைகளான் அறிவு,
ஆண்மை, பெருமை என்னும்
மூவகை ஆற்றலுள் பொருள்,
படை என இருவகைத்தாய்
பெருமை சுருங்கிப்
பகைவர்க்கு எளியனாம்
ஆகலான், இரண்டும் கேட்டிற்கு
ஏதுவாயின. இதனான்
'செய்வன செய்து, ஒழிவன
ஒழிக' என இருவகையனவும்

உடன் கூறப்பட்டன.] ---

467 எண்ணித் துணிக கருமம்

துணிந்தபின்

எண்ணுவம் என்பது இழுக்கு.

கருமம் எண்ணித் துணிக -

செய்யத்தக்க கருமமும்

முடிக்கும் உபாயத்தை

எண்ணித் தொடங்குக;

துணிந்தபின் எண்ணுவம்

என்பது இழுக்கு - தொடங்கி

வைத்துப் பின் எண்ணக்

கடவோம் என்று ஒழிதல்

குற்றம் ஆதலான்.

விளக்கம் [துணிவு பற்றி

நிகழ்தலின் 'துணிவு'

எனப்பட்டது. சிறப்பு உம்மை

விகாரத்தால் தொக்கது.

'உபாயம்' என்பது

அவாய்நிலையான் வந்தது.
அது, கொடுத்தல், இன்சொல்
சொல்லல், வேறுபடுத்தல்,
ஒறுத்தல் என நால்வகைப்படும்.
இவற்றை வடநூலார் தான,
சாம, பேத, தண்டம் என்ப.
அவற்றுள் முன்னைய
இரண்டும் ஐவகைய, ஏனைய
மூவகைய;
அவ்வகைகளெல்லாம் ஈண்டு
உரைப்பின் பெருகும்.
இவ்வுபாயமெல்லாம்
எண்ணாது தொடங்கின்
அவ்வினை மாற்றானால்
விலக்கப்பட்டு
முடியாமையானும், இடையின்
ஒழிதல் ஆகாமையானும்
அரசன் துயருறுதலின்,

அவ்வெண்ணாமையை
'இழுக்கு' என்றார்.
செய்வனவற்றையும் உபாயம்
அறிந்தே தொடங்குக
என்பதாம்.] ---

468 ஆற்றின் வருந்தா வருத்தம்
பலர்நின்று
போற்றினும் பொத்துப் படும்.
ஆற்றின் வருந்தா வருத்தம் -
முடியும் உபாயத்தால்
கருமத்தை முயலாத முயற்சி;
பலர் நின்று போற்றினும்
பொத்துப்படும் - துணைவர்
பலர் நின்று புரைபடாமல்
காப்பினும் புரைபடும்.
விளக்கம் [முடியும்
உபாயத்தான் முயறலாவது
கொடுத்தலைப் பொருள்

நசையாளன் கண்ணும்;
இன்சொல்லைச் செப்பம்
உடையான், மடியாளன்,
முன்னே பிறரோடு பொருது
நொந்தவன் என
இவர்கண்ணும்;
வேறுபடுத்தலைத்
துணைப்படையாளன், தன்
பகுதியோடு பொருந்தாதான்
என இவர் கண்ணும்;
ஒறுத்தலை இவற்றின் வாராத
வழி இவர்கண்ணும்,
தேறப்படாத கீழ்மக்கள்
கண்ணும்; செய்து,
வெல்லுமாற்றான் முயறல்,
புரைபடுதல்; கருதிய
நன்மையன்றிக் கருதாத தீமை
பயத்தல், உபாயத்தது சிறப்புக்

கூறியவாறு.] ---

469 நன்றாற்ற லுள்ளுந் தவறுண்டு
அவரவர்

பண்பறிந் தாற்றாக் கடை.

நன்று ஆற்றல் உள்ளும் தவறு

உண்டு - வேற்று வேந்தர்

மாட்டு நன்றான உபாயம்

செய்தற்கண்ணும் குற்றம்

உண்டாம்; அவரவர் பண்பு

அறிந்து ஆற்றாக்கடை -

அவரவர் குணங்களை

ஆராய்ந்து அறிந்து அவற்றிற்கு

இயையச் செய்யாவிடின்.

விளக்கம் [நன்றான

உபாயமாவது: கொடுத்தலும்

இன்சொல் சொல்லுதலுமாம்.

அவை யாவர் கண்ணும்

இனியவாதல்

சிறப்புடைமையாயின்,
உம்மைச் சிறப்பு உம்மை.
அவற்றை அவரவர் பண்பு
அறிந்து ஆற்றாமையாவது,
அவற்றிற்கு உரியர்
அல்லாதவர்கண்ணே செய்தல்.
தவறு, அவ்வினை
முடியாமை.] ---

470 எள்ளாத எண்ணிச்
செயல்வேண்டும் தம்மோடு
கொள்ளாத கொள்ளாது உலகு.
தம்மொடு கொள்ளாத உலகு
கொள்ளாது - அரசர் வினை
முடித்தற் பொருட்டுத் தம்
நிலைமையோடு பொருந்தாத
உபாயங்களைச் செய்வாராயின்
உலகம் தம்மை இகழாநிற்கும்;
எள்ளாத எண்ணிச் செயல்

வேண்டும் - ஆகலான் அஃது
இகழா உபாயங்களை நாடிச்
செய்க.

விளக்கம் ['தம்' என்பது ஆகு
பெயர். தம் நிலைமையோடு
பொருந்தாத உபாயங்களைச்
செய்தலாவது, தாம் வலியராய்
வைத்து மெலியார்க்கு உரிய
கொடுத்தல் முதலிய
மூன்றனைச் செய்தலும்,
மெலியராய் வைத்து
வலியார்க்கு உரிய ஒறுத்தலைச்
செய்தலுமாம். இவை
இரண்டும் அறிவிலார்
செய்வன ஆகலின், 'உலகம்
கொள்ளாது' என்றார். அஃது
எள்ளாதன செய்தலாவது:
அவற்றைத் தத்தம் வன்மை

மென்மைகட்கு ஏற்பச் செய்தல்.
மேல் இடவகையான் உரிமை
கூறிய உபாயங்கட்கு
வினைமுதல் வகையான்
உரிமை கூறியவாறு. இவை
நான்கு பாட்டானும்
செய்வனவற்றிற்கு உபாயமும்
அதனது உரிமையும்
கூறப்பட்டன.] ---

2.1.10 வலியறிதல்

471 வினைவலியும் தன்வலியும்
மாற்றான் வலியும்
துணைவலியும் தூக்கிச் செயல்.
வினை வலியும் - தான்

செய்யக்கருதிய
வினைவலியையும்; தன்
வலியும் - அதனைச் செய்து
முடிக்கும் தன் வலியையும்;
மாற்றான் வலியும் - அதனை
விலக்கலுறும் மாற்றான்
வலியையும்; துணைவலியும் -
இருவர்க்குந் துணையாவார்
வலியையும், தூக்கிச் செயல் -
சீர்தூக்கித் தன் வலிமிகுமாயின்
அவ்வினையைச் செய்க.

விளக்கம் [இந் நால்வகை
வலியுள் வினைவலி அரண்
முற்றலும் கோடலும் முதலிய
தொழிலானும், ஏனைய
மூவகை ஆற்றலானும்
கூறுபடுத்துத் தூக்கப்படும்.
'தன்வலி மிகவின்கண் செய்க'

என்ற விதியால், தோற்றல் ஒரு
தலையாய குறைவின்
கண்ணும், வேறல் ஐயமாய
ஒப்பின் கண்ணும் ஒழிக
என்பது பெற்றாம்.] ---

472 ஒல்வ தறிவது அறிந்ததன்
கண்தங்கிச்
செல்வார்க்குச் செல்லாதது இல்.
ஒல்வது அறிவது அறிந்து -
தமக்கியலும் வினையையும்
அதற்கு அறிய வேண்டுவதாய
வலியையும் அறிந்து;
அதன்கண் தங்கிச் செல்வார்க்கு
- எப்பொழுதும் மன, மொழி,
மெய்களை அதன் கண்
வைத்துப் பகைமேல் செல்லும்
அரசர்க்கு; செல்லாதது இல் -
முடியாத பொருள் இல்லை.

விளக்கம் ['ஓல்வது' எனவே
 வினைவலி முதலாய மூன்றும்
 அடங்குதலின், ஈண்டு
 'அறிவது' என்றது
 துணைவலியே ஆயிற்று.
 எல்லாப் பொருளும் எய்துவர்
 என்பதாம். இவை இரண்டு
 பாட்டானும் வலியின்
 பகுதியும், அஃது அறிந்து
 மேற்செல்வார் எய்தும் பயனும்
 கூறப்பட்டன.] ---

473 உடைத்தம் வலியறியார்
 ஊக்கத்தின் ஊக்கி
 இடைக்கண் முரிந்தார் பலர்.
 உடைத்தம் வலி அறியார் -
 கருத்தா ஆதலையுடைய தம்
 வலியின் அளவறியாதே:
 ஊக்கத்தின் ஊக்கி - மன

எழுச்சியால் தம்மின்
வலியாரோடு வினை
செய்தலைத் தொடங்கி;
இடைக்கண் முரிந்தார் பலர் -
அவர் அடர்த்தலான் அது
செய்து முடிக்கப் பெறாது
இடையே கெட்ட அரசர்
உலகத்துப் பலர்.

விளக்கம் ['உடைய' என்பது
அவாய் நின்றமையின்,
செயப்படு பொருள்
வருவிக்கப்பட்டது. மூவகை
ஆற்றலுள்ளும் சிறப்புடைய
அறிவு உடையார் சிலராதலின்,
'முரிந்தார் பலர்' என்றார்.
அதனால் தம் வலியறிந்தே
தொடங்குக என்பது எஞ்சி
நின்றது.] ---

474 அமைந்தாங் கொழுகான்
அளவறியான் தன்னை
வியந்தான் விரைந்து கெடும்.
ஆங்கு அமைந்து ஒழுகான் -
அயல்வேந்தரோடு பொருந்தி
ஒழுகுவதும் செய்யாது; அளவு
அறியான் - தன் வலியளவு
அறிவதும் செய்யாது; தன்னை
வியந்தான் - தன்னை வியந்து
அவரோடு பகைத்த அரசன்;
விரைந்து கெடும் - விரையக்
கெடும்
விளக்கம் [காரியத்தைக்
காரணமாக உபசரித்து,
'வியந்தான்' என்றார். 'விரைய'
என்பது திரிந்து நின்றது.
நட்பாய் ஒழுகுதல், வலியறிந்து
பகைத்தல் என்னும்

இரண்டனுள் ஒன்றன்றே அயல்
 வேந்தரோடு செயற்பாலது;
 இவையன்றித் தான்
 மெலியனாய் வைத்து
 அவரோடு
 பகைகொண்டானுக்கு
 ஒருபொழுதும்
 நிலையின்மையின், 'விரைந்து
 கெடும்' என்றார். இவை
 இரண்டு பாட்டானும் தன்வலி
 அறியாவழிப்படும் இழுக்குக்
 கூறப்பட்டது.] ---

475 பீலிபெய் சாகாடும் அச்சிறும்
 அப்பண்டஞ்
 சால மிகுத்துப் பெயின்.
 பீலிபெய் சாகாடும் அச்சு இறும்
 - பீலியேற்றிய சகடமும் அச்சு
 முரியும்; அப்பண்டம் சால

மிகுத்துப் பெயின் -
அப்பீலியை அது பொறுக்கும்
அளவின்றி மிகுத்து ஏற்றின்.
விளக்கம் [உம்மை சாகாட்டது
வலிச்சிறப்பேயு மன்றிப்
பீலியது நொய்மைச் சிறப்பும்
தோன்ற நின்றது. 'இறும்'
என்னுஞ் சினைவினை
முதல்மேல் நின்றது. 'எளியர்'
என்று பலரோடு
பகைகொள்வான். தான்
வலியனே ஆயினும் அவர்
தொக்க வழி வலியழியும்;
என்னும் பொருள் தோன்ற
நின்றமையின், இது பிறிது
மொழிதல் என்னும்
அலங்காரம். இதனை 'நுவலா
நுவற்சி' என்பாரும், 'ஓட்டு'

என்பாரும் உளர். ஒருவர்
தொகுவார் பலரோடு
பகைகொள்ளற்க
என்றமையின், இதனால்
மாற்றான் வலியும் அவன்
துணை வலியும் அறியா
வழிப்படும் இழுக்குக்
கூறப்பட்டது.] ---

476 நுனிக்கொம்பர் ஏறினார்
அஃதிறந் தூக்கின்
உயிர்க்கிறுதி ஆகி விடும்.
கொம்பர் நுனி ஏறினார் அஃது
இறந்து ஊக்கின் - ஒருமரக்
கோட்டினது நுனிக்கண்ணே ஏறி
நின்றார், தம் ஊக்கத்தால்
அவ்வளவினைக் கடந்து
மேலும் ஏற ஊக்குவாராயின்;
உயிர்க்கு இறுதி ஆகிவிடும் -

அவ்வூக்கம் அவர் உயிர்க்கு
இறுதியாய் முடியும்.
விளக்கம் ['நுனிக் கொம்பர்'
என்பது 'கடைக்கண்'
என்பதுபோலப் பின்
முன்னாகத் தொக்க ஆறாம்
வேற்றுமைத் தொகை. பன்மை
அறிவின்மைபற்றி
இழித்தற்கண் வந்தது. இறுதிக்கு
ஏது ஆவதனை 'இறுதி'
என்றார். 'பகைமேற் செல்வான்
தொடங்கித் தன்னால்
செல்லலாமளவும் சென்று
நின்றான், பின் அவ்வளவின்
நில்லாது மன எழுச்சியான்
மேலும் செல்லுமாயின்,
அவ்வெழுச்சி வினை
முடிவிற்கு ஏதுவாகாது

அவனுயிர் முடிவிற்கு ஏதுவாம்'
 என்னும் பொருள்தோன்ற
 நின்றமையின், இதுவும் மேலை
 அலங்காரம். 'அளவு அறிந்து
 நின்றல் வேண்டும்'
 என்றமையின், இதனான்
 வினைவலி அறியாவழிப்படும்
 இழுக்குக் கூறப்பட்டது.] ---

477 ஆற்றின் அறவறிந்து ஈக
 அதுபொருள்
 போற்றி வழங்கு நெறி.
 ஆற்றின் அளவு அறிந்து ஈக -
 ஈயும் நெறியானே தமக்கு
 உள்ள பொருளின் எல்லையை
 அறிந்து அதற்கு ஏற்ப ஈக; அது
 பொருள்போற்றி வழங்கும்
 நெறி - அங்ஙனம் ஈதல்
 பொருகாப் பேணிக்

கொண்டொழுகும் நெறியாம்.
விளக்கம் [ஈயும் நெறி மேலே
இறைமாட்சியுள் "வகுத்தலும்
வல்லதரசு" (குறள்.385)

என்புழி உரைத்தாம்.

எல்லைக்கு ஏற்ப ஈதலாவது,
ஒன்றான எல்லையை நான்கு
கூறாக்கி, அவற்றுள்

இரண்டனைத் தன் செலவாக்கி,
ஒன்றனை மேல் இடர் வந்துழி
அது நீக்குதற் பொருட்டு
வைப்பாக்கி, நின்ற ஒன்றனை
ஈதல், பிறரும், "வருவாயுள்
கால் வழங்கி வாழ்தல்"
(திரிகடுகம், 21) என்றார்.

பேணிக் கொண்டு ஒழுகுதல்:
ஒருவரோடு நட்பில்லாத
அதனை தம்மோடு

நட்புண்டாக்கிக் கொண்டு
ஒழுகுதல். முதலில் செலவு
சுருங்கின் பொருள் ஒருகாலும்
நீங்காது என்பதாம்.] ---

478 ஆகாறு அளவிட்டி தாயினுங்
கேடில்லை

போகாறு அகலாக் கடை.

ஆகு ஆறு அளவு இட்டிது
ஆயினும் கேடு இல்லை -

அரசர்க்குப் பொருள் வருகின்ற
நெறியளவு சிறிதாயிற்றாயினும்
அதனால் கேடு இல்லையாம்;

போகு ஆறு அகலாக் கடை -

போகின்ற நெறி அளவு
அதனின் பெருகாதாயின்.

விளக்கம் ['இட்டிது' எனவும்
'அகலாது' எனவும் வந்த

பண்பின் தொழில்கள் பொருள்

மேல் நின்றன. 'பொருள்'
என்பது அதிகாரத்தான்
வருவித்து, 'அளவு' என்பது
பின்னும் கூட்டி
உரைக்கப்பட்டன. முதலும்
செலவும் தம்முள் ஒப்பினும்
கேடு இல்லை என்பதாம்.] ---

479 அளவறிந்து வாழாதான்
வாழ்க்கை உளபோல
இல்லாகித் தோன்றாக் கெடும்.
அளவு அறிந்து வாழாதான்
வாழ்க்கை - தனக்குள்ள
பொருளின் எல்லையை
அறிந்து அதற்கு ஏற்ப
வாழமாட்டாதான்
வாழ்க்கைகள்; உளபோல
இல்லாகித் தோன்றாக் கெடும் -
உள்ளன போலத் தோன்றி,

மெய்ம்மையின் இல்லையாய்ப்
பின்பு அத்தோற்றமும் இன்றிக்
கெட்டுவிடும்.

விளக்கம் [அவ்வெல்லைக்கு
ஏற்ப வாழ்தலாவது: அதனின்
சுருக்கக் கூடாதாயின்
ஒப்பவாயினும் ஈத்தும்
துய்த்தும் வாழ்தல்.

தொடக்கத்தில் கேடு
வெளிப்படாமையின்,
'உளபோலத் தோன்றி' என்றார்.
முதலிற் செலவு மிக்கால் வரும்
ஏதம் கூறியவாறு] ---

480 உளவரை தூக்காத ஒப்புர

வாண்மை

வளவரை வல்லைக் கெடும்.

உள வரை தூக்காத ஒப்புரவு

ஆண்மை - தனக்குள்ள அளவு
தூக்காமைக்கு ஏதுவாய
ஒப்புரவாண்மையால்;
வளவரைவல்லைக் கெடும் -
ஒருவன் செல்வத்தின் எல்லை
விரையக் கெடும்
விளக்கம் ['ஒப்புரவே ஆயினும்
மிகலாகாது' என்றமையான்,
இதுவும் அது. இவை நான்கு
பாட்டானும் மூவகை
ஆற்றலுள் பெருமையின்
பகுதியாய பொருள்
வலியறிதல் சிறப்பு நோக்கி
வகுத்துக் கூறப்பட்டது.] ---

2.1.11 காலமறிதல்

481 பகல்வெல்லும் கூகையைக்
காக்கை இகல்வெல்லும்
வேந்தர்க்கு வேண்டும்
பொழுது.

கூகையைக் காக்கை பகல்
வெல்லும் - தன்னின் வலிதாய
கூகையைக் காக்கை
பகற்பொழுதின் கண்
வெல்லாநிற்கும்; இகல்
வெல்லும் வேந்தர்க்குப்
பொழுது வேண்டும் - அது
போலப் பகைவரது இல்லை
வெல்லக் கருதும் அரசர்க்கு
அதற்கு ஏற்ற காலம் இன்னி
அமையாது.

விளக்கம் [எடுத்துக் காட்டு
உவமை, காலம் அல்லாவழி
வலியால் பயன் இல்லை

என்பது விளக்கி நின்றது.
 இனிக் காலம் ஆவது,
 வெம்மையும் குளிர்ச்சியும்
 தம்முள் ஒத்து, நோய்
 செய்யாது, தண்ணீரும் உணவும்
 முதலிய உடைத்தாய்த் தானை
 வருந்தாது செல்லும்
 இயல்பினதாம். இதனால்
 காலத்தது சிறப்புக்
 கூறப்பட்டது.] ---

482 பருவத்தோடு ஒட்ட ஒழுகல்
 திருவினைத்
 தீரமை ஆர்க்குங் கயிறு.
 பருவத்தோடு ஒட்ட ஒழுகல் -
 அரசன் காலத்தோடு பொருந்த
 வினைசெய்து ஒழுகுதல்;
 திருவினைத் தீரமை ஆர்க்கும்
 கயிறு - ஒருவர்கண்ணும்

நில்லாது நீங்கும் செல்வத்தைத்
தன்கண் நீங்காமல் பிணிக்கும்
கயிறாம்.

விளக்கம் [காலத்தோடு
பொருந்துதல் - காலம்
தப்பாமல் செய்தல். 'தீரமை'
என்றதனால், தீர்தல் மாலையது
என்பது பெற்றாம். வினை
வாய்த்து வருதலான், அதனின்
ஆகும் செல்வம் எஞ்ஞான்றும்
நீங்காது என்பதாம்.] ---

483 அருவினை யென்ப உளவோ
கருவியான்
காலம் அறிந்து செயின்.
அருவினை என்ப உளவோ-
அரசரால் செய்தற்கு அரிய
வினைகள் என்று
சொல்லப்படுவன உளவோ;

கருவியான் காலம் அறிது
செயின் - அவற்றை முடித்தற்கு
ஏற்ற கருவிகளுடனே
செய்தற்கு ஆம் காலம் அறிந்து
செய்வராயின்
விளக்கம் [கருவிகளாவன:
மூவகை ஆற்றலும் நால்வகை
உபாயங்களுமாம். 'அவை
உளவாய் வழியும் காலம்
வேண்டும்' என்பது
அறிவித்தற்குக் 'கருவியான்'
என்றார். எல்லா வினையும்
எளிதில் முடியும் என்பதாம்.] --

-

484 ஞாலம் கருதினுங் கைகூடுங்
காலம்
கருதி இடத்தாற் செயின்.
ஞாலம் கருதினும் கைகூடும் -

ஒருவன் ஞாலம் முழுவதும்
தானே ஆளக்
கருதினானாயினும் அஃது
அவன் கையகத்தாம்; காலம்
கருதி இடத்தான் செயின் -
அதற்குச் செய்யும் வினையைக்
காலம் அறிந்து இடத்தோடு
பொருந்தச் செய்வானாயின்.
விளக்கம் ['இடத்தான்'
என்பதற்கு, மேல் 'கருவியான்'
என்பதற்கு உரைத்தாங்கு
உரைக்க; கைகூடாதனவும்
கைகூடும் என்பதாம். இவை
மூன்று பாட்டானும் காலம்
அறிதற் பயன் கூறப்பட்டது.] --

-

485 காலம் கருதி இருப்பார்
கலங்காது

ஞாலம் கருது பவர்.

கலங்காது ஞாலம் கருதுபவர் -
தப்பாது ஞாலம் எல்லாம்
கொள்ளக் கருதும் அரசர்;
காலம் கருதி இருப்பர் - தம்
வலி மிகுமாயினும், அது
கருதாது, அதற்கு ஏற்ற
காலத்தையே கருதி அது
வருந்துணையும் பகைமேல்
செல்லார்.

விளக்கம் [தப்பாமை: கருதிய
வழியே கொள்ளுதல். வலி
மிகுதி 'காலம் கருதி'
என்றதனால் பெற்றாம். அது
கருதாது செல்லின் இருவகைப்
பெருமையும் தேய்ந்து
வருத்தமும் உறுவராகலின்,
'இருப்பர்' என்றார்.

இருத்தலாவது: நட்பாக்கல்,
 பகையாக்கல், மேற்சேறல்,
 இருத்தல், பிரித்தல், கூட்டல்
 என்னும் அறுவகைக்
 குணங்களுள் மேற்செலவிற்கு
 மாறாயது. இதனாற் காலம்
 வாராவழிச் செய்வது
 கூறப்பட்டது.] ---

486 ஊக்க முடையான் ஒடுக்கம்
 பொருதகர்
 தாக்கற்குப் பேருந் தகைத்து.
 ஊக்கம் உடையான் ஒடுக்கம் -
 வலிமிகுதி உடைய அரசன்
 பகை மேற்செல்லாது காலம்
 பார்த்திருக்கின்ற இருப்பு;
 பொரு தகர் தாக்கற்குப் பேரும்
 தகைத்து - பொருகின்ற தகர்
 தன் பகைகெடப்

பாய்தற்பொருட்டுப் பின்னே
கால் வாங்கும் தன்மைத்து.
விளக்கம் [உவமைக்கண்
'தாக்கற்கு' என்றதனால்,
'பொருளினும் வென்றி
எய்தற்பொருட்டு' என்பது
கொள்க. இதனான்
அவ்விருப்பின் சிறப்புக்
கூறப்பட்டது.] ---

487 பொள்ளென ஆங்கே
புறம்வேரார் காலம்பார்த்து
உள்வேர்ப்பர் ஒள்ளி யவர்.
ஒள்ளியவர் - அறிவுடைய
அரசர்; ஆங்கே பொள்ளெனப்
புறம் வேரார் - பகைவர் மிகை
செய்த பொழுதே விரைவாக
அவரறியப் புறத்து வெகுளார்;
காலம் பார்த்து உள் வேர்ப்பர் -

தாம் அவரை வெல்லுதற்கு
ஏற்ற காலத்தினை அறிந்து அது
வரும் துணையும் உள்ளே
வெகுள்வர்.

விளக்கம் ['பொள்ளென'
என்பது குறிப்பு மொழி.
'வேரார்', 'வேர்ப்பர்' எனக்
காரணத்தைக் காரியமாக
உபசரித்தார்; அறிய
வெகுண்டுழித் தம்மைக்
காப்பாராகலின், 'புறம் வேரார்'
என்றும், வெகுளி ஒழிந்துழிப்
பின்னும் மிகை செய்யாமல்
அடக்குதல் கூடாமையின் 'உள்
வேர்ப்பர்' என்றும் கூறினார்.] --

-

488 செறுநரைக் காணின் சுமக்க
இறுவரை

காணின் கிழக்காம் தலை.
செறுநரைக் காணின் சுமக்க -
தாம் வெல்லக்கருதிய அரசர்
பகைவருக்கு இறுதிக் காலம்
வருந்துணையும் அவரைக்
கண்டால் பணிக; இறுவரை
காணின் தலை கிழக்கு ஆம் -
பணியவே, அக்காலம்
வந்திறும் வழி அவர்
தகைவின்றி இறுவர்.
விளக்கம் ['பகைமை ஒழியும்
வகை மிகவும் தாழ்க' என்பார்,
'சுமக்க' என்றும்; அங்ஙனம்
தாழவே, அவர் தம்மைக்
காத்தல் இகழ்வர் ஆகலின்
தப்பாமல் கெடுவர் என்பார்,
'அவர் தலை கீழாம்' என்றும்
கூறினார்.

தலைமேற்கொண்டதொரு
பொருளைத் தள்ளுங்கால், அது
தன் தலைகீழாக விழுமாகலின்,
அவ்வியல்பு பெறப்பட்டது.
இவை இரண்டு பாட்டானும்
இருக்கும் வழிப் பகைமை
தோன்றாமல் இருக்க என்பது
கூறப்பட்டது.] ---

489 எய்தற் கரியது இயைந்தக்கால்
அந்நிலையே
செய்தற் கரிய செயல்.
எய்தற்கு அரியது
இயைந்தக்கால் - பகையை
வெல்லக் கருதும் அரசர்,
தம்மால் எய்துதற்கு அரிய
காலம் வந்து கூடியக்கால்;
அந்நிலையே செய்தற்கு அரிய
செயல் - அது கழிவதற்கு

முன்பே அது கூடாவழித்
தம்மாற் செய்தற்கு அரிய
வினைகளைச் செய்க.

விளக்கம் [ஆற்றல்

முதலியவற்றால் செய்து

கொள்ளப்படாமையின்

'எய்தற்கு அரியது' என்றும்,

அது தானே வந்து இயைதல்

அரிதாகலின், 'இயைந்தக்கால்'

என்றும், இயைந்தவழிப் பின்

நில்லாது ஓடுதலின்,

'அந்நிலையே' என்றும், அது

பெறாவழிச்

செய்யப்படாமையின்

'செய்தற்கு அரிய' என்றும்

கூறினார். இதனால் காலம்

வந்துழி விரைந்து செய்க

என்பது கூறப்பட்டது.] ---

490 கொக்கொக்க கூம்பும் பருவத்து

மற்றதன்

குத்தொக்க சீர்த்த இடத்து.

கூம்பும் பருவத்துக் கொக்கு

ஒக்க -

வினைமேற்செல்லாதிருக்கும்

காலத்துக் கொக்கு இருக்குமாறு

போல இருக்க; மற்றுச் சீர்த்த

இடத்து அதன் குத்து ஒக்க -

மற்றைச் செல்லும் காலம்

வாய்த்தவழி, அது செய்து

முடிக்குமாறு போலத் தப்பாமல்

செய்து முடிக்க.

விளக்கம் [மீன் கோடற்கு

இருக்கும்வழி, அது வந்து

எய்தும் துணையும் முன்

அறிந்து தப்பாமைப்பொருட்டு

உயிரில்லது போன்று இருக்கும்

ஆகலானும், எய்தியவழிப் பின்
தப்புவதற்கு முன்பே விரைந்து
குத்தும் ஆகலானும்,
இருப்பிற்கும் செயலிற்கும்
கொக்கு உவமையாயிற்று.
'கொக்கு ஒக்க' என்றாராயினும்,
'அது கூம்புமாறு போலக்
கூம்புக' என்றும், 'குத்து ஒக்க'
என்றாராயினும் 'அது
குத்துமாறு போலக் குத்துக'
என்றும் உரைக்கப்படும். இது
தொழிலுவமம். ஆகலின்
உவமை முகத்தான்
இருப்பிற்கும் செயலிற்கும்
இலக்கணம் கூறியவாறாயிற்று.]

2.1.12 இடனறிதல்

491 தொடங்கற்க எவ்வினையும்
எள்ளற்க முற்றும்
இடங்கண்ட பின்அல் லது.
முற்றும் இடம் கண்ட பின்
அல்லது - பகைவரை
முற்றுதற்கு ஆவதோர் இடம்
பெற்றபின் அல்லது;
எவ்வினையும் தொடங்கற்க -
அவர் மாட்டு யாதொரு
வினையையும் தொடங்கா
தொழிக; எள்ளற்க - அவரைச்
சிறியர் என்று இகழா தொழிக.
விளக்கம் [முற்றுதல்:
வளைத்தல். அதற்கு ஆம்
இடமாவது: வாயில்களானும்
நூழைகளானும் அவர்

புகலோடு போக்கு ஒழியும்
வகை அரணினைச் சூழ்ந்து,
ஒன்றற்கு ஒன்று துணையாய்த்
தம்முள் நலிவில்லாத பலபடை
இருப்பிற்கும், மதிலும் அகமும்
முதலிய அரண் செய்யப்பட்ட
அரசிருப்பிற்கும் ஏற்ற,
நிலக்கிடக்கையும் நீரும்
உடையது. அது பெற்றால்
இரண்டும் செய்க என்பதாம்.] --

-

492 முரண்சேர்ந்த மொய்ம்பி
னவர்க்கும் அரண்சேர்ந்தாம்
ஆக்கம் பலவுந் தரும்.
முரண் சேர்ந்த
மொய்ம்பினவர்க்கும் -
மாறுபாட்டோடு கூடிய
வலியினை உடையார்க்கும்;

அரண் சேர்ந்து ஆம் ஆக்கம்
பலவும் தரும் - அரணைச்
சேர்ந்து ஆகின்ற ஆக்கம் பல
பயன்களையும் கொடுக்கும்.

விளக்கம் [மாறுபாடாவது:
ஞாலம் பொது எனப் பொறா
அரசர் மனத்தின்

நிகழ்வதாகலானும்,
வலியுடைமை கூறிய

அதனானும், இது பகைமேற்
சென்ற அரசர் மேற்றாயிற்று.
உம்மை - சிறப்பு உம்மை.

அரண் சேராது ஆம் ஆக்கமும்
உண்மையின், ஈண்டு ஆக்கம்
விசேடிக்கப் பட்டது. 'ஆக்கம்'
என்றது அதற்கு ஏதுவாய்
முற்றினை. அது கொடுக்கும்
பயன்களாவன: பகைவரால்

தமக்கு நலிவின்மையும், தாம்
நிலைபெற்று நின்று அவரை
நலிதலும் முதலாயின.] ---

493 ஆற்றாரும் ஆற்றி அடுப

இடனறிந்து

போற்றார்கண் போற்றிச்

செயின்.

இற்றாரும் ஆற்றி அடுப -

வலியர் அல்லாதாரும்

வலியாராய் வெல்வர்; இடம்

அறிந்து போற்றிப்

போற்றார்கண் செயின் -

அதற்கு ஏற்ற இடத்தினை

அறிந்து, தம்மைக் காத்துப்

பகைவர்மாட்டு வினை

செய்வாராயின்.

விளக்கம் ['வினை' என்பதூஉம்

'தம்மை' என்பதூஉம் அவாய்

நிலையான் வந்தன. காத்தல்,
பகைவரான் நலிவு வராமல்
அரணானும் படையானும்
காத்தல், இவற்றான் வினை
செய்வாராயின் மேற்சொல்லிய
வலியின்றியும் வெல்வர்
என்பதாம்.] ---

494 எண்ணியார் எண்ணம் இழப்பர்
இடனறிந்து
துன்னியார் துன்னிச் செயின்.
இடன் அறிந்து துன்னியார் -
தாம் வினை செய்தற்கு ஏற்ற
இடத்தினை அறிந்து சென்ற
அரசர்; துன்னிச் செயின் -
அரணைப் பொருந்தி நின்று
அதனைச் செய்வாராயின்,
எண்ணியார் எண்ணம் இழப்பர்
- அவரை வெல்வதாக எண்ணி

இருந்த பகைவர்
அவ்வெண்ணத்தினை இழப்பார்.
விளக்கம் ['அரண்' என்பது
அவாய் நிலையான் வந்தது.
'எண்ண' என்றது எண்ணப்பட்ட
தம் வெற்றியை. 'அதனை
இழப்பார்' என்றார், அவர்
வினை செய்யாமல் தம்மைக்
காத்தமையின், இதனான் அவர்
பகைவர் தோற்பார்
என்பதாயிற்று, இவை நான்கு
பாட்டானும் பகைவர் அரணின்
புறத்திருப்பார் அதற்கு ஆம்
இடம் அறிதல் கூறப்பட்டது.] --

-

495 நெடும்புனலுள் வெல்லும்
முதலை அடும்புனலின்
நீங்கின் அதனைப் பிற.

முதலை நெடும்புனலுள் (பிற)
வெல்லும் - முதலை
ஆழமுடைய நீரின்கண்
ஆயின், பிறவற்றையெல்லாம்
தான் வெல்லா நிற்கும்;
புனலின் நீங்கின் அதனைப் பிற
அடும் - அப்புனலின்
நீங்குமாயின், அதனைப் பிற
எல்லாம் வெல்லா நிற்கும்.
விளக்கம் [எனவே, 'எல்லாரும்
தம்நிலத்து வலியர்' என்பது
கூறப்பட்டது. 'பிற' என்பது
முன்னும் கூட்டப்பட்டது.
நிலைப்படா நீரின்கண் பிற
நிற்றலாற்றாமையின்
அவையெல்லாம் முதலைக்கு
எளியவாம்; அவை
இயங்குவதற்குரிய நிலத்தின்

கண் அஃது

இயங்கலாற்றாமையின், 'அஃது
அவற்றிற்கெல்லாம் எளிதாம்,'
என்றது, மேற்செல்லும் அரசர்
பகைவர் நின்றலாற்றா இடம்
அறிந்து செல்வராயின், அவர்
தமக்கு எளியராவரன்றித் தாம்
நிற்கலாற்றா இடத்துச்
செல்வராயின் அவர்க்கு
எளியராவர் என்னும் பொருள்
தோன்ற நின்றமையின், இது
பிறிதுமொழிதல் என்னும்
அலங்காரம். அவரை அவர்
நின்றலாற்றாவிடத்துச் சென்று
வெல்க என்பதாம்.] ---

496 கடலோடா கால்வல் நெடுந்தேர்
கடலோடும்
நாவாயும் ஓடா நிலத்து.

கால் வல் நெடுந்தேர் கடல்
ஓடா - நிலத்தின்கண் ஓடும்
கால்வலிய நெடிய தேர்கள்
கடலின்கண் ஓடமாட்டா; கடல்
ஓடும் நாவாயும் நிலத்து ஓடா -
இனி அக்கடலின் கண் ஓடும்
நாவாய்கள் தாமும் நிலத்தின்
கண் ஓடமாட்டா.

விளக்கம் ['கடல் ஓடா' என்ற
மறுதலை அடையான் 'நிலத்து
ஓடும்' என்பது
வருவிக்கப்பட்டது. 'கால்வல்
நெடுந்தேர்' என்பது ஓடுதற்கு
ஏற்ற காலும் பெருமையும்
உடையவாயினும் என்பதுபட
நின்றது. 'மேற் சென்றார்
பகைவர் இடங்களை அறிந்து,
அவற்றிற்கு ஏற்ற கருவிகளான்

வினை செய்க,' என்பது
தோன்ற நின்றமையின்,
இதுவும் மேலை அலங்காரம்
ஆயிற்று.] ---

497 அஞ்சாமை அல்லால்

துணைவேண்டா எஞ்சாமை
எண்ணி இடத்தால் செயின்.
எஞ்சாமை எண்ணி இடத்தான்
செயின் - பகையிடத்து வினை
செய்யும் திறங்களை எல்லாம்
ஒழியாது எண்ணி, அவற்றை
அரசர் இடத்தோடு பொருந்தச்
செய்வராயின்; அஞ்சாமை
அல்லால் துணை வேண்டா -
அச்செயற்குத் தம் திண்மை
அல்லது பிறிதொரு துணை
வேண்டுவதில்லை.

விளக்கம் ['திண்ணியராய்

நின்று செய்து முடித்தலே
வேண்டுவது அல்லது துணை
வேண்டா' என்றார், அவ்வினை
தவறுவதற்கு ஏது இன்மையின்.
இவை மூன்று பாட்டானும்
வினை செய்தற்கு ஆம் இடன்
அறிதல் கூறப்பட்டது.] ---

498 சிறுபடையான் செல்லிடம்

சேரின் உறுபடையான்

ஊக்கம் அழிந்து விடும்.

உறுபடையான் -

பெரும்படையுடைய அரசன்;

சிறுபடையான் செல் இடம்

சேரின் - ஏனைச்

சிறுபடையானை அழித்தல்

கருதி அவன் புகலைச் சென்று

சாருமாயின்; ஊக்கம் அழிந்து

விடும் - அவனால் தன்

பெருமை அழியும்.
 விளக்கம் ['செல் இடம்'
 அவனுக்குச் செல்லும் இடம்.
 'அழிந்து விடும்' என்பது
 'எழுந்திருக்கும்' என்றாற்போல்
 ஒரு சொல். ஊக்கத்தின் அழிவு
 உடையான்மேல் ஏற்றப்பட்டது.
 தன் படைப் பெருமை நோக்கி,
 இடன் நோக்காது செல்வன்
 ஆயின், அஃது அப்படைக்கு
 ஒருங்குசென்று வினைசெயல்
 ஆகாமையானாகப்
 பயிற்சியின்மையானாக,
 அப்பெருமையால் பயன்
 இன்றித் தான் அழிந்துவிடும்
 என்பதாம்.] ---

499 சிறைநலனும் சீரும்

இலரெனினும் மாந்தர்
உறைநிலத்தோடு ஒட்டல்
அரிது.

சிறை நலனும் சீரும் இலர்
எனினும் - அரண் அழித்தற்கு
அருமையும் பெருமையுமாகிய
ஆற்றல் உடையர்

அல்லராயினும்; மாந்தர் உறை
நிலத்தொடு ஒட்டல் அரிது -
வினைக்கு உரிய மாந்தரை
அவர் உறைகின்ற
நிலத்தின்கண் சென்று தாக்குதல்
அரிது.

விளக்கம் ['நிலத்தொடு' என்பது
வேற்றுமை மயக்கம். ஆண்மை
உடையாரைச் சிறுமைநோக்கி
இருப்பின்கண் சென்று தாக்கின்,
அவர் அது விட்டுப் போதல்

துணிவினரன்றிச் சாதல்
துணிவினராவர்; ஆகவே,
அவர்க்குப் பெரும்படை
உடையும் என்பதாம்.] ---

500 காலாழ் களரில் நரியடும்

கண்ணஞ்சா

வேலாள் முகத்த களிறு.

கண் அஞ்சா வேலாள் முகத்த

களிறு - பாகர்க்கு

அடங்காவுமாய்,

வேலாள்களைக் கொத்த

கோட்டவுமாய களிறுகளை;

கால் ஆழ் களரின் நரி அடும்-

அவை கால் ஆழும் இயல்

பிற்றாய சேற்றுநிலத்துப்

பட்டுழி நரி கொல்லும்

விளக்கம் ['முகம்' ஆகுபெயர்.

'ஆண்மையும் பெருமையும்

உடையாரும் தமக்கு ஏலா
நிலத்துச் செல்லின் அவற்றால்
பயன் இன்றி மிகவும்
எளியரால் அழிவர்' என்பது
தோன்ற நின்றமையின்,
இதுவும் அவ்வலங்காரம்.
'வேலாழ் முகத்த' என்று பாடம்
ஓதுவாரும் உளர்; வேற்படை
குளித்த முகத்தவாயின் அதுவும்
நரி அடுதற்கு ஏதுவாய்
முடிதலின், அது பாடம்
அன்மை அறிக. இவை மூன்று
பாட்டானும் பகைவரைச்
சார்தலாகா இடனும்
சார்ந்துழிப்படும் இழுக்கும்
கூறப்பட்டன.] ---

2.1.13 தெரிந்துதெளிதல்

501 அறம்பொருள் இன்பம்
உயிரச்சம் நான்கின்
திறந்தெரிந்து தேறப் படும்.
அறம் பொருள் இன்பம் உயிர்
அச்சம் - அரசனால்
தெளியப்படுவான் ஒருவன்,
அறமும் பொருளும் இன்பமும்
உயிர்ப் பொருட்டான் வரும்
அச்சமும் என்னும்; நான்கின்
திறம் தெரிந்து தேறப்படும் -
உபதை நான்கின் திறத்தான்
மனவியல்பு ஆராய்ந்தால்
பின்பு தெளியப்படும்.
விளக்கம் [அவற்றுள், அற
உபதையாவது,
புரோகிதரையும்

அறவோரையும் விட்டு
அவரால் 'இவ்வரசன்
அறவோன் அன்மையின்
இவனைப் போக்கி அறனும்
உரிமையும் உடையான்
ஒருவனை வைத்தற்கு
எண்ணினம்; இதுதான்
யாவார்க்கும் இயைந்தது; நின்
கருத்து என்னை?' எனச்
சூளுறவோடு சொல்லுவித்தல்.
பொருள் உபதையாவது,
சேனைத் தலைவனையும்
அவனோடு இயைந்தாரையும்
விட்டு, அவரான் 'இவ்வரசன்
இவறன் மாலையன் ஆகலின்,
இவனைப் போக்கிக்
கொடையும் உரிமையும்
உடையான் ஒருவனை

வைத்தற்கு எண்ணினம்;
இதுதான் யாவருக்கும்
இயைந்தது; நின் கருத்து
என்னை?' எனச் சூளுறவோடு
சொல்லுவித்தல். இன்ப
உபதையாவது, தொன்று
தொட்டு உரிமையோடு
பயின்றாளொரு
தவமுதுமகளை விட்டு,
'அவளால், உரிமையுள்
இன்னாள் நின்னைக் கண்டு
வருத்தமுற்றுக் கூட்டுவிக்க
வேண்டும் என்று என்னை
விடுத்தாள்; அவளைக்
கூடுவையாயின் நினக்குப்
பேரின்பமே அன்றிப்
பெரும்பொருளும் கைகூடும்'
எனச் சூளுறவோடு

சொல்லுவித்தல். அச்ச
உபதையாவது, ஒரு
நிமித்தத்தின் மேலிட்டு ஓர்
அமைச்சனால் ஏனையோரை
அவன் இல்லின் கண்
அழைப்பித்து, 'இவர்
அறைபோவான் எண்ணற்குக்
குழீயினார்' என்று தான் காவல்
செய்து, 'ஒருவனால்
இவ்வரசன் நம்மைக்
கொல்வான் சூழ்கின்றமையின்
அதனை நாம் முற்படச் செய்து,
நமக்கு இனிய அரசன்
ஒருவனை வைத்தல் ஈண்டை
யாவார்க்கும் இணைந்தது; நின்
கருத்து என்னை?' எனச்
சூளுறவோடு சொல்லுவித்தல்.
இந்நான்கினும் திரிபிலன்

ஆயவழி, எதிர்காலத்தும்
திரிபிலன் எனக்
கருத்தளவையால்
தெளியப்படும் என்பதாம்.
இவ்வடநூற் பொருண்மையை
உட்கொண்டு இவர் ஓதியது
அறியாது, பிறரெல்லாம்
இதனை 'உயிரெச்சம்' எனப்
பாடம் திரித்துத் தத்தமக்குத்
தோன்றியவாறே உரைத்தார்.] -

--

502 குடிப்பிறந்து குற்றத்தின் நீங்கி
வடுப்பரியும்
நாணுடையான் சுட்டே தெளிவு.
குடிப்பிறந்து - உயர்ந்த குடியில்
பிறந்து; குற்றத்தின் நீங்கி -
குற்றங்களினின்று நீங்கி;
வடுப்பரியும் நாண் உடையான்

கட்டே தெளிவு - தமக்கு வடு
 வருங்கொல் என்று அஞ்சா
 நிற்கும் நாணுடையவன்
 கண்ணதே அரசனது தெளிவு.
 விளக்கம் [குற்றங்களாவன;
 மேல் அரசனுக்குச் சொல்லிய
 பகை ஆறும்; மடி, மறப்பு,
 பிழைப்பு என்ற இவை
 முதலாயவும் ஆம். நாண்;
 இழிதொழில்களில் மனம்
 செல்லாமை. இவை
 பெரும்பான்மையும்
 தக்கோர்வாய்க் கேட்டலாகிய
 ஆகம அளவையால் தெரிவன.
 இந்நான்கும் உடையவனையே
 தெளிக என்பதாம்.] ---

503 அரியகற்று ஆசற்றார் கண்ணும்
 தெரியுங்கால்

இன்மை அரிதே வெளிற்று.
அரிய கற்று ஆசு அற்றார்
கண்ணும்-கற்றற்கு அரிய
நூல்களைக் கற்று
மேற்சொல்லிய குற்றங்கள்
அற்றார் மாட்டும்; தெரியுங்கால்
வெளிற்று இன்மை அரிது -
நுண்ணிதாக ஆராயுமிடத்து
வெண்மை இல்லாமை அரிது.
விளக்கம் [வெண்மை:
அறியாமை; அஃது
அவர்மாட்டு உளதாவது,
மனத்தது நிலையாமையான்
ஒரோவழியாகலின்,
'தெரியுங்கால்' என்றார்.
காட்சியளவையால் தெரிந்தால்
அதுவும் இல்லாதாரே
தெளியப்படுவர் என்பது

குறிப்பெச்சம்.

'இவ்வளவைகளான
இக்குணமும் குற்றமும் தெரிந்து
குணமுடையாரைத் தெளிக
என்பது, இவை மூன்று
பாட்டானும் கூறப்பட்டது.] ---

504 குணம்நாடிக் குற்றமும் நாடி
அவற்றுள்
மிகைநாடி மிக்க கொளல்.
குணம் நாடி - குணம்
குற்றங்களுள் ஒன்றேயுடையார்
உலகத்து இன்மையின்,
ஒருவன் குணங்களை
ஆராய்ந்து; குற்றமும் நாடி -
ஏனைக் குற்றங்களையும்
ஆராய்ந்து; அவற்றுள் மிகை
நாடி - பின் அவ்விரு

பகுதியுள்ளும் மிக்கவற்றை
ஆராய்ந்து; மிக்க கொளல் -
அவனை அம்மிக்கவற்றானே
அறிக.

விளக்கம் [மிகையுடையவற்றை
'மிகை' என்றார். அவை
யாவன: தலைமையானாகப்
பன்மையானாக உயர்ந்தன.
அவற்றான் அறிதலாவது,
குணம் மிக்கதாயின் வினைக்கு
உரியன் என்றும், குற்றம்
மிக்கதாயின் அல்லன் என்றும்
அறிதல். குணமே யுடையார்
உலகத்து அரியர் ஆகலின்,
இவ்வகை யாவரையும் தெளிக
என்பது இதனான்
கூறப்பட்டது.] ---

505 பெருமைக்கும் ஏனைச்

சிறுமைக்கும் தத்தம்
கருமமே கட்டளைக் கல்.
பெருமைக்கும் ஏனைச்
சிறுமைக்கும் கட்டளைக்கல் -
பிறப்பு குணம் அறிவு
என்பனவற்றான் மக்கள்
எய்தும் பெருமைக்கும் மற்றைச்
சிறுமைக்கும் உரைகல்லாவது;
தத்தம் கருமமே - தாம் தாம்
செய்யும் கருமமே, பிறிதில்லை.
விளக்கம் (இஃது ஏகதேச
உருவகம், மக்களது
பெருமையும் சிறுமையும்
தப்பாமல் அறியலுறுவார்க்குப்
பிற கருவிகளும்
உளவாயினும், முடிந்த கருவி
செயல் என்பது
தேற்றேகாரத்தால் பெற்றாம்.

இதனால் குணம் குற்றங்கள்
நாடற்குக கருவி கூறப்பட்டது.]

506 அற்றாரைத் தேறுதல் ஓம்புக
மற்றவர்

பற்றிலர் நாணார் பழி.

அற்றாரைத் தேறுதல் ஓம்புக -
சுற்றம் இல்லாரைத் தெளிதலை
ஒழிக; அவர் மற்றுப் பற்று
இலர் - அவர் உலகத்தோடு
தொடர்பு இலர்; பழி நாணார் -
ஆகலான் பழிக்கு அஞ்சார்.

விளக்கம் ['பற்று இலர்'

என்பதனால் 'சுற்றம் என்பது
வருவிக்கப்பட்டது. உலகத்தார்
பழிப்பன ஒழிதற்கும் புகழ்வன
செய்தற்கும் ஏதுவாகிய
உலகநடை இயல்பு சுற்றம்

இல்லாதார்க்கு இன்மையின்,
அவர் தெளியப்படார்
என்பதாம்.] ---

507 காதன்மை கந்தா அறிவறியார்த்
தேறுதல்
பேதைமை எல்லாந் தரும்.
காதன்மை கந்தா அறிவு
அறியார்த் தேறுதல் - அன்பு
உடைமை பற்றுக்கோடாகத்
தமக்கு அறியவேண்டுவன
அறியாதாரைத் தெளிதல்;
பேதைமை எல்லாம் தரும் -
அரசனுக்கு எல்லா
அறியாமையும் கொடுக்கும்.
விளக்கம் [தன்னோடு
அவரிடை நின்ற அன்புபற்றி,
அரசன் அறிவிலார் மேல்
வினையை வைப்பின், அஃது

அவர் அறிவின்மையாற்
கெடும்; கெட்டால் அவர்க்கு
உளதேயன்றி வினைக்கு
உரியாரை அறியாமை, மேல்
விளைவு அறியாமை முதலாக
அவனுக்கு அறியாமை பலவும்
உளவாம் என்பதாம்.] ---

508 தேரான் பிறனைத் தெளிந்தான்
வழிமுறை
தீரா இடும்பை தரும்.
பிறனைத் தேரான் தெளிந்தான்
- தன்னோடு இயைபுடையன்
அல்லாதானைப் பிறப்பு
முதலியவற்றானும்
செயலானும் ஆராய்ந்து
தெளிந்த அரசனுக்கு;
வழிமுறை தீரா இடும்பை தரும்
- அத்தெளிவு தன்

வழிமுறையினும் நீங்காத
துன்பத்தைக் கொடுக்கும்.
விளக்கம் [இயைபு: தன்
குடியோடு தொடர்ந்த மரபு.
இதனானே அதுவும் வேண்டும்
என்பது பெற்றாம். தெளிதல்
அவன் கண்ணே வினையை
வைத்தல். அவ்வினை
கெடுதலால், தன் குலத்துப்
பிறந்தாரும் பகைவர்
கைப்பட்டுக் கீழாய்விடுவர்
என்பதாம். நான்கன் உருபு
விகாரத்தால் தொக்கது.] ---

509 தே றற்க யாரையும் தேராது
தேர்ந்தபின்
தேறுக தேறும் பொருள்.
யாரையும் தேராது தேறற்க -
யாவரையும் ஆராயாது

தெளியா தொழிக; தேர்ந்த பின்
 தேறும் பொருள் தேறுக-
 ஆராய்ந்தபின் தெளியும்
 பொருள்களை ஐயறாது ஒழிக.
 விளக்கம் ['தேறற்க' என்ற
 பொதுமையான் ஒருவினைக்
 கண்ணும் தெளியலாகாது
 என்பது பெற்றாம். ஈண்டு,
 'தேறுக' என்றது தாற்பரியத்தால்
 ஐயறவினது விலக்கின்மேல்
 நின்றது. 'தேறும் பொருள்'
 என்றது அவரவர் ஆற்றற்கு
 ஏற்ற வினைகளை, 'பொருள்'
 ஆகுபெயர்.] --

510 தேரான் தெளிவும்

தெளிந்தான்கண் ஐயறவும்
 தீரா இடும்பை தரும்.

தேரான் தெளிவும்-அரசன்

ஒருவனை ஆராயாது
தெளிதலும்; தெளிந்தான்கண்
ஐயறவும்-ஆராய்ந்து
தெளிந்தவன்மாட்டு
ஐயப்படுதலும், இவ்விரண்டும்;
தீரா இடும்பை தரும்-
அவனுக்கு நீங்காத
துன்பத்தைக் கொடுக்கும்.
விளக்கம் [வினை வைத்த பின்
ஒரு தவறு காணாது வைத்து
ஐயறுமாயின், அதனை அவன்
அறிந்து, 'இனி இது நில்லாது'
என்னும் கருத்தான்
அவ்வினையை நெகிழ்த்து
விடும்; அதுவேயன்றிப்
பகைவரால் எளிதில் பிரிக்கவும்
படும். ஆதலால்
தெளிந்தான்கண் ஐயறவும்

ஆகாதாயிற்று. தெளிவிற்கு
எல்லை கூறியவாறு இவை
ஐந்து பாட்டானும்,
தெளியப்படாதார் இவர்
என்பதூஉம், அவரைத்
தெளிந்தால் படும் இழுக்கும்,
தெளிவிற்கு எல்லையும்
கூறப்பட்டன.] ---

2.1.14 தெரிந்துவினையாடல்

511 நன்மையும் தீமையும் நாடி
நலம்புரிந்த
தன்மையான் ஆளப் படும்.
நன்மையும் தீமையும் நாடி-
அரசன் முதற்கண் ஒரு
வினையைத் தன்கண்

வைத்தால், அதன்கண்
ஆவனவும் ஆகாதனவும் ஆய
செயல்களை ஆராய்ந்து
அறிந்து; நலம் புரிந்த
தன்மையான்-அவற்றுள்
ஆவனவற்றையே விரும்பிய
இயல்பினையுடையான்;
ஆளப்படும். பின் அவனால்
சிறந்த வினைகளிலே
ஆளப்படும்.

விளக்கம் [தன்னை உரிமை
அறிதற்பொருட்டு அகம்
புறங்கட்கு நடுவாயதோர்
வினையை அரசன் தன்கண்
வைத்த வழி, அதன் கண் ஆம்
செயல்களையே செய்தவன்
பின்னும் அவ்வியல்பினனாதல்
பற்றி, அகமாய

வினைக்கண்ணே
ஆளப்படுவன் என்பதாயிற்று.
'புரிந்த' என்ற இறந்த
காலத்தான், முன் உரிமை
அறிதற்பொருட்டு வைத்த
வினையாதல் பெற்றாம்.] ---

512 வாரி பெருக்கி வளம்படுத்து
உற்றவை

ஆராய்வான் செய்க வினை.
வாரி பெருக்கி - பொருள்வரு
வாயில்களை விரியச் செய்து;
வளம் படுத்து - அப்
பொருளால் செல்வங்களை
வளர்த்து; உற்றவை
ஆராய்வான் - அவ்
வாயில்கட்கும் பொருட்கும்
செல்வங்கட்கும் உற்ற
இடையூறுகளை நாள்தோறும்

ஆராய்ந்து நீக்கவல்லவன்;
வினை செய்க - அரசனுக்கு
வினை செய்க.

விளக்கம் [வாயில்களாவன:

மேல் இறைமாட்சியுள்

"இயற்றலும்" (குறள். 385)

என்புழி உரைத்தனவும்; உழவு,
பசுக்காவல், வாணிகம் என்னும்
வார்த்தையுமாம்.

செல்வங்களாவன; ஆண்டுப்
பொருளும் இன்பமுமாக
உரைக்கப்பட்டன.

இடையூறுகளாவன: அரசன்,
வினை செல்வார், சுற்றத்தார்,
பகைவர், கள்வர் என்று

இவரான் வரும் நலிவுகள்.] ---

513 அன்பறிவு தேற்றம்

அவாவின்மை இந்நான்கும்
நன்குடையான் கட்டே தெளிவு.
அன்பு - அரசன் மாட்டு
அன்பும்; அறிவு - அவனுக்கு
ஆவன அறியும் அறிவும்;
தோற்றம்-அவை செய்தற்கண்
கலங்காமையும்; அவா
இன்மை - அவற்றால் பொருள்
கையுற்ற வழி அதன்மேல்
அவா இன்மையும் ஆகிய;
இந்நான்கும் நன்கு
உடையான்கட்டே தெளிவு -
இந்நான்கு குணங்களையும்
நிலைபெற உடையான் மேலதே
வினையை விட்டிருக்கும்
தெளிவு.
விளக்கம் [இந்நான்கும்
நன்குடைமை இவன்

செய்கின்ற வினைக்கண் யாதும்
ஆராய வேண்டுவதில்லை
என்று அரசன் தெளிவதற்கு ஏது
ஆகலின், அவனை, அதன்
பிறப்பிடனாக்கிக் கூறினார்.
இவை மூன்று பாட்டானும்
ஆடற்குரியானது இலக்கணம்
கூறப்பட்டது.] ---

514 எனைவகையான் தேறியக்
கண்ணும் வினைவகையான்
வேறாகும் மாந்தர் பலர்.
எனை வகையான் தேறியக்
கண்ணும்-எல்லா வகையானும்
ஆராய்ந்து தெளிந்து
வினைவைத்த பின்னும்;
வினைவகையான் வேறாகும்
மாந்தர் பலர் - அவ் வினையின்
இயல்பானே வேறுபடும்

மாந்தர் உலகத்துப் பலர்.

விளக்கம்

[கட்டியங்காரன்போல அரசு
இன்பத்தினை வெஃகி
விகாரப்படுவதல்லது,
அதனைக் குற்றம் என்று
ஒழிந்து தம் இயல்பின் நிற்பார்
அரியர் ஆகலின், 'வேறாகும்
மாந்தர் பலர்' என்றார். வினை
வைப்பதற்கு முன் எல்லாக்
குணங்களும் உடையராய்,
வைத்தபின் விகாரப்படுவாரை
இடையாய்தொரு வினையை
வைத்து அறிந்து ஒழிக்க
என்பதாம். இதனான் ஒரு
வகையால் ஒழிக்கப்படுவார்
இவர் என்பது கூறப்பட்டது.] --

515 அறிந்தாற்றிச் செய்கிற்பாற்கு
அல்லால் வினைதான்
சிறந்தானென்று ஏவற்பாற்
றன்று.

அறிந்து ஆற்றிச் செய்கிற்பாற்கு
அல்லால் - செய்யும்
உபாயங்களை அறிந்து
செயலானும்
இடையூறுகளானும் வரும்
துன்பங்களைப் பொறுத்து
முடிவு செய்ய வல்லானை
யல்லது; வினைதான் சிறந்தான்
என்று ஏவற்பாற்றன்று -
வினைதான் இவன் நம்மாட்டு
அன்புடையன் என்று
பிறனொருவனை ஏவும்
இயல்புடைத்தன்று.
விளக்கம் ['செய்கிற்பாற்கு']

என்பது வேற்றுமை மயக்கம்.
அறிவு ஆற்றல்களான் அல்லது
அன்பான் முடியாது என
இதனான் வினையினது இயல்பு
கூறப்பட்டது.] ---

516 செய்வானை நாடி வினைநாடிக்
காலத்தோடு
எய்த உணர்ந்து செயல்.
செய்வானை நாடி-முதற்
கண்ணே செய்வானது
இலக்கணத்தை ஆராய்ந்து,
வினை நாடி-பின்
செய்யப்படும் வினையினது
இயல்பை ஆராய்ந்து;
காலத்தொடு எய்த உணர்ந்து
செயல்-பின் அவனையும்
அதனையும் காலத்தோடு
படுத்துப் பொருந்த அறிந்து

அவனை அதன்கண் ஆடலைச்
செய்க.

விளக்கம் [செய்வானது
இலக்கணமும் வினையினது
இயல்பும் மேலே கூறப்பட்டன.
காலத்தொடு எய்த
உணர்தலாவது, இக்காலத்து
இவ்விலக்கணமுடையான்
செய்யின் இவ்வியல் பிற்றாய
வினை முடியும் என்று கூட்டி
உணர்தல்.] ---

517 இதனை இதனால்
இவன்முடிக்கும் என்றாய்ந்து
அதனை அவன்கண் விடல்.
இதனை இதனால் இவன்
முடிக்கும் என்று ஆய்ந்து - இவ்
வினையை இக்கருவியால்
இவன் முடிக்கவல்லவன் எனக்

கூறுபடுத்து ஆராய்ந்து;
அதனை அவன்கண் விடல் -
மூன்றும் தம்முள் இயைந்தவழி
அவ்வினையை
அவன்கண்ணே விடுக.

[கருவி:துணைவரும்
பொருளும் முதலாயின. வினை
முதலும் கருவியும் வினையும்
தம்முள் இயைதலாவது
ஓரொன்றோடு ஏனைய
இரண்டற்கும் பொருத்தம்
உண்டாதல். விடுதல்: அதற்கு
அவனை உரியனாக்குதல்.]

விளக்கம் [கருவி:துணைவரும்
பொருளும் முதலாயின. வினை
முதலும் கருவியும் வினையும்
தம்முள் இயைதலாவது
ஓரொன்றோடு ஏனைய

இரண்டற்கும் பொருத்தம்
உண்டாதல். விடுதல்: அதற்கு
அவனை உரியனாக்குதல்.] ---

518 வினைக் குரிமை நாடிய
பின்றை அவனை
அதற்குரிய னாகச் செயல்.
வினைக்கு உரிமை நாடிய
பின்றை-ஒருவனை அரசன் தன்
வினை செய்தற்கு உரியனாக
ஆராய்ந்து
துணிந்தால்; அவனை அதற்கு
உரியனாகச் செயல்-பின்
அவனை அதற்குரியனாமாறு
உயரச் செய்க.
விளக்கம் [உயரச்
செய்தலாவது: அதனைத் தானே
செய்து முடிக்கும்
ஆற்றலுடையனாக்குதல். அது

செய்யாக்காலும் கெடும்
என்பது கருத்து.] ---

519 வினைக்கண் வினையுடையான்
கேண்மைவே றாக
நினைப்பானை நீங்கும் திரு.
வினைக்கண் வினை
உடையான் கேண்மை-
எப்பொழுதும் தன் வினையின்
கண்ணே முயறலை உடையான்
அவ்வுரிமையால் தனக்குக்
கேளாய் ஒழுகுகின்ற
தன்மையை; வேறாக
நினைப்பானைத் திரு நீங்கும் -
அது பொறாதார் சொற் கேட்டு
அரசன் மாறுபடக்
கருதுமாயின், திருமகள்
அவனை விட்டு தீங்கும்.
விளக்கம் [கேளாய் ஒழுகுகின்ற

தன்மையாவது: தான் பிறனாம்
 நில்லாது கேளிர் செய்யும்
 உரிமை எல்லாம்
 செய்தொழுகுதல் அவனை
 அவமதிப்பாகக் கொண்டு
 செறக் கருதுமாயின், பின்
 ஒருவரும் உட்பட்டு முயல்வார்
 இல்லையாம். ஆகவே, தன்
 செல்வம் கெடும் என்பது
 கருத்து. இந்நான்கு பாட்டானும்
 ஆடற்குரியானை ஆளும் திறம்
 கூறப்பட்டது.] ---

520 நாடோறும் நாடுக மன்னன்
 வினைசெய்வான்
 கோடாமை கோடா துலகு.
 வினை செய்வான் கோடாமை
 உலகு கோடாது - வினை
 செய்வான் கோடாது ஒழிய

உலகம் கோடாது; மன்னன்
நாள்தோறும் நாடுக - ஆதலால்
அரசன் அவன் செயலை)
நாள்தோறும் ஆராய்க.
விளக்கம் [அஃது ஒன்றனையும்
ஆராயவே அதன் வழித்தாய
உலகம் எல்லாம்
ஆராய்ந்தானாம்; அதனால்
அவன் உரிமை அழியாமல்
தன்னுள்ளே ஆராய்ந்து போதுக
என்பதாம். இதனான்
ஆண்டவழிச் செய்வது
கூறப்பட்டது.] ---

2.1.15 சுற்றந்தழால்

521 பற்றற்ற கண்ணும் பழைமை

பாராட்டுதல்
சுற்றத்தார் கண்ணே உள.
பற்று அற்ற கண்ணும் பழைமை
பாராட்டுதல் - ஒருவன்
செல்வம் தொலைந்து
வறியனாயவழியும் விடாது
தம்மோடு அவனிடைப்
பழைமையை எடுத்துக்
கொண்டாடும் இயல்புகள்;
சுற்றத்தார்கண்ணே உள-
சுற்றத்தார் மாட்டே உள
ஆவன.

விளக்கம் [சிறப்பு உம்மை
வறியனாயவழிப் பாராட்டப்
படாமை விளக்கி நின்றது.
பழைமை: பற்றறாக் காலத்துத்
தமக்குச் செய்த உபகாரம்.
பிறரெல்லாம் அவன் பற்றற்ற

பொழுதே தாமும் அவனோடு
பற்றறுவர் ஆகலின், ஏகாரம்
தேற்றத்தின்கண்ணே வந்தது.
இதனான் சுற்றத்தது சிறப்புக்
கூறப்பட்டது.] ---

522 விருப்பறாச் சுற்றம் இயையின்
அருப்பறா
ஆக்கம் பலவும் தரும்.
விருப்பு அறாச் சுற்றம்
இயையின் - அன்பும் அறாத
சுற்றம் ஒருவற்கு எய்துமாயின்;
அருப்பு அறா ஆக்கம் பலவும்
தரும்-அஃது அவற்குக்
கிளைத்தல் அறாத செல்வங்கள்
பலவற்றையும் கொடுக்கும்.
விளக்கம் [உட்பகையின்
நீக்குதற்கு 'விருப்பு அறாச்
சுற்றம்' என்றும், தானே

வளர்க்கும் ஒரு தலையாய
 செல்வத்தின் நீக்குதற்கு
 'அருப்பு அறா ஆக்கம்' என்றும்
 விசேடித்தார். தொடை நோக்கி
 விகாரமாயிற்று. 'இயையின்,
 என்பது, அதனது அருமை
 விளக்கி நின்றது. ஆக்கம்
 என்பது ஆகுபெயர், பலவும்
 என்பது அங்கங்கள்
 ஆறினையும் நோக்கிப் பலர்
 கூடி வளர்த்தலின், அவை
 மேல்மேன் கிளைக்கும் என்பது
 கருத்து.] ---

523 அளவளா வில்லாதான்
 வாழ்க்கை குளவளாக்
 கோடின்றி நீர்நிறைந் தற்று.
 அளவளாவு இல்லாதான்

வாழ்க்கை - அச்சுற்றத்தோடு
நெஞ்சு கலத்தல் இல்லாதவன்
வாழ்க்கை; குளவளாக் கோடு
இன்றி நீர் நிறைந்தற்று -
குளப்பரப்புக் கரையின்றி நீர்
நிறைந்தாற்போலும்.

விளக்கம் [சுற்றத்தோடு என்பது
அதிகாரத்தான் வந்தது.

நெஞ்சுக் கலப்புத் தன்னளவும்
அதனளவும் உசாவுதலான்
வருவது ஆகலின்,

'அளவளாவு' என்பது ஆகு
பெயர். 'வாழ்க்கை' என்றதூஉம்
அதற்கு ஏதுவாய்
செல்வங்களை, 'நிறைதல்'
என்னும் இடத்து நிகழ்
பொருளின் தொழில்
இடத்தின்மேல் நின்றது. சுற்றம்

இல்லாதான் செல்வங்கள்
தாங்குவார் இன்மையின்
புறத்துப் போம் என்பதாம்.] ---

524 சுற்றத்தால் சுற்றப் படஒழுகல்

செல்வந்தான்

பெற்றத்தால் பெற்ற பயன்.

செல்வம் பெற்றத்தால் பெற்ற

பயன் - செல்வம் பெற்ற

அதனால் ஒருவன் பெற்ற

பயனாவது; சுற்றத்தால்தான்

சுற்றப்பட ஒழுகல் - தன்

சுற்றத்தால் தான் சூழப்படும்

வகை அதனைத் தழீஇ

ஒழுகுதல்.

விளக்கம் ['பெற்ற' என்பதனுள்

அகரமும் 'அதனான்'

என்பதனுள் அன்சாரியையும்

தொடைநோக்கி விகாரத்தால்

தொக்கன. இவ்வொழுக்குப்
பகையின்றி அரசாள்தற்கு
ஏதுவாகலின், இதனைச்
செல்வத்திற்குப் பயன் என்றார்.
இவை மூன்று பாட்டானும்
சுற்றந் தழால் செல்வத்திற்கு
ஏதுவும் அரணும் பயனும் ஆம்
என்பது கூறப்பட்டது.] ---

525 கொடுத்தலும் இன்சொலும்
ஆற்றின் அடுக்கிய
சுற்றத்தால் சுற்றப் படும்.
கொடுத்தலும் இன்சொலும்
ஆற்றின் - ஒருவன் சுற்றத்திற்கு
வேண்டுவன கொடுத்தலையும்
இன்சொல் சொல்லுதலையும்
வல்லனாயின்; அடுக்கிய
சுற்றத்தான் சுற்றப்படும் -
தம்மில் தொடர்ந்த பல வகைச்

சுற்றத்தானே சூழப்படும்.
விளக்கம் [இரண்டும்
அளவறிந்து ஆற்றுதல் அரிது
என்பது தோன்ற, 'ஆற்றின்'
என்றார். தம்மில்
தொடர்தலாவது-சுற்றத்தது
சுற்றமும் அதனது சுற்றமுமாய்
அவற்றான் பிணிப்புண்டு
வருதல். இவ்வுபாயங்களை
வடநூலார் தானமும் சாமமும்
என்ப.] ---

526 பெருங்கொடையான் பேணான்
வெகுளி அவனின்
மருங்குடையார் மாநிலத்து
இல்.
பெருங்கொடையான் வெகுளி
பேணான் - ஒருவன் மிக்க
கொடையை உடையனுமாய்

வெகுளியை
விரும்பானுமாயின்; அவனின்
மருங்கு உடையார் மாநிலத்து
இல் - அவன்போலக் கிளை
உடையார் இவ்வுலகத்து
இல்லை.

விளக்கம் [மிக்க கொடை:
ஒன்றானும் வறுமை எய்தாமல்
கொடுத்தல், விரும்பாமை:
'இஃது அரசற்கு
வேண்டுவதொன்று,' என்று
அளவிறந்து செய்யாமை.] ---

527 காக்கை கரவா கரைந்துண்ணும்
ஆக்கமும்
அன்னநீ ரார்க்கே உள.
காக்கை கரவா கரைந்து
உண்ணும் - காக்கைகள் தமக்கு
இரையாயின கண்டவழி

மறையாது இனத்தை அழைத்து
அதனோடும் கூட உண்ணா
நிற்கும்; ஆக்கமும் அன்ன
நீரார்க்கே உள - சுற்றத்தான்
எய்தும் ஆக்கங்களும்
அப்பெற்றித்தாய இயல்பினை
உடையார்க்கே உளவாவன.

விளக்கம்

[அவ்வாக்கங்களாவன:

பகையின்மையும்,

பெருஞ்செல்வம் உடைமையும்

முதலாயின. எச்ச உம்மையான்

அறமும் இன்பமுமே அன்றிப்

பொருளும் எய்தும் என்பது

பெறுதும்.' அப்பெற்றித்தாய

இயல்பு' என்றது தாம் நுகர்வன

எல்லாம் அவரும் நுகருமாறு

வைத்தல்.] ---

528 பொதுநோக்கான் வேந்தன்
வரிசையா நோக்கின்
அதுநோக்கி வாழ்வார் பலர்.
பொது நோக்கான் வேந்தன்
வரிசையா நோக்கின் -
எல்லாரையும் ஒரு
தன்மையராக நோக்காது
அரசன் தத்தம் தகுதிக்கு ஏற்ப
நோக்குமாயின் அது நோக்கி
வாழ்வார் பலர் - அச்சிறப்பு
நோக்கி அவனை விடாது
வாழும் சுற்றத்தார் பலர்.
விளக்கம் [உயர்ந்தார் நீக்குதல்
நோக்கியபோது நோக்கை
விலக்கி, எல்லாரும் விடாது
ஒழுகுதல் நோக்கி வரிசை
நோக்கை விதித்தார். இந்நான்கு
பாட்டானும் சுற்றம் தழுவும்

உபாயம் கூறப்பட்டது.] ---

529 தமராகிக் தற்றுறந்தார் சுற்றம்

அமராமைக்

காரணம் இன்றி வரும்.

தமர் ஆகித் தன் துறந்தார்

சுற்றம் - முன் தமராய் வைத்துத்

தன்னோடு அமராது யாதானும்

ஒரு காரணத்தால் தன்னைப்

பிரிந்து போயவர் பின்னும்

வந்து சுற்றமாதல்; அமராமைக்

காரணம் இன்றி வரும் -

அவ்வமராமைக் காரணம் தன்

மாட்டு இல்லையாகத் தானே

உளதாம்.

விளக்கம் ['அமராமைக்

காரணம் இன்றி' என்றதனான்,

முன் அஃது உண்டாய்த்

துறத்தல் பெற்றாம். அஃதாவது,

அரசன் தான் நெறிகெட
 ஒழுகல், வெறுப்பன செய்தல்
 என்றிவை முதலியவற்றான்
 வருவது. 'ஆக்கம்'
 வருவிக்கப்பட்டது.
 இயற்கையாகவே
 அன்புடையராய் சுற்றத்தார்க்குச்
 செய்கையான் வந்த நீக்கம்
 அதனையொழிய ஒழியும்;
 ஒழிந்தால் அவர்க்கு அன்பு
 செய்து கொள்ள வேண்டா;
 பழைய இயல்பாய் நிற்கும்
 என்பார், 'வரும்' என்றார்.] ---

530 உழைப்பிரிந்து காரணத்தின்
 வந்தானை வேந்தன்
 இழைத் திருந்து எண்ணிக்
 கொளல்.
 உழைப் பிரிந்து காரணத்தின்

வந்தானை - காரணம் இன்றித்
தன்னிடத்து நின்றும்
பிரிந்துபோய்ப் பின்
காரணத்தான் வந்த
சுற்றத்தானை; வேந்தன்
இழைத்து இருந்து எண்ணிக்
கொளல் - அரசன்,
அக்காரணத்தைச் செய்து
வைத்து ஆராய்ந்து தழீஇக்
கொள்க.

விளக்கம் [வாளா
'உழைப்பிரிந்து' என்றமையின்,
பிரிதற்குக் காரணம் இன்மை
பெற்றாம். வருதற் காரணத்தைச்
செய்யாதவழிப் பின்னும்
பிரிந்து, போய்ப் பகையோடு
கூடும் ஆகலின்,
'இழைத்திருந்து' என்றும்,

அன்பின்றிப் போய்ப் பின்னும்
காரணத்தான் வந்தமையின்,
'எண்ணிக் கொளல்' என்றும்
கூறினார். பிரிந்து போய்
சுற்றத்தாருள் தீமை
செய்யப்போய் அதனை ஒழிய
வருவானும், பின்
நன்மைசெய்ய வருவானும்
தழுவப்படும் ஆகலின்,
தழுவுமாறு முறையே
இவ்விரண்டு பாட்டானும்
கூறப்பட்டது.] ---

2.1.16 பொச்சாவாமை

531 இறந்த வெகுளியின் தீதே
சிறந்த

உவகை மகிழ்ச்சியிற் சோர்வு.
சிறந்த உவகை மகிழ்ச்சியின்
சோர்வு-மிக்க உவகைக்
களிப்பான் வரும் மறவி;
இறந்த வெகுளியின் தீது-
அரசனுக்கு அளவிறந்த
வெகுளியினும் தீது.
விளக்கம் [மிக்க உவகை
பெருஞ்செல்வம், பேரின்பம்,
பெருமிதம் என்று இவற்றான்
வருவது. அளவு, பகைவரை
அடர்த்தற்கும் கொடியோரை
ஒறுத்தற்கும் வேண்டுவது.
இறந்த வெகுளி: ஓரோவழிப்
பகைவரையும் கொல்லும்;
இஃது அன்னதன்றித்
தன்னையே கோறலின்,
அதனினும் தீதாயிற்று.] ---

532 பொச்சாப்புக் கொல்லும் புகழை
அறிவினை
நிச்ச நிரப்புக் கொன் றாங்கு.
புகழைப் பொச்சாப்புக்
கொல்லும் - ஒருவன் புகழினை
அவன் மறவி கெடுக்கும்;
அறிவினை நிச்சம் நிரப்புக்
கொன்றாங்கு - அறிவினை
நிச்சம் நிரப்புக் கெடுக்குமாறு
போல.

விளக்கம் [நிச்ச நிரப்பு:
நாள்தோறும் இரவான் வருந்தித்
தன் வயிறு நிறைத்தல். அஃது
அறிவு உடையான் கண்
உண்டாயின் அவற்கு
இளிவரவானும் பாவத்தானும்
எள்ளற்பாட்டினை விளைத்து,
அவன் நன்கு மதிப்பினை

அழிக்கும்; அதுபோல
மறவியும் புகழ் உடையான்
கண் உண்டாயின், அவற்குத்
தற்காவாமையானும், காரியக்
கேட்டானும் எள்ளற்பாட்டினை
விளைத்து அவன் நன்கு
மதிப்பினை அழிக்கும்
என்பதாயிற்று. இவை இரண்டு
பாட்டானும் பொச்சாப்பினது
குற்றம் கூறப்பட்டது.] ---

533 பொச்சாப்பார்க் கில்லை

புகழ்மை அதுஉலகத்து
எப்பால்நூ லோர்க்கும் துணிவு.
பொச்சாப்பார்க்கும் புகழ்மை
இல்லை-பொச்சாந்து
ஒழுகுவார்க்குப் புகழுடைமை
இல்லை; அது உலகத்து
எப்பால் நூலோர்க்கும் துணிவு-

அவ்வின்மை இந்நீதி நூலுடை
யார்க்கேயன்றி உலகத்து
எவ்வகைபட்ட நூல்
உடையார்க்கும் ஒப்ப
முடிந்தது.
விளக்கம் [அரசர்க்கேயன்றி
அறம் முதலியன நான்கினும்
முயல்வார் யாவர்க்கும் அவை
கைகூடாமையின் புகழில்லை
என்பது தோன்ற, 'எப்பால்
நூலோர்க்கும் துணிவு'
என்றார்.] ---

534 அச்ச முடையார்க்கு
அரணில்லை ஆங்கில்லை
பொச்சாப் புடையார்க்கு நன்கு.
அரண் அச்சம் உடையார்க்கு
இல்லை - காடு மலை முதலிய
அரண்களுள்ளே நிற்பினும்,

மனத்தின்கண்
அச்சமுடையார்க்கு அவற்றால்
பயன் இல்லை; ஆங்கு நன்கு
பொச்சாப்பு உடையார்க்கு
இல்லை - அதுபோலச்
செல்வமெல்லாம்
உடையராயினும்,
மனத்தின்கண் மறவியை
உடையார்க்கு அவற்றால் பயன்
இல்லை.

விளக்கம் [நன்மைக்கு
ஏதுவாகலின் 'நன்கு' என்றார்.
அச்சமுடையார் நின்ற அரண்
அழியுமாறு போல, மறவி
உடையாருடைய
செல்வங்களும் அழியும்
என்பதாயிற்று.] ---

535 முன்னுறக் காவாது

இழுக்கியான் தன்பிழை
பின்னுஃறு இரங்கி விடும்.
முன்னுறக் காவாது
இழுக்கியான் - தன்னால்
காக்கப்படும் துன்பங்களை
அவை வருவதற்கு முன்னே
அறிந்து காவாது
மறந்திருந்தான்; பின் ஊறு
தன்பிழை இரங்கிவிடும் - பின்
வந்துற்ற காலத்துக் காக்கல்
ஆகாமையின்
அப்பிழைப்பினை நினைத்து
இரங்கிவிடும்.
விளக்கம் [காக்கப்படும்
துன்பங்களாவன; சோர்வு
பார்த்துப் பகைவர் செய்வன.
'ஊற்றின்கண்' என்புழி உருவும்
சாரியையும் உடன் தொக்கன.

உற்ற காலத்துக் காக்கல்
ஆகாமையின், 'இரங்கிவிடும்'
என்றார். இவை மூன்று
பாட்டானும் பொச்சாப்பு
உடையார்க்கு வரும் ஏதம்
கூறப்பட்டது.] ---

536 இழுக்காமை யார்மாட்டும்
என்றும் வழக்காமை
வாயின் அதுவொப்பது இல்.
இழுக்காமை யார்மாட்டும்
என்றும் வழக்காமை வாயின் -
அரசர்க்கு மறவாமைக் குணம்
யாவர் மாட்டும் எக்காலத்தும்
ஒழிவின்றி வாய்க்குமாயின்;
அஃது ஒப்பது இல் - அதனை
ஒக்கும் நன்மை பிறிது இல்லை.
விளக்கம் [வினை செய்வார்
சுற்றத்தார் என்னும் தம்பாலார்

கண்ணும் ஒப்ப வேண்டுதலின்,
 'யார் மாட்டும்' என்றும், தாம்
 பெருகியஞான்றும் சுருங்கிய
 ஞான்றும் ஒப்ப வேண்டுதலின்
 'என்றும்' என்றும், எல்லாக்
 காரியங்களினும் ஒப்ப
 வேண்டுதலின் 'வழுக்காமை'
 என்றும் கூறினார். வாயின்
 என்பது முதனிலைத் தொழிற்
 பெயராக வந்த வினை எச்சம்.
 வாய்த்தல்:நேர்படுதல்.] ---

537 அரியஎன்று ஆகாத
 இல்லைபொச் சாவாக்
 கருவியால் போற்றிச் செயின்.
 அரிய என்று ஆகாத இல்லை -
 இவை செய்தற்கரியன என்று
 சொல்லப்பட்டு ஒருவற்கு
 முடியாத காரியங்கள் இல்லை;

பொச்சாவாக் கருவியான்
போற்றிச் செயின் - மறவாத
மனத்தானே எண்ணிச் செய்யப்
பெறின்.

விளக்கம் ['பொச்சாவாத'
என்பதன் இறுதிநிலை
விகாரத்தால் தொக்கது. அந்தக்
கரணமாகலின் 'கருவி' என்றார்.
இடைவிடாத நினைவும்
தப்பாத சூழ்ச்சியும்
உடையார்க்கு எல்லாம் எளிதில்
முடியும் என்பதாம். இவை
இரண்டு பாட்டானும்
பொச்சாவாமையது சிறப்புக்
கூறப்பட்டது.] ---

538 புகழ்ந்தவை போற்றிச்
செயல்வேண்டும் செய்யாது
இகழ்ந்தார்க்கு எழுமையும்

இல்.

புகழ்ந்தவை போற்றிச் செயல்
வேண்டும் - நீதி நூலுடையார்
இவை அரசர்க்கு உரியன என்று
உயர்த்துக் கூறிய செயல்களைக்
கடைப்பிடித்துச் செய்க;
செய்யாது இகழ்ந்தார்க்கு
எழுமையும் இல்-அங்ஙனம்
செய்யாது மறந்தவர்க்கு
எழுமையினும் நன்மை
இல்லை ஆகலான்.

விளக்கம் [அச்செயல்களாவன:
மூவகை ஆற்றலும், நால்வகை
உபாயமும், ஐவகைத்
தொழிலும், அறுவகைக்
குணமும் முதலாய செயல்கள்,
சாதி தருமமாகிய இவற்றின்
வழீஇயோர்க்கும் உள்ளது

நிரயத் துன்பமே ஆகலின்,
'எழுமையும் இல்' என்றார்.
'எழுமை' ஆகு பெயர்.

இதனான் பொச்சாவாது செய்ய
வேண்டுவன கூறப்பட்டன.] ---

539 இகழ்ச்சியின் கெட்டாரை

உள்ளுக தாந்தம்

மகிழ்ச்சியின் மைந்துறும்

போழ்து.

தம் மகிழ்ச்சியின் தாம் மைந்து

உறும் போழ்து-அரசர் தம்

மகிழ்ச்சிக்கண் தாம் வலியுறும்

பொழுது; இகழ்ச்சியின்

கெட்டாரை உள்ளுக-

முற்காலத்து அதனினாய

சோர்வால் கெட்டவர்களை

நினைக்க,

விளக்கம் [காரணங்களோடு

அவர்க்கு உளதாய உரிமையை
மகிழ்ச்சிமேல் ஏற்றித் 'தம்
மகிழ்ச்சியின்' என்றும்,
இகழ்ச்சியும் கேடும் உடன்
தோன்றும் ஆகலின்,
'மகிழ்ச்சியின் மைந்துறும்
போழ்து' என்றும், கூறினார்.
கெட்டாரை உள்ளவே, 'நாமும்
அவ்வாறே கெடுதும்' என்று
அதன்கண் மைந்துறார் என்பது
கருத்து 'எண்ணுக' என்று பாடம்
ஓதுவாரும் உளர்.] ---

540 உள்ளியது எய்தல் எளிதுமன்
மற்றுந்தான்
உள்ளியது உள்ளப் பெறின்.
தான் உள்ளியது எய்தல் எளிது
மன் - அரசனுக்குத்தான் எய்த
நினைத்த பொருளை

அந்நினைத்த பெற்றியே
எய்துதல் எளிதாம்; மற்றும்
உள்ளியது உள்ளப் பெறின் -
பின்னும் அதனையே
நினைக்கக் கூடுமாயின்.
விளக்கம் [அது கூடாதென்பது
ஒழிந்து நின்றமையின், 'மன்'
ஒழி இசைக்கண் வந்தது.
அதனையே நினைத்தலாவது;
மறவி இன்றி அதன் கண்ணே
முயறல். இவை இரண்டு
பாட்டானும் பொச்சாவாமைக்கு
உபாயம் கூறப்பட்டது.] ---

2.1.17 செங்கோன்மை

541 ஓர்ந்துகண் ணோடாது

இறைபுரிந்து யார்மாட்டும்
தேர்ந்துசெய் வஃதே முறை.
ஓர்ந்து-தன்கீழ் வாழ்வார்
குற்றம் செய்தால் அக்குற்றத்தை
நாடி; யார்மாட்டும்
கண்ணோடாது-யாவர் மாட்டும்
கண்ணோடாது; இறை புரிந்து -
நடுவு நிலைமையைப்
பொருந்தி; தேர்ந்து-
அக்குற்றத்திற்குச் சொல்லிய
தண்டத்தை நூலோரோடும்
ஆராய்ந்து; செய்வஃதே முறை-
அவ்வளவிற்காகச் செய்வதே
முறையாம்.

விளக்கம் [நடுவு நின்றல்
இறைக்கு இயல்பு ஆகலின்,
அதனை 'இறை' என்றும்,
உயிரினும் சிறந்தார்கண்ணும்

என்பார், 'யார் மாட்டும்'
என்றும் கூறினார். இறைமை
'இறை' எனவும், செய்வது
'செய்வஃது' எனவும் நின்றன.
இதனான் செங்கோன்மையது
இலக்கணம் கூறப்பட்டது.] ---

542 வானோக்கி வாழும்
உலகெல்லாம் மன்னவன்
கோல் நோக்கி வாழுங் குடி.
உலகு எல்லாம் வான் நோக்கி
வாழும் - உலகத்து உயிர்
எல்லாம் மழை உளதாயின்
உளவாகாநிற்குமே எனினும்;
குடி மன்னவன் கோல் நோக்கி
வாழும் - குடிகள் அரசன்
செங்கோல் உளதாயின்
உளவாகா நிற்கும்.
விளக்கம் [நோக்கி வாழ்தல்,

இன்றியமையாமை. வானின்
ஆய உணவை 'வான்' என்றும்,
கோலின் ஆய ஏமத்தைக்
'கோல்' என்றும் கூறினார்.
அவ்வேமம் இல்வழி
உணவுளதாயினும் குடிகட்கு
அதனால் பயனில்லை
என்பதாம்.] ---

543 அந்தணர் நூற்கும் அறத்திற்கும்
ஆதியாய்
நின்றது மன்னவன் கோல்.
அந்தணர் நூற்கும் அறத்திற்கும்
ஆதியாய் நின்றது -
அந்தணர்க்கு உரித்தாய்
வேதத்திற்கும் அதனால்
சொல்லப்பட்ட அறத்திற்கும்
காரணமாய் நிலைபெற்றது;
மன்னவன் கோல் - அரசனால்

செலுத்தப் படுகின்ற
செங்கோல்.

விளக்கம் [அரசர் வணிகர்
ஏனையோர்க்கு உரித்தாயினும்,
தலைமை பற்றி 'அந்தணர் நூல்'
என்றார். "மாதவர் நோன்பும்
மடவார் கற்பும், காவலன்
காவல்" (மணி. 22: 208, 209)
அன்றித் தம் காவலான்
ஆகலின், ஈண்டு 'அறன்'
என்றது அவை ஒழிந்தவற்றை.
வேதமும் அறனும் -
அநாதியாயினும், செங்கோல்
இல்வழி நடவா ஆகலின்,
அதனை அவற்றிற்கு 'ஆதி'
என்றும், அப்பெற்றியே தனக்கு
ஆதியாவது பிறிதில்லை
என்பார் 'நின்றது' என்றும்

கூறினார். இவை இரண்டு
பாட்டானும் செங்கோலது
சிறப்புக் கூறப்பட்டது.] ---

544 குடிதழீஇக் கோலோச்சம்
மாநில மன்னன்
அடிதழீஇ நிற்கும் உலகு.
குடிதழீஇக் கோல் ஒச்சம்
மாநில மன்னன் அடி- தன்
குடிகளையும் அணைத்துச்
செங்கோலையும் செலுத்தும்
பெருநில வேந்தன் அடியை;
தழீஇ நிற்கும் உலகு -
பொருந்தி, விடார் உலகத்தார்.
விளக்கம் [அணைத்தல் -
இன்சொல் சொல்லுதலும்,
தளர்ந்துழி வேண்டுவன
கொடுத்தலும் முதலாயின.
இவ்விரண்டனையும்

வழுவாமல் செய்தான் நிலம்
முழுதும் ஆளும் ஆகலின்,
அவனை 'மாநில மன்னன்'
என்றும், அவன் மாட்டு
யாவரும் நீங்கா அன்பினராவர்
ஆகலின், 'அடிதழீஇ நிற்கும்
உலகு' என்றும் கூறினார்.] ---

545 இயல்புளிக் கோலோச்சும்
மன்னவன் நாட்ட
பெயலும் விளையுளும்
தொக்கு.
பெயலும் விளையுளும்
தொக்கு-பருவமழையும்
குன்றாத விளைவும் ஒருங்கு
கூடி; இயல்புளிக் கோல் ஒச்சும்
மன்னவன் நாட்ட-நூல்கள்
சொல்லிய இயல்பால்
செங்கோலைச் செலுத்தும்

அரசனது நாட்டின் கண்ணவாம்.
விளக்கம் ['உளி' என்பது
மூன்றவதன்
பொருள்படுவதோர்
இடைச்சொல், வானும் நிலனும்
சேரத் தொழிற்பட்டு வளம்
சுரக்கும் என்பதாம்.] ---

546 வேலன்று வென்றி தருவது
மன்னவன்
கோலதூஉங் கோடா தெனின்.
மன்னவன் வென்றி தருவது
வேல் அன்று கோல் -
மன்னவனுக்குப் போரின் கண்
வென்றியைக் கொடுப்பது
அவன் எறியும் வேல் அன்று,
கோல்; அதூஉம் கோடாது
எனின் - அஃதும்
அப்பெற்றித்தாவது தான்

கோடாதாயின்,
விளக்கம் [கோல்
செவ்விதாயவழியே வேல்
வாய்ப்பது என்பார், 'வேல்
அன்று' என்றார்; "மாண்ட.
அறநெறி முதற்றே அரசின்
கொற்றம்" (புறநா 55) என்றார்
பிறரும். 'கோடான்' என்பது
பாடம் ஆயின், கருவியின்
தொழில் வினைமுதல்மேல்
நின்றதாக உரைக்க.] ---

547 இறைகாக்கும் வையகம்
எல்லாம் அவனை
முறைகாக்கும் முட்டாச்
செயின்.

வையகம் எல்லாம் இறை
காக்கும் - வையகத்தை
எல்லாம் அரசன் காக்கும்;

அவனை முறை காக்கும் -
அவன் தன்னை அவனது
செங்கோலே காக்கும்; முட்டாச்
செயின் - அதனை முட்டு
வந்துழியும் முட்டாமல்
செலுத்துவனாயின்.
விளக்கம் [முட்டாமல்
செலுத்தியவாறு; மகனை முறை
செய்தான் கண்ணும் (சிலப்.
20:53 - 55), தன்கை
குறைத்தான் கண்ணும் (சிலப்.
23: 42 - 53) காண்க.
'முட்டாது' என்பதன் இறுதி
நிலை விகாரத்தால் தொக்கது.
இவை நான்கு பாட்டானும்
அதனைச் செலுத்தினான்
எய்தும் பயன் கூறப்பட்டது.] --

548 எண்பதத்தான் ஓரா

முறைசெய்யா மன்னவன்
தண்பதத்தான் தானே கெடும்.

எண்பதத்தான் ஓரா

முறைசெய்யா மன்னவன் -
முறை வேண்டினார்க்கு எளிய
செவ்வி உடையனாய், அவர்
சொல்லியவற்றை நூலோர்
பலரோடும் ஆராய்ந்து, நின்ற
உண்மைக்கு ஒப்ப முறை
செய்யாத அரசன்;

தண்பதத்தான் தானே கெடும் -
தாழ்ந்த பதத்திலே நின்றுதானே
கெடும்.

விளக்கம் ['எண்பதத்தான்'
என்னும் முற்று வினை
எச்சமும், 'ஓரா' என்னும் வினை
எச்சமும், 'செய்யா' என்னும்

பெயரெச்சமும், எதிர்மறையுள்
செய்தல் வினை கொண்டன.
தாழ்ந்த பதம் : பாவமும்
பழியும் எய்தி நிற்கும் நிலை.
'அல்லவை செய்தார்க்கு அறம்
கூற்றம்' (நான்மணிக் 85)
ஆகலின், பகைவர் இன்றியும்
கெடும் என்றார். இதனான்
முறை செலுத்தாதானது கேடு
கூறப்பட்டது.] ---

549 குடிபுறங் காத்தோம்பிக் குற்றம்
கடிதல்
வடுவன்று வேந்தன் தொழில்.
குடி புறங்காத்து ஓம்பிக் குற்றம்
கடிதல் - குடிகளைப் பிறர்
நலியாமல் காத்துத் தானும்
நலியாது பேணி, அவர்

மாட்டுக் குற்றம் நிகழின்
அதனை ஒறுப்பான் ஒழித்தல்;
வேந்தன் வடு அன்று தொழில் -
வேந்தனுக்குப் பழி அன்று,
தொழில் ஆகலான்.

விளக்கம் [துன்பம் செய்தல்,
பொருள் கோடல், கோறல் என
ஒறுப்பு மூன்று. அவற்றுள்
ஈண்டைக்கு எய்துவன
முன்னைய என்பது குற்றம்
கடிதல் என்பதனால் பெற்றாம்.
தன்கீழ் வாழ்வாரை ஒறுத்தல்
அறன் அன்மையின், வடுவாம்
என்பதனை ஆசங்கித்து,
"அஃது ஆகாது அரசனுக்கு
அவரை அக்குற்றத்தின் நீக்கித்
தூயர் ஆக்குதலும் சாதி தருமம்"
என்றார்.] ---

550 கொலையிற் கொடியாரை
வேந்தொறுத்தல் பைங்கூழ்
களைகட் டதனோடு நேர்.
வேந்து கொடியாரைக்
கொலையின் ஒறுத்தல்-அரசன்
கொடியவர்களைக்
கொலையான் ஒறுத்துத்
தக்கோரைக் காத்தல்;
பைங்கூழ்களை கட்டதனோடு
நேர்-உழவன் களையைக்
களைந்து பைங்கூழைக்
காத்ததனோடு ஒக்கும்.
விளக்கம் ['கொடியவர்'
என்றது, தீக்கொளுவுவார்,
நஞ்சிடுவார், கருவியிற்
கொல்வார், கள்வர்,
ஆறலைபடார், சூறை
கொள்வார், பிறன்இல்

விழைவார் என்றிவர்
முதலாயினாரை; இவரை
வடநூலார் 'ஆத்தாயிகள்' என்ப.
இப்பெற்றியாரைக் கண்டோடிக்
கொல்லாவழிப் புற்களைக்கு
அஞ்சாநின்ற
பைங்கூழ்போன்று நலிவுபல
எய்தி உலகு இடர்ப்படுதலின்,
கோறலும் அரசற்குச்
சாதிதருமம் என்பதாயிற்று.
இவை இரண்டு பாட்டானும்
செங்கோல் செலுத்தும்
வெண்குடை வேந்தற்குத் தீயார்
மாட்டு மூவகை ஒறுப்பும்
ஒழியற்பால அல்ல என்பது
கூறப்பட்டது.] ---

2.1.18 கொடுங்கோன்மை

551 கொலைமேற்கொண் டாரிற்
கொடிதே அலைமேற்கொண்டு
அல்லவை செய்தொழுகும்
வேந்து.

கொலை மேற்கொண்டாரின்
கொடிது - பகைமை பற்றிக்
கொல்லுதல் தொழிலைத்
தம்மேற்கொண்டு

ஒழுகுவாரினும் கொடியன்;
அலை மேற்கொண்டு

அல்லவை செய்து ஒழுகும்
வேந்து - பொருள் வெஃகிக்
குடிகளை அலைத்தல்

தொழிலைத் தன்மேற் கொண்டு
முறை அல்லவற்றைச் செய்து
ஒழுகும் வேந்தன்.

விளக்கம் (அவர் செய்வது ஒரு
 பொழுதைத் துன்பம்; இவன்
 செய்வது எப்பொழுதும்
 துன்பமாம் என்பதுபற்றி,
 அவரினும் கொடியன் என்றார்.
 பால் மயக்கு உறழ்ச்சி. 'வேந்து'
 என்பது உயர்திணைப்
 பொருட்கண் வந்த அஃறினைச்
 சொல். 'அலை கொலையினும்
 கொடிது' என்பதாயிற்று.) ---

552 வேலொடு நின்றான் இடுவென்
 றதுபோலும்
 கோலொடு நின்றான் இரவு.
 வேலொடு நின்றான் -
 ஆறலைக்கும் இடத்துத் தனியே
 வேல் கொண்டு நின்ற கள்வன்;
 இடு என்றது போலும்-ஆறு
 செல்வானை 'நின்

கைப்பொருள் தா' என்று
வேண்டுதலோடு ஒக்கும்;
கோலொடு நின்ற இரவு -
ஒறுத்தல் தொழிலோடு நின்ற
அரசன் குடிகளைப் பொருள்
வேண்டுதல்.

விளக்கம் ('வேலொடு
நின்றான்' என்றதனால்
பிறரொடு நில்லாமையும்,
'இரவு' என்றதனால்
இறைப்பொருள் அன்மையும்
பெற்றாம். 'தாராக்கால்
ஒறுப்பல்' என்னும் குறிப்பினன்
ஆகலின், இரவாற் கோடலும்
கொடுங்கோன்மை ஆயிற்று.
இவை இரண்டு பாட்டானும்
கொடுங்கோன்மையது குற்றம்
கூறப்பட்டது.) ---

553 நாடொறும் நாடி முறைசெய்யா
மன்னவன்

நாடொறும் நாடு கெடும்.
நாள்தொறும் நாடி முறை
செய்யா மன்னவன் - தன்
நாட்டு நிகழும் தீமைகளை
நாள்தோறும் ஆராய்ந்து
அதற்கு ஒக்க முறையைச்
செய்யாத அரசன், நாள்தொறும்
நாடு கெடும் - நாள்தோறும்
நாடு இழக்கும்.

விளக்கம் (அரசனுக்கு நாடு,
உறுப்பு ஆகலின், அதன்
வினை அவன்மேல் நின்றது.
இழத்தல்: பயன் எய்தாமை.
'மன்னவன் நாடு நாள்தொறும்
கெடும்', என்று உரைப்பாரும்
உளர்.) ---

554 கூழுங் குடியும் ஒருங்கிழக்கும்
கோல்கோடிச்

சூழாது செய்யும் அரசு.

சூழாது கோல் கோடிச் செய்யும்

அரசு - மேல் விளைவது

எண்ணாது முறைதப்பச்

செய்யும் அரசன்; கூழும்

குடியும் ஒருங்கு இழக்கும் -

அச்செயலான் முன் ஈட்டிய

பொருளையும் பின் ஈட்டுதற்கு

ஏதுவாகிய குடிகளையும் சேர

இழக்கும்.

விளக்கம் ('கோடல்' என்பது

திரிந்து நின்றது. முன் ஈட்டிய

பொருள் இழத்தற்கு ஏது,

வருகின்ற பாட்டான் கூறுப.) ---

555 அல்லற்பட்டு ஆற்றாது

அமுதகண் ணீரன்றே

செல்வத்தைத் தேய்க்கும் படை
அல்லற்பட்டு ஆற்றாது அழுத
கண்ணீர் அன்றே - அரசன்
முறை செய்யாமையால் குடிகள்
துன்பமுற்று அதனைப்
பொறுக்க மாட்டாது அழுத
கண்ணீரன்றே; செல்வத்தைத்
தேய்க்கும் படை-அவன்
செல்வத்தைக் குறைக்கும்
கருவி.

விளக்கம் (அழுத கண்ணீர்;
அழுதலான் வந்த கண்ணீர் -
'செல்வமாகிய மரத்தை'
என்னாமையின், இஃது ஏகதேச
உருவம். அல்லற்படுத்திய
பாவத்தது தொழில் அதற்கு
ஏதுவாகிய கண்ணீர்மேல்
நின்றது, அக் கண்ணீரில்

கொடிது பிறிது இன்மையின்.
செல்வம் கடிதின் தேயும்
என்பது கருத்து.) ---

556 மன்னர்க்கு மன்னுதல்
செங்கோன்மை அஃதின்றேல்
மன்னாவாம் மன்னர்க் கொளி.
மன்னர்க்கு மன்னுதல்
செங்கோன்மை - அரசர்க்குப்
புகழ்கள்தாம் நிலை பெறுதல்
செங்கோன்மையான் ஆம்;
அஃது இன்றேல் மன்னர்க்கு
ஒளி மன்னாவாம் -
அச்செங்கோன்மை இல்லை
ஆயின், அவர்க்கு அப்
புகழ்கள்தாம் உளவாகா.
விளக்கம் (விகாரத்தால் தொக்க
மூன்றாவது விரித்து ஆக்கம்
வருவித்து உரைக்கப்பட்டது.

மன்னுதற்கு ஏது புகழாதல்
"இந்நிலத்து மன்னுதல்
வேண்டின் இசைநடுக"
(நாண்மணி 17) என்பதனானும்
அறிக. மன்னாமை: ஒருகாலும்
நிலையாமை. பழிக்கப்பட்டால்
ஒளி மன்னாவாம்: ஆகவே,
தாமும் மன்னார் என்பதாயிற்று.
வென்றி கொடை முதலிய
ஏதுக்களால் புகழ்
பகுதிப்படுதலின், பன்மையால்
கூறினார். அவையெல்லாம்
செங்கோன்மை இல்வழி
இலவாம் என்பதாம். இவை
நான்கு பாட்டானும்
கொடுங்கோலனாயின் எய்தும்
குற்றம் கூறப்பட்டது.) --

557 துளியின்மை ஞாலத்திற்கு
எற்றற்றே வேந்தன்
அளியின்மை வாழும்
உயிர்க்கு.

துளி இன்மை ஞாலத்திற்கு
எற்று - மழை இல்லாமை
வையத்து வாழும் உயிர்க்கு
எவ்வகைத் துன்பம் பயக்கும்;
அற்றே வேந்தன் அளியின்மை
வாழும் உயிர்க்கு - அவ்வகைத்
துன்பம் பயக்கும் அரசன்
தண்ணளியில்லாமை அவன்
நாட்டு வாழும் குடிக்கு.
விளக்கம் (சிறப்புப்பற்றி, 'துளி'
என்பது மழைமேல் நின்றது:
"உயிர்" என்பது குடிகள்மேல்
நின்றது. மேல் "வான் நோக்கி
வாழும்" என்றதனை எதிர்மறை

முகத்தால் கூறியவாறு.) ---

558 இன்மையின் இன்னாது
உடைமை முறைசெய்யா
மன்னவன் கோற்கீழ்ப் படிந்.
முறை செய்யா மன்னவன்
கோற்கீழ்ப் படிந் - முறை
செய்யாத அரசனது
கொடுங்கோலின்கீழ் வாழின்;
இன்மையின் உடைமை
இன்னாது - யாவர்க்கும்
பொருளினது இன்மையினும்
உடைமை இன்னாது.
விளக்கம் (தனக்குரிய
பொருளோடு அமையாது
மேலும் வெஃகுவோனது
நாட்டுக்
கைந்நோவயாப்புண்டல்
முதலிய வருவது

பொருளுடையார்க்கே
ஆகலின், அவ்வுடைமை
இன்மையினும்
இன்னாதாயிற்று. இவை
இரண்டு பாட்டானும் அவன்
நாட்டு வாழ்வார்க்கு வரும்
குற்றம் கூறப்பட்டது.) ---

559 முறைகோடி மன்னவன்
செய்யின் உறைகோடி
ஒல்லாது வானம் பெயல்.
மன்னவன் முறை கோடிச்
செய்யின் - மன்னவன் தான்
செய்யும் பொருளை முறை
தப்பச் செய்யுமாயின்; உறை
கோடி வானம் பெயல் ஒல்லாது
- அவன் நாட்டுப் பருவமழை
இன்றாம் வகை மேகம்
பொழிதலைச் செய்யாது.

விளக்கம் (இரண்டிடத்தும்
'கோடல்' என்பன திரிந்து
நின்றன. உறை கோடுதலாவது
பெய்யும் காலத்துப்
பெய்யாமை. அதற்கு ஏது,
வருகின்ற பாட்டான் கூறுப.) ---

560 ஆபயன் குன்றும்
அறுதொழிலோர் நூல்மறப்பர்
காவலன் காவான் எனின்.
காவலன் காவான் எனின் -
காத்தற்குரிய அரசன்
உயிர்களைக் காவானாயின்; ஆ
பயன் குன்றும் - அறன்
இல்லாத அவன் நாட்டுப்
பசுக்களும் பால் குன்றும்; அறு
தொழிலோர் நூல் மறப்பர் -
அந்தணரும் நூல்களை
மறந்துவிடுவர்.

விளக்கம் (ஆ பயன்:
ஆவாற்கொள்ளும் பயன்.
அறுதொழிலாவன: ஒதல்,
ஓதுவித்தல், வேட்டல்,
வேட்பித்தல், ஈதல், ஏற்றல் என
இவை. பசுக்கள் பால்
குன்றியவழி
அவியின்மையானும், அது
கொடுத்தற்குரியார் மந்திரம்
கற்பம் என்பன
ஓதாமையானும், வேள்வி
நடவாதாம்; ஆகவே, வானம்
பெயல் ஒல்லாது என்பதாயிற்று.
இவை இரண்டு பாட்டானும்
அவன் நாட்டின்கண் நிகழும்
குற்றம் கூறப்பட்டது.) ---

2.1.19 வெருவந்தசெய்யாமை

561 தக்காங்கு நாடித் தலைச்செல்லா
வண்ணத்தால்
ஒத்தாங்கு ஒறுப்பது வேந்து.
தக்காங்கு நாடி-ஒருவன்
தன்னின் மெலியார்மேல்
சென்ற வழி அதனை நடுவாக
நின்று ஆராய்ந்து
தலைச்செல்லா வண்ணத்தால்
ஒத்தாங்கு ஒறுப்பது வேந்து-
பின்னும் அது
செய்யாமற்பொருட்டு அவனை
அக்குற்றத்திற்கு ஒப்ப
ஒறுப்பானே அரசனாவான்.
விளக்கம் ['தக்காங்கு',
'ஒத்தாங்கு' என்பன ஒரு சொல்.
தகுதி என்பது

நடுவுநிலைமையாதல் "தகுதி
என ஒன்றும் நன்றே" (குறள்.
111) என்பதனாலும் அறிக.
இதனானே, தக்காங்கு
நாடாமையும், பிறிதோர்
காரணம் பற்றி மிக ஒறுத்தலும்
குடிகள் அஞ்சும் வினையாதல்
பெற்றாம்.] ---

--

562 கடிதோச்சி மெல்ல எறிக
நெடிதாக்கம்
நீங்காமை வேண்டு பவர்.
கடிதுஓச்சி-அவ்வொத்தாங்கு
ஒறுத்தல் தொடங்குங்கால்
அளவிறப்பச் செய்வார்போல்
தொடங்கி; மெல்ல எறிக-
செய்யுங்கால் அளவிறவாமல்
செய்க; ஆக்கம் நெடிது

நீங்காமை வேண்டுபவர்-
 ஆக்கம் தம்கண் நெடுங்காலம்
 நின்றலை வேண்டுவார்.
 விளக்கம் (கடிது ஓச்சல், குற்றஞ்
 செய்வார் அதனை அஞ்சுதற்
 பொருட்டும், மெல்ல எறிதல்
 யாவரும் வெருவாமைப்
 பொருட்டுமாம். தொடங்கின
 அளவில் குறைதல் பற்றி
 மென்மை கூறப்பட்டது.
 'ஓச்சுதல்', 'எறிதல்' என்பன
 இரண்டும் உவமைபற்றி
 வந்தன. இவை இரண்டு
 பாட்டானும் குடிகள் வெருவந்த
 செய்யாமையது இயல்பு
 கூறப்பட்டது.) ---

563 வெருவந்த செய்தொழுகும்
 வெங்கோல னாயின்

ஒருவந்தம் ஒல்லைக் கெடும்.
வெருவந்த செய்து ஒழுகும்
செங்கோலன் ஆயின்-குடிகள்
வெருவிய செயல்களைச்
செய்து நடக்கும்
வெங்கோலனாம் ஆயின்;
ஒருவந்தம் ஒல்லைக் கெடும்-
அரசன் ஒருதலையாகக் கடிதில்
கெடும்.

விளக்கம் (வெங்கோலன்'
என்பது ஈண்டு வாளா
பெயராய் நின்றது. 'ஒருவந்தம்,
ஒருதலை, ஏகாந்தம்' என்பன
ஒரு பொருட்கிளவி.
அச்செயல்களும் கேடுகளும்
முன்னர்க் கூறப்படும்.) ---

564 இறைகடியன் என்றுரைக்கும்
இன்னாச்சொல் வேந்தன்

உறைகடுகி ஒல்லைக் கெடும்.
இறை கடியன் என்று உரைக்கும்
இன்னாச்சொல் வேந்தன்-
குடிகளான் 'நம் இறைவன்
கடியன்' என்று சொல்லப்படும்
இன்னாத சொல்லையுடைய
வேந்தன்; உறை கடுகி
ஒல்லைக் கெடும்-ஆயுளும்
குறைந்து செல்வமும் கடிதின்
இழக்கும்.

விளக்கம் (நெஞ்சு நொந்து
சொல்லுதலான், இன்னாமை
பயப்பதாய் சொல்லை
'இன்னாச் சொல்' என்றார்.
'உறை' என்பது முதனிலைத்
தொழிற் பெயர். அஃது ஈண்டு
ஆகுபெயராய் உறைதலைச்
செய்யும் நாள்மேல் நின்றது.

அது குறைதலாவது; அச்சொல்
இல்லாதார்க்கு உள்ளதிற்
சுருங்குதல்.) ---

565 அருஞ்செவ்வி இன்னா
முகத்தான் பெருஞ்செல்வம்
பேய்கண் டன்னது உடைத்து.
அருஞ்செவ்வி இன்னா
முகத்தான் பெருஞ்செல்வம்-
தன்னைக்
காணவேண்டுவார்க்குக் காலம்
அரியனாய்க் கண்டால்
இன்னாத முகத்தினை
யுடையானது பெரிய செல்வம்;
பேய் கண்டன்னது உடைத்து-
பேயாற் காணப்பட்டாற்
போல்வதொரு குற்றம்
உடைத்து.
விளக்கம் (எனவே, இவை

இரண்டும் வெருவந்த
செய்தலாயின. இவை
செய்வானைச் சார்வார்
இன்மையின், அவனது
செல்வம் தனக்கும் பிறர்க்கும்
பயன்படாது என்பதுபற்றிப்
'பேய் கண்டன்னது உடைத்து'
என்றார். காணுதல்: தன்
வயமாக்குதல்.) ---

566 கடுஞ்சொல்லன் கண்ணிலன்
ஆயின் நெடுஞ்செல்வம்
நீடின்றி ஆங்கே கெடும்.
கடுஞ் சொல்லன் கண்ணிலன்
ஆயின்-அரசன் கடிய
சொல்லையும் உடையனாய்க்
கண்ணோட்டமும் இலனாயின்;
நெடுஞ்செல்வம் நீடு இன்றி
ஆங்கே கெடும்-அவனது

பெரிய செல்வம் நீடுதலின்றி
 அப்பொழுதே கெடும்.
 விளக்கம் ("வேட்டம்
 கடுஞ்சொல் மிகுதண்டம் சூது
 பொருள்ஈட்டம் கள்காமமொடு
 ஏழு" எனப்பட்ட
 விதனங்களுள்,
 கடுஞ்சொல்லையும்
 மிகுதண்டத்தையும் இவர்
 இவ்வெருவந்த செய்தலுள்
 அடக்கினார். 'கண்' ஆகு
 பெயர். இவை செய்தபொழுதே
 கெடுஞ்சிறுமைத்து
 அன்றாயினும் என்பார்,
 'நெடுஞ்செல்வம்' என்றார்.
 நீடுதல்: நீட்டித்தல்.) ---

567 கடுமொழியும் கையிகந்த

தண்டமும் வேந்தன்
அடுமுரண் தேய்க்கும் அரம்.
கடுமொழியும் கையிகந்த
தண்டமும்-கடிய சொல்லும்
குற்றத்தின் மிக்க தண்டமும்;
வேந்தன் அடுமுரண் தேய்க்கும்
அரம்-அரசனது பகை
வெல்லுதற்கேற்ற
மாறுபாடாகிய இரும்பினைத்
தேய்க்கும் அரமாம்.
விளக்கம் (கடுமொழியால்
தானையும், கையிகந்த
தண்டத்தால் தேசமும் கெட்டு,
முரண் சுருங்கி வருதலின்,
அவற்றை அரமாக்கித்
திண்ணிதாயினும் தேயும்
என்றற்கு அடுமுரணை
இரும்பாக்கினார். ஏகதேச

உருவகம். அரம் என்பதனைத்
 தனித்தனி கூட்டுக. இவை ஐந்து
 பாட்டானும், செவ்வியின்மை,
 இன்னா முகம் உடைமை,
 கண்ணோட்டம் இன்மை,
 கடுஞ்சொற்சொல்லல், கை
 இகந்த தண்டம் என்று
 இவைகள் குடிகள் அஞ்சும்
 வினையென்பதுஉம், இவை
 செய்தான் ஆயுளும்
 அடுமுரணும் செல்வமும்
 இழக்கும் என்பதுஉம்
 கூறப்பட்டன.) ---

568 இனத்தாற்றி எண்ணாத
 வேந்தன் சினத்தாற்றிச்
 சீறிற் சிறுகும் திரு.
 இனத்து ஆற்றி எண்ணாத
 வேந்தன்-காரியத்தைப் பற்றி

வந்த எண்ணத்தை
அமைச்சர்மேல் வைத்து
அவரோடு தானும் எண்ணிச்
செய்யாத அரசன்; சினத்து
ஆற்றிச் சீறின்-அப் பிழைப்பால்
தன் காரியம் தப்பியவழித்
தன்னைச் சினமாகிய
குற்றத்தின்கண்ணே செலுத்தி
அவரை வெகுளுமாயின்; திருச்
சிறுகும்-அவன் செல்வம்
நாள்தோறும் சுருங்கும்.
விளக்கம் (அரசர் பாரம்
பொறுத்துய்த்தல் ஒப்புமையான்
அமைச்சரை 'இனம்' என்றும்,
தான் பின் பிழைப்பாதால்
அறிந்து அமையாது, அதனை
அவர்மேல் ஏற்றி வெகுளின்
அவர் வெரீஇ நீங்குவர்;

நீங்கவே, அப்பிழைப்புத்
தீருமாறும் அப் பாரம் இனிது
உய்க்கு மாறும் இலனாம்
என்பது நோக்கி, 'திருச் சிறுகும்'
என்றும் கூறினார். இதனான்
பகுதி அஞ்சும் வினையும், அது
செய்தான் எய்தும் குற்றமும்
கூறப்பட்டன.) ---

569 செருவந்த போழ்திற்
சிறைசெய்யா வேந்தன்
வெருவந்து வெய்து கெடும்.
செரு வந்த போழ்தில், சிறை
செய்யா வேந்தன், வெருவந்து,
வெய்து கெடும். சிறை செய்யா
வேந்தன்-செரு வருவதற்கு
முன்னே தனக்குப்
புகலாவதோர் அரண்
செய்துகொள்ளாத அரசன்;

செருவந்த போழ்தில்
வெருவந்து வெய்து கெடும் -
அது வந்த காலத்து ஏமம்
இன்மையான் வெருவிக்
கடிதின் கெடும்.

விளக்கம் (பகையை வெருவிச்
சேர்ந்தார் நீங்குதலின்,
தனியனாய்த் தானும் வெருவிச்
அப் பகைவயத்தனாம்
என்பதாம். இதனால்தான்
அஞ்சும் வினையும் அது
செய்தான் எய்தும் பயனும்
கூறப்பட்டன.) ---

570 கல்லார்ப் பிணிக்கும்

கடுங்கோல் அதுவல்லது
இல்லை நிலக்குப் பொறை.
கடுங்கோல் கல்லார்ப்
பிணிக்கும்-கடுங்கோலனாய

அரசன் நீதி நூல் முதலிய
கல்லாதாரைத் தனக்குப்
பகுதியாகக் கூட்டாநிற்கும்;
அது அல்லது நிலக்குப் பொறை
இல்லை-அக்கூட்டம் அல்லது
நிலத்திற்கு மிகையாய் பாரம்
பிறிது இல்லை.

விளக்கம் ('கடுங்கோல்' என்பது
ஈண்டு மிக்க தண்டத்தின்
மேற்று 'அன்றி, அதனைச்
செய்வான் மேற்று ஆயிற்று.
அவன் அது செய்தற்கு
இயைவாரை அல்லது
கூட்டாமையின், 'கல்லார்ப்
பிணிக்கும்' என்றும்,
ஏனையவற்றை எல்லாம்
பொறுக்கின்றது இயல்பு
ஆகலின், நிலத்திற்குப் 'பொறை

அது அல்லது இல்லை' என்றும்
கூறினார். நிலக்கு என்பது
செய்யுள் விகாரம். இதனால்
வெருவந்த செய்தலின் குற்றம்
கூறப்பட்டது.) ---

2.1.20 கண்ணோட்டம்

571 கண்ணோட்டம் என்னும்
கழிபெருங் காரிகை
உண்மையான் உண்டிவ் வுலகு.
கண்ணோட்டம் என்னும் கழி
பெருங் காரிகை உண்மையான்-
கண்ணோட்டம் என்று
சொல்லப்படுகின்ற சிறப்பு
உடைய அழகு அரசர்மாட்டு
உண்டு ஆகலான்; இவ்வுலகு

உண்டு-இவ்வுலகம்
 உண்டாகாநின்றது.
 விளக்கம் ('கழிபெருங்காரிகை'
 என்புழி ஒரு பொருட்
 பன்மொழி. இவ் உயிரழகது
 சிறப்புணர நின்றது. இவ்வழகு
 அதற்கு உறுப்பு ஆகலின்,
 'உண்மையான்' என
 நிலைபேறும் கூறினார்.
 இன்மை வெகு வந்த செய்தல்
 ஆகலின், அவர் நாட்டு
 வாழ்வார் புலியை அடைந்த
 புல்வாயினம் போன்று ஏமஞ்
 சாராமை பற்றி,
 'இவ்வுலகுண்டு' என்றார்.) ---

572 கண்ணோட்டத் துள்ளது

உலகியல் அஃதிலார்

உண்மை நிலக்குப் பொறை.

உலகியல் கண்ணோட்டத்து
உள்ளது-உலகநடை
கண்ணோட்டத்தின் கண்ணே
நிகழ்வது; அஃது இலார்
உண்மை நிலக்குப் பொறை-
ஆகலான், அக்கண்ணோட்டம்
இல்லாதார் உளராதல்
இந்நிலத்திற்குப் பாராமாதற்கே,
பிறிதொன்றற்கு அன்று.
விளக்கம் (உலகநடையாவது:
ஒப்புரவு செய்தல், புறந்தருதல்,
பிழைத்தன பொறுத்தல் என்ற
இவை முதலாயின. அவை
நிகழாமையால் தமக்கும்
பிறர்க்கும் பயன்படார்
என்பதுபற்றி,
'நிலக்குப்பொறை' என்றார்.
'அதற்கு' என்பது

சொல்லெச்சம். இவை இரண்டு
பாட்டானும் கண்ணோட்டத்தது
சிறப்புக் கூறப்பட்டது.) ---

573 பண்ணெனாம் பாடற்கு
இயைபின்றேல் கண்ணெனாம்
கண்ணோட்டம் இல்லாத கண்.
பண் என்னால் பாடற்கு
இயைபு இன்றேல்-பண் என்ன
பயத்ததாம் பாடல்
தொழிலோடு
பொருத்தமின்றாயின்! கண்
என்னாம் கண்ணோட்டம்
இல்லாத கண்-அது போலக்
கண் என்ன பயத்ததாம்
கண்ணோட்டமில்லாத இடத்து.
விளக்கம் ('பண்' 'கண்' என்பன
சாதிப்பெயர். பண்களாவன:
பாலைவாழ் முதலிய

நூற்றுமுன்று. பாடல்
தொழில்களாவன: மாழின்கண்
வார்தல் முதலிய எட்டும்;
பண்ணல் முதலிய எட்டும்;
மிடற்றின்கண் எடுத்தல்,
படுத்தல், நலிதல், கம்பிதம்,
குடிலம் என்னும் ஐந்தும்;
பெருவண்ணம்,
இடைவண்ணம், வனப்பு
வண்ணம் முதலிய
வண்ணங்கள் எழுபத்தாறுமாம்.
இவற்றோடு இயையாதவழிப்
பண்ணால் பயன் இல்லாதவாறு
போலக் கண்ணோட்டத்து
இயையாத வழிக் கண்ணால்
பயனில்லை என்பதாம். கண்
சென்ற வழி நிகழ்தல் பற்றி
அதனை இடமாக்கினார்.

இறுதிக்கண் 'கண்' என்பதனைக்
'கண்ணகல் ஞாலம்" (திரிகடுகம்
1) என்புழிப்போலக் கொள்க.) -

--

574 உளபோல் முகத்தெவன்
செய்யும் அளவினால்
கண்ணோட்டம் இல்லாத கண்.
முகத்து உளபோல் எவன்
செய்யும்-கண்டார்க்கு,
முகத்தின்கண் உளபோலத்
தோன்றல் அல்லது வேறு என்ன
பயனைச் செய்யும்;
அளவினால் கண்ணோட்டம்
இல்லாத கண்-அளவிறவாத
கண்ணோடுதலை உடைய
அல்லாத கண்கள்.
விளக்கம் ('தோன்றல்',
'அல்லது' என்னும் சொற்கள்

அவாய் நிலையான் வந்தன.
கழிகண்ணோட்டத்தின்
நீக்குதற்கு 'அளவினான்'
என்றார். 'ஒரு பயனையும்
செய்யா' என்பது
குறிப்பெச்சம்.) ---

575 கண்ணிற்கு அணிகலம்
கண்ணோட்டம் அஃதின்றேல்
புண்ணென்று உணரப் படும்
கண்ணிற்கு அணிகலம்
கண்ணோட்டம்-ஒருவன்
கண்ணிற்கு அணியும்
கலமாவது கண்ணோட்டம்;
அஃது இன்றேல் புண் என்று
உணரப்படும் - அக் கலம்
இல்லையாயின் அஃது அறிவு
உடையாரால் புண் என்று

அறியப்படும்.
விளக்கம் (வேறு அணிகலம்
இன்மையின் 'கண்ணிற்கு
அணிகலம்' என்றும்,
கண்ணாய்த் தோன்றினும்
நோய்களானும் புலன்
பற்றலானும் துயர் விளைத்தல்
நோக்கி, 'புண் என்று
உணரப்படும்' என்றும்
கூறினார். இவை மூன்று
பாட்டானும் ஓடாது நின்ற
கண்ணின் குற்றம்
கூறப்பட்டது.) ---

576 மண்ணோ டியைந்த
மரத்தனையர் கண்ணோ
டியைந்துகண் ணோடா தவர்.
கண்ணொடு இயைந்து
கண்ணோடாதவர் - ஓடுதற்கு

உரிய கண்ணோடு
பொருந்திவைத்து அஃது
ஓடாதவர்; மண்ணோடு
இயைந்த மரத்து அனையர் -
இயங்காநின்றாராயினும்
மண்ணோடு பொருந்தி
நிற்கின்ற மரத்தினை ஒப்பர்.
விளக்கம் ('ஓடாதவர்' என்புழிச்
சினைவினை முதல்மேல்
நின்றது, மரமும் கண்ணோடு
இயைந்து
கண்ணோடாமையின். இது
தொழில் உவமம். அதனைச்
சுதைமண்ணோடு கூடிய
மரப்பாவை என்று
உரைப்பாரும் உளர். அஃது
உரையன்மை, காணப்படும்
கண்ணானன்றி, அதனுள்

மறைந்து நிற்கின்ற ஒருசார்
உள்ளீட்டால்

கூறினமையானும்,

"மரக்கண்ணோ மண்ணாள்வார்
கண்ணென்று, இரக்கண்டாய்"
(புறத்திரட்டு 1555 முத்தொள்.)
என்பதனானும் அறிக. ---

577 கண்ணோட்டம் இல்லவர்
கண்ணிலர் கண்ணுடையார்
கண்ணோட்டம் இன்மையும்
இல்.

கண்ணோட்டம் இல்லவர் கண்
இலர்-கண்ணோட்டம்
இல்லாதவர் கண்ணுடையரும்
அல்லர்; கண் உடையார்
கண்ணோட்டம் இன்மையும்
இல்-கண்ணுடையவர்
கண்ணோட்டம் இலராதலும்

இல்லை.

விளக்கம் (கண்ணுடையராயின்
காட்சிக்கண்ணே அஃது ஓடும்
என்பதுபற்றி, 'கண்ணோட்டம்
இல்லவர் கண்ணிலர்' எனக்
கூறியபின், அதனை எதிர்மறை
முகத்தான் விளக்கினார்.

'உம்மை' இறந்தது தழீஇய
எச்சஉம்மை. இவை இரண்டு
பாட்டானும் கண்ணோடாதாரது
இழிபு கூறப்பட்டது.) ---

578 கருமம் சிதையாமல்

கண்ணோட வல்லார்க்கு

உரிமை உடைத்திவ் வுலகு.

கருமம் சிதையாமல்

கண்ணோட வல்லார்க்கு-முறை

செய்தல் ஆகிய தன் தொழில்

அழியாமல் கண்ணோட வல்ல

வேந்தர்க்கு; உரிமை உடைத்து
இவ்வுலகு- உரித்தாம் தன்மை
உடைத்து இவ்வுலகம்.
விளக்கம் (தம்மொடு பயின்றார்
பிறரை இடுக்கண் செய்துழி
அவரைக் கண்ணோடி
ஓறாதார்க்கு முறை சிதைதல்,
மேல் "ஓர்ந்து கண்ணோடாது"
(குறள் 541) என்ற முறை
இலக்கணத்தாலும் பெற்றாம்.
முறை சிதைய வரும் வழிக்
கண்ணோடாமையும்,
வாராவழிக் கண்ணோடலும்
ஒருவற்கு இயல்பாதல்
அருமையின், கண்ணோட
வல்லார்க்கு' என்றும், அவ்
வியல்பு உடையார்க்கு உலகம்
நெடுங்காலம் சேறலின்,

'உரிமை உடைத்து' என்றும்
கூறினார். இதனான்
கண்ணோடுமாறு கூறப்பட்டது.)

579 ஒறுத்தாற்றும் பண்பினார்
கண்ணும்கண் ணோடிப்
பொறுத்தாற்றும் பண்பே தலை.
ஒறுத்து ஆற்றும் பண்பினார்
கண்ணும்- தம்மை ஒறுக்கும்
இயல்பு உடையார் இடத்தும்;
கண்ணோடிப் பொறுத்தாற்றும்
பண்பே தலை- கண்ணோட்டம்
உடையராய்க் குற்றத்தைப்
பொறுக்கும் இயல்பே
அரசர்க்குத் தலையாய
இயல்பாவது.
விளக்கம் ('பண்பினார்'
என்றதனான், அவர் பயிற்சி

பெற்றாம். 'ஒறுத்தாற்றும்',
'பொறுத்தாற்றும்' என்பன
ஈண்டு ஒரு சொல் நீர.) ---

580 பெயக்கண்டும் நஞ்சுண்
டமைவர் நயத்தக்க
நாகரிகம் வேண்டு பவர்.
நஞ்சு பெயக் கண்டும் உண்டு
அமைவர்-பயின்றார் தமக்கு
நஞ்சிடக் கண்டுவைத்தும், கண்
மறுக்கமாட்டாமையின்,
அதனை உண்டு பின்னும்
அவரோடு மேவுவர்; நயத்தக்க
நாகரிகம் வேண்டுபவர் -
யாவரானும் விரும்பத்தக்க
கண்ணோட்டத்தினை
வேண்டுமவர்.
விளக்கம் (நாகரிகம் என்பது
கண்ணோட்டமாதல்" முந்தை

இருந்த நட்டோர் கொடுப்பின்
நஞ்சும் உண்பர் நனிநா கரிகர்"
(நற். 355) என்பதனானும்
அறிக. அரசர் அவரை ஓறாது
கண்ணோடற்பாலது
தம்மாட்டுக் குற்றம் செய்துழி
என்பது இவ்விரண்டு
பாட்டானும் கூறப்பட்டது.) ---

2.1.21 ஒற்றாடல்

581 ஒற்றும் உரைசான்ற நூலும்
இவையிரண்டும்
தெற்றென்க மன்னவன் கண்.
ஒற்றும் உரைசான்ற நூலும்
இவை இரண்டும்-ஒற்றும்
புகழமைந்த நீதிநூலுமாகிய

இவை இரண்டனையும்;
மன்னவன்கண் தெற்றென்க-
அரசன் தன் இரண்டு
கண்ணுமாகத் தெளிக.
விளக்கம் (ஒற்றுத் தன் கண்
செல்லமாட்டாத பரப்பெலாம்
சென்று கண்டு ஆண்டு
நிகழ்ந்தன எல்லாம்
உணர்த்தலானும், நூல்
அந்நிகழ்ந்தவற்றிற்குத்
தன்னுணர்வு செல்ல மாட்டாத
வினைகளையெல்லாம் சொல்லி
உணர்த்தலானும்,
இவ்விரண்டனையுமே தனக்கு
உளனக் கண்ணும்
ஞானக்கண்ணுமாகத் துணிந்து
கொண்டு ஒழுகுக என்பதாம்.
ஒற்றனை 'ஒற்று' என்றார்,

வேந்தனை 'வேந்து'
என்றார்போல. 'தெற்றென்க'
என்பது 'தெற்று' என்பது
முதனிலையாகவந்த
வியங்கோள். அது 'தெற்றென'
என்னும் செயவென் எச்சத்தான்
அறிக. இதனான் ஒற்றினது
சிறப்புக் கூறப்பட்டது.) ---

582 எல்லார்க்கும் எல்லாம்
நிகழ்பவை எஞ்ஞான்றும்
வல்லறிதல் வேந்தன் தொழில்.
எல்லார்க்கும் நிகழ்பவை
எல்லாம் எஞ்ஞான்றும்
வல்அறிதல்- எல்லார்கண்ணும்
நிகழ்வன எல்லாவற்றையும்
நாள்தோறும் ஒற்றான்
விரைந்தறிதல்; வேந்தன்
தொழில்-அரசனுக்கு உரிய

தொழில்.

விளக்கம் ('எல்லார்க்கும்')

என்றது மூன்று திறத்தாரையும்.

நான்காது ஏழாவதன்

பொருட்கண் வந்தது. 'நிகழ்வன

எல்லாம்' என்றது, நல்லவும்

தீயவுமாய் சொற்களையும்,

செயல்களையும். அவை

நிகழ்ந்த பொழுதே

அவற்றிற்குத் தக்க அளியாகத்

தெறலாகச்

செய்யவேண்டுதலின்

'வல்லறிதல்' என்றும்,

இவ்விருதொழிற்கும் அறிதல்

காரணம் ஆகலின், அதனையே

உபசார வழக்கால் 'தொழில்'

என்றும் கூறினார். 'ஒற்றான்'

என்பது அதிகாரத்தான் வந்தது.

இதனான் ஒற்றினாய அறன்
கூறப்பட்டது.) ---

583 ஒற்றினான் ஒற்றிப்

பொருள்தெரியா மன்னவன்
கொற்றங் கொளக்கிடந்தது இல்.

ஒற்றினான் ஒற்றிப் பொருள்
தெரியா மன்னவன்-

ஒற்றினானே எல்லார் கண்ணும்

நிகழ்ந்தவற்றை ஒற்றுவித்து

அவற்றான் எய்தும் பயனை

ஆராயாத அரசன்; கொற்றம்

கொளக் கிடந்தது இல்-

வென்றியடையக் கிடந்தது

வேறொரு நெறி இல்லை.

விளக்கம் (அந்நிகழ்ந்தனவும்

பயனும் அறியாது பகைக்கு

எளியனாதல் பிறிதின்

தீராமையின், 'கொற்றம் கொளக்

கிடந்தது இல்' என்றார். இதற்குக்
கொளக்கிடந்ததொரு வென்றி
இல்லை என்று உரைப்பினும்
அமையும். இதனான்,
அத்தொழில் செய்யாதவழி
வரும் குற்றம் கூறப்பட்டது.) ---

584 வினைசெய்வார் தம்சுற்றம்
வேண்டாதார் என்றாங்கு
அனைவரையும் ஆராய்வது
ஒற்று.
தம்வினை செய்வார், சுற்றம்
வேண்டாதார் என்ற
அனைவரையும் ஆராய்வது-தம்
காரியம் செய்வார், சுற்றத்தார்,
பகைவர் என்று சொல்லப்பட்ட
அனைவரையும் சொல்
செயல்களான் ஆராய்வானே.

ஒற்று-ஒற்றனாவான்.
 விளக்கம் ('தம்' என்றது,
 அரசனோடு உளப்படுத்தி
 அவனுக்குக் காரியம் செய்வார்
 செய்வனவும், சுற்றத்தார்
 தன்னிடத்து நாட்டிடத்தும்
 செய்வனவும், பகைவர் தன்
 அற்றம் ஆராய்தலும் மேல்
 தேறப்படுதலும் முன்னிட்டுத்
 தன்னிடத்துச் செய்வனவும்
 அறிந்து, அவற்றிற்கு ஏற்றன
 செய்ய வேண்டுதலின்,
 இம்மூவகையாரையும்
 எஞ்சாமல் ஆராய வேண்டும்
 என்பார், 'அனைவரையும்
 ஆராய்வது ஒற்று' என்றார்.) ---

585 கடாஅ உருவொடு

கண்ணஞ்சாது யாண்டும்

உகாஅமை வல்லதே ஒற்று.
கடாஅ உருவொடு-
ஒற்றப்பட்டார் கண்டால்
ஐயுறாத வடிவோடு பொருந்தி;
கண் அஞ்சாது-அவர் ஐயுற்று
அறியலுறின் செயிர்த்து
நோக்கிய அவர் கண்ணிற்கு
அஞ்சாது நின்று; யாண்டும்
உகாஅமைவல்லதே ஒற்று
நான்கு உபாயமும் செய்தாலும்
மனத்துக் கொண்டவற்றை
உமிழாமை வல்லனே
ஒற்றனாவான்.
விளக்கம் ('கடா' என்பது
'கடுக்கும்' என்னும்
பெயரெச்சத்து எதிர்மறை.
ஐயுறாத வடிவாவன பார்ப்பார்,
வணிகர் முதலாயினார் வடிவு.)

586 துறந்தார் படிவத்த ராகி

இறந்தாராய்ந்து

என்செயினும் சோர்விலது

ஒற்று.

துறந்தார் படிவத்தர் ஆகி இறந்து

ஆராய்ந்து-முற்றும்

துறந்தாராயும்

விரதஒழுக்கினராயும்

உள்யுகதற்கு அரிய

இடங்களெல்லாம் உள்புக்கு

ஆராயவேண்டுவன

ஆராய்ந்தறிந்து; என் செயினும்

சோர்வு இலது ஒற்று -

ஆண்டையார் ஐயுற்றுப் பிடித்து

எல்லாத்துன்பமும் செய்து

கேட்டாலும் தன்னை

வெளிப்படுத்தாதவனே

ஒற்றனாவான்.

விளக்கம் (விரத ஒழுக்கம்-தீர்த்த
யாத்திரை முதலாயின.

செயினும் என்பது அறவோர்
என்று செய்வாரின்மை விளக்கி
நின்றது. மேல் நால்கை
உபாயத்தினும் சோர்வின்மை
சொல்லி வைத்தும், ஈண்டும்
தண்டத்தைப் பிரித்துக் கூறியது,
அதனது பொறுத்தற்கு அருமைச்
சிறப்பு நோக்கி. இதனுள்
'படிவம்' என்றதனை
வேடமாக்கி, 'துறந்தார்
வேடத்தாராகி' என்று
உரைப்பாரும் உளர்.) ---

587 மறைந்தவை கேட்கவற் றாகி
அறிந்தவை
ஐயப்பாடு இல்லதே ஒற்று.

மறைந்தவை கேட்க வற்று ஆகி-
ஒற்றப்பட்டார் மறையச் செய்த
செயல்களை உள்ளாயினாரால்
கேட்க வல்லனாய்; அறிந்தவை
ஐயப்பாடு இல்லதே ஒற்று-
கேட்டறிந்த செயல்களில் பின்
ஐயப்படாது துணியவல்லவனே
ஒற்றனாவான்.

விளக்கம் (மறைந்தவை
சொல்லுவாரை அறிந்து, அவர்
அயிராமல் சென்று ஒட்டித்
தாமே சொல்லும் வகை,
அதற்கேற்ற சொல்லாகச்
செயலாக முன்னே விளைத்து,
அத் தொடர்பால்
கேட்குங்காலும்
உறாதார்போன்று நின்று கேட்க
வேண்டுதலின், 'கேட்க வற்று

ஆகி' என்றும்,
கேட்டறிந்தவற்றைத் தானே
ஐயுற்று வந்து சொல்லின்
அரசனால் அவற்றிற்கு ஏற்ற
வினை

செய்யலாகாமையின், 'ஐயப்பாடு
இல்லதே' என்றும் கூறினார்.
இவை நான்கு பாட்டானும்
ஒற்றினது இலக்கணம்
கூறப்பட்டது.) ---

588 ஒற்றொற்றித் தந்த
பொருளையும் மற்றுமோர்
ஒற்றினால் ஒற்றிக் கொளல்.
ஒற்று ஒற்றித் தந்த
பொருளையும் - ஓரொற்றன்
ஒற்றிவந்து அறிவித்த
காரியத்தன்னையும்; மற்றும் ஓர்
ஒற்றனால் ஒற்றிக் கொளல் -

பிறனோர் ஒற்றனாலும்
ஒற்றுவித்து ஒப்புமை
கண்டுகொள்க.

விளக்கம் (ஒற்றப்பட்டாரோடு
ஒத்து நின்று மாறுபடக் கூறலும்
கூடுமாகலின், ஒருவன் மாற்றம்
தேறப்படாது என்பதாம்.) ---

589 ஒற்றெற்றுணராமை ஆள்க
உடன்மூவர்
சொற்றொக்க தேறப்படும்.
ஒற்று ஒற்று உணராமை ஆள்க -
ஒற்றரையாளும் இடத்து
ஒருவனையொருவன்
அறியாமல் ஆள்க; உடன் மூவர்
சொல் தொக்க தேறப்படும் -
அங்ஙனம் ஆண்ட ஒற்றர்
மூவரை ஒரு பொருள்மேல்
வேறுவேறு விட்டால் அம்மூவர்

சொல்லும் பயனால்
 ஒத்தனவாயின், அது மெய்
 என்று தெளியப்படும்.
 விளக்கம் ('ஆயின்' என்பது
 வருவிக்கப்பட்டது.
 ஒருவனையொருவன் அறியின்
 தம்முள் இயைந்து ஒப்பக்
 கூறுவர் ஆகலின், 'உணராமை
 ஆள்க' என்றும், மூவர்க்கும்
 நெஞ்சு ஒற்றுமைப்படுதலும்,
 பட்டால் நீடு நின்றலும்
 கூடாமையின் 'தேறப்படும்'
 என்றும் கூறினார். இதனானே
 அஃது ஒத்திலவாயின் பின்னும்
 ஆராய்க என்பதூஉம்
 பெற்றாம்.) ---

590 சிறப்பறிய ஒற்றன்கண்
 செய்யற்க செய்யின்

புறப்படுத்தான் ஆகும் மறை.
ஒற்றின்கண் சிறப்பு அறியச்
செய்யற்க-மறைந்தவை அறிந்து
கூறிய ஒற்றின்கண் செய்யும்
சிறப்பினை அரசன் பிறர்
அறியச் செய்யாதொழிக;
செய்யின் மறை புறப்படுத்தான்
ஆகும்-செய்தானாயின்
தன்னகத்து அடக்கப்படும்
மறையைத் தானே புறத்திட்டான்
ஆம்.

விளக்கம் (மறையாவது அவன்
ஒற்றனாய தூஉம் அவன்
கூறியதூஉம் ஆம். சிறப்புப்
பெற்ற இவன் யாவன் என்றும்,
இது பெறுதற்குக் காரணம் யாது
என்றும் வினவுவாரும்
இறுப்பாரும் அயலாராகலின்,

'புறப்படுத்தானாகும்' என்றார்.
இவை மூன்று பாட்டானும்
ஒற்றரை ஆளுமாறும், அவரான்
நிகழ்ந்தன அறியுமாறும்,
அறிந்தால் சிறப்புச்
செய்யுமாறும் கூறப்பட்டன.) ---

2.1.22 ஊக்கமுடைமை

591 உடையர் எனப்படுவது ஊக்கம்
அஃ தில்லார்
உடையது உடையரோ மற்று.
உடையர் எனப்படுவது
ஊக்கம்-ஒருவரை உடையர்
என்று சொல்லச் சிறந்தது
ஊக்கம்; அஃது இல்லார் மற்று

உடையது உடையரோ-
அவ்வூக்கம் இல்லாதார் வேறு
உடையதாயினும்
உடையராவரோ, ஆகார்.
விளக்கம் ('வேறு உடையது'
என்றது, முன் எய்திநின்ற
பொருளை. 'உம்'மை
விகாரத்தால் தொக்கது. காக்கும்
ஆற்றல் இலராகலின் அதுவும்
இழப்பர் என்பதாம்.) ---

592 உள்ளம் உடைமை உடைமை
பொருளுடைமை
நில்லாது நீங்கி விடும்.
உள்ளம் உடைமை உடைமை -
ஊக்கம் உடைமையே
ஒருவனுக்கு நிலைநின்ற
உடைமையாவது; பொருள்
உடைமை நில்லாது நீங்கிவிடும்

- மற்றைப் பொருள் உடைமை
நிலை நில்லாது நீங்கிப் போம்.
விளக்கம் ('உள்ளம்'
ஆகுபெயர். ஊக்கம்
உள்ளத்துப் பண்பாகலின்,
அதற்கு நிலை நின்றலும்,
பொருள் உடம்பினும் வேறாய்
அழிதல் மாலைத்து ஆகலின்,
அதற்கு நிலை நில்லாமையும்
கூறினார். கூறவே, அஃது
உடைமையன்று என்பது
பெறப்பட்டது.) ---

593 ஆக்கம் இழந்தேமென்று
அல்லாவார் ஊக்கம்
ஒருவந்தம் கைத்துடை யார்.
ஆக்கம் இழந்தேம் என்று
அல்லாவார்-இழந்தவராயினும்
யாம் கைப்பொருளை

இழந்தோம் என்று அலமரார்;
ஒரு வந்தம் ஊக்கம் கைத்து
உடையார்-நிலைபெற்ற
ஊக்கத்தைக் கைப்பொருளாக
உடையார்.

விளக்கம் ('ஆக்கம்')

ஆகுபெயர். ஒரு வந்தம் ஆய
ஊக்கம் என்க. கைத்து -
கையகத்தாய் பொருள்:

"கைத்துண்டாம் போழ்தே
கரவாது அறம் செய்ம்மின்'
(நாலடி 19) என்றார் பிறரும்.

அல்லாவாமைக்கு ஏது,
வருகின்ற பாட்டால் கூறுப.) ---

594 ஆக்கம் அதர்வினாய்ச்
செல்லும் அசைவிலா
ஊக்க முடையா னுழை.
அசைவு இலா ஊக்கம்

உடையான் உழை-
 அசைவில்லாத ஊக்கத்தை
 உடையான்மாட்டு; ஆக்கம்
 அதர்வினாய்ச் செல்லும்-
 பொருள் தானே வழி
 வினவிக் கொண்டு செல்லும்.
 விளக்கம் (அசைவு இன்மை -
 இடுக்கண் முதலியவற்றான்
 தளராமை. வழி வினவிச்
 சென்று சார்வார் போலத் தானே
 சென்று சாரும் என்பார், 'அதர்
 வினாய்ச் செல்லும்' என்றார்.
 எய்தி நின்ற பொருளினும்
 அதற்குக் காரணமாய ஊக்கம்
 சிறந்தது என்பது, இவை நான்கு
 பாட்டானும் கூறப்பட்டது.) ---

595 வெள்ளத் தனைய மலர்நீட்டம்
 மாந்தர்தம்

உள்ளத் தனையது உயர்வு.
வெள்ளத்து அனைய மலர்
நீட்டம்-நின்ற நீரின்
அளவினவாம் நீர்ப்பூக்களின்
தாளினது நீளங்கள்; மாந்தர்தம்
உள்ளத்து அனையது உயர்வு-
அது போல மக்கள்தம்
ஊக்கத்தளவினதாம் அவர்
உயர்ச்சி.

விளக்கம் ('மலர்' ஆகுபெயர்.
நீர் மிக்க துணையும் மலர்த்தாள்
நீளும் என்பதுபட 'வெள்ளத்து
அனைய' என்றார்.

இவ்வுவமையாற்றலான்
ஊக்கம் மிக்க துணையும்
மக்கள் உயர்வர் என்பது
பெறப்பட்டது. உயர்தல் -
பொருள் படைகளான் மிகுதல்.)

596 உள்ளூவ தெல்லாம்
 உயர்வுள்ளல் மற்றது
 தள்ளினுந் தள்ளாமை நீர்த்து.
 உள்ளூவது எல்லாம் உயர்வு
 உள்ளல்-அரசராயினார்
 கருதுவதெல்லாம் தம்
 உயர்ச்சியையே கருதுக; அது
 தள்ளினும் தள்ளாமை நீர்த்து-
 அவ்வுயர்ச்சி பால்வகையாற்
 கூடிற்றில்லையாயினும்,
 அக்கருத்துத் தள்ளாமை
 நீர்மையுடைத்து.
 விளக்கம் (உம்மை, தள்ளாமை
 பெரும்பான்மையாதல்
 விளக்கிற்று. தள்ளிய வழியும்
 தாளாண்மையில் தவறின்றி
 நல்லோரால் பழிக்கப்

படாமையின், தள்ளா
இயற்கைத்து என்பதாம். மேல்
'உள்ளது அனையது உயர்வு'
என்றதனையே
வற்புறுத்தியவாறு.) ---

597 சிதைவிடத்து ஒல்கார் உரவோர்
புதையம்பிற்
பட்டுப்பா டீன்றுங் களிறு.
களிறு புதை அம்பின்
பட்டுப்பாடு ஊன்றும்-களிறு
புதையாகிய அம்பால்
புண்பட்ட இடத்துத் தளராது
தன் பெருமையை
நிலைநிறுத்தும்; உரவோர்
சிதைவிடத்து ஒல்கார்-அது
போல ஊக்கமுடையார் தாம்
கருதிய உயர்ச்சிக்குச்
சிதைவுவந்த இடத்துத் தளராது

தம் பெருமையை நிலை
நிறுத்துவர்.
விளக்கம் (புதை - அம்புக்கட்டு;
பன்மை கூறியவாறு. 'பட்டால்'
என்பது 'பட்டு' எனத் திரிந்து
நின்றது. ஒல்காமை
களிற்றுடனும், பாடு ஊன்றுதல்
உரவோருடனும் சென்று
இயைந்தன. தள்ளினும்
தவறாது உள்ளியது முடிப்பர்
என்பதாம். இவை மூன்று
பாட்டானும் ஊக்கம்
உடையாரது உயர்ச்சி
கூறப்பட்டது.) ---

598 உள்ளம் இலாதவர் எய்தார்
உலகத்து
வள்ளியம் என்னுஞ் செருக்கு.

உள்ளம் இல்லாதவர்-ஊக்கம்
இல்லாத அரசர்; உலகத்து
வள்ளியம் என்னும் செருக்கு
எய்தார்-இவ்வுலகத்தாருள்
வண்மையுடையேம் என்று
தம்மைத்தாம் மதித்தலைப்
பெற்றார்.

விளக்கம் (ஊக்கம்
இல்லையாகவே முயற்சி,
பொருள், கொடை செருக்கு
இவை முறையே இலவாம்
ஆகலின், 'செருக்கு எய்தார்'
என்றார். கொடை
வென்றியினாய இன்பம்
தமக்கல்லாது பிறர்க்குப்
புலனாகாமையின் தன்மையால்
கூறப்பட்டது.) ---

599 பரியது கூர்ங்கோட்டது

ஆயினும் யானை
வெருஉம் புலிதாக் குறின்.
பரியத கூர்ங்கோட்டது
ஆயினும் - எல்லா
விலங்கினும் தான்
பேருடம்பினது, அதுவேயும்
அன்றிக் கூரிய கோட்டையும்
உடையது ஆயினும்; யானை
புலி தாக்குறின் வெருஉம் -
யானை தன்னைப் புலி
எதிர்ப்படின அதற்கு அஞ்சும்.
விளக்கம் (பேருடம் பான் வலி
மிகுதி கூறப்பட்டது. புலியின்
மிக்க மெய்வலியும் கருவிச்
சிறப்பும் உடைத்தாயினும்,
யானை ஊக்கம் இன்மையான்
அஃதுடைய அதற்கு அஞ்சும்
என்ற இது, பகைவரின் மிக்க

மெய்வலியும் கருவிச் சிறப்பும்
உடையராயினும், அரசர்
ஊக்கமிலராயின், அஃதுடைய
அரசர்க்கு அஞ்சுவர் என்பது
தோன்ற நின்றமையின், பிறிது
மொழிதல்.) ---

600 உரமொருவற்கு உள்ள
வெறுக்கை அஃ தில்லார்
மரம்மக்க ளாதலே வேறு.
ஒருவற்கு உரம் உள்ள
வெறுக்கை-ஒருவற்குத்
திண்ணிய அறிவாவது
ஊக்கமிகுதி; அஃது இல்லார்
மரம்-அவ்வூக்க மிகுதி
இல்லாதார் மக்களாகார்,
மரங்களாவார்; மக்களாதலே
வேறு - சாதி மரங்களோடு
இம்மரங்களிடை வேற்றுமை

வடிவு மக்கள் வடிவே: பிறிது
இல்லை.

விளக்கம் ('உரம்' என்பது
அறிவாதல், "உரனென்னுந்
தோட்டியான்" (குறள். 24)
என்பதனானும் அறிக. மரம்
என்பது சாதியொருமை.

மக்கட்குள்ள நல்லறிவும் காரிய
முயற்சியும் இன்மைபற்றி
'மரம்' என்றும், மரத்திற்குள்ள
பயன்பாடின்மைபற்றி
'மக்களாதலே வேறு' என்றும்
கூறினார். பயன், பழம்
முதலியவும்; தேவர் கோட்டம்,
இல்லம், தேர், நாவாய்கட்கு
உறுப்பாதலும் முதலியன.
இவை மூன்று பாட்டானும்,
ஊக்கமில்லாதாரது இழிபு

கூறப்பட்டது.) ---

2.1.23 மடியின்மை

601 குடியென்னும் குன்றா விளக்கம்
மடியென்னும்
மாகூர மாய்ந்து கெடும்.
குடி என்னும் குன்றா விளக்கம்-
தான் பிறந்த குடியாகிய நந்தா
விளக்கு மடி என்னும் மாசு ஊர
மாய்ந்து கெடும்-ஒருவன்
மடியாகிய இருள் அடர நந்திப்
போம்.
விளக்கம் (உலக நடை உள்ள
துணையும் இடையறாது
தன்னுள் பிறந்தாரை
விளக்குதலின், குடியைக்

'குன்றா விளக்கம்' என்றும்,
தாமத குணத்தான் வருதலின்
'மடியை' மாசு என்றும், அஃது
ஏனையிருள் போலாது
அவ்விளக்கத்தைத் தான்
அடர்ந்து மாய்க்கும் வலி
உடைமையின் 'மாசு ஊர
மாய்ந்து கெடும்' என்றும்
கூறினார். கெடுதல் - பெயர்
வழக்கமும் இல்லை யாதல்.) --

-

602 மடியை மடியா ஒழுகல்
குடியைக்
குடியாக வேண்டு பவர்.
குடியைக் குடியாக
வேண்டுபவர் - தாம் பிறந்த
குடியை மேல்மேல் உயரும்
நற்குடியாக வேண்டுவார்;

மடியை மடியா ஒழுகல் -
மடியை மடியாகவே கருதி
முயற்சியோடு ஒழுகுக.
விளக்கம் ('முயற்சியோடு'
என்பது அவாய் நிலையான்
வந்தது. நெருப்பிற் கொடியது
பிறிதின்மை பற்றி, நெருப்பை
நெருப்பாகவே கருதுக' என்றார்
போல, மடியின் தீயது
பிறிதின்மை பற்றிப் பின்னும்
அப்பெயர் தன்னானே
கூறினார். 'அங்ஙனம் கருதி
அதனைக் கடிந்து முயன்று
ஒழுகவே தாம் உயர்வர்;
உயரவே குடி உயரும்,
'என்பார், குடியைக் குடியாக
வேண்டுபவர்' என்றார்.
அங்ஙனம் ஒழுகாக்கால் குடி

அழியும் என்பது கருத்து. இனி
மடியா என்பதனை
வினையெச்சமாக்கிக்
கெடுத்தொழுகுக என்று
உரைப்பாரும் உளர்.) ---

603 மடிமடிக் கொண்டொழுகும்
பேதை பிறந்த
குடிமடியும் தன்னினும் முந்து.
மடி மடிக்கொண்டு ஒழுகும்
பேதை பிறந்த குடி - விடத்
தகுவதாய மடியைத்
தன்னுள்ளே கொண்டு ஒழுகும்
அறிவில்லாதான் பிறந்த குடி;
தன்னினும் முந்து மடியும் -
அவன் தன்னினும் முந்துற
அழியும்.
விளக்கம் (அழிவு தருவதனை
அகத்தே கொண்டு

ஒழுகுதலின், 'பேதை' என்றும்,
அவனால் புறம்
தரப்படுவதாகலின் 'குடி
தன்னினும் முந்துற அழியும்'
என்றும் கூறினார். ஆக்கத்திற்
பிற்படினும் அழிவில் முற்படும்
என்பதாம்.) ---

604 குடிமடிந்து குற்றம் பெருகும்
மடிமடிந்து
மாண்ட உளுற்றி லவர்க்கு.
மடி மடிந்து மாண்ட உளுற்று
இலவர்க்கு - மடியின் கண்ணே
வீழ்தலான் திருந்திய முயற்சி
இலராயினார்க்கு; குடி மடிந்து
குற்றம் பெருகும் - குடியும்
மடிந்து குற்றமும் பல்கும்.
விளக்கம் ('மடிந்து' எனத்
திரிந்து நின்ற வினையெச்சம்

'இலவர்' என்னுங் குறிப்பு
வினைப்பெயர் கொண்டது.
குற்றங்கள் முன்னர்க் கூறுப.
இவை நான்கு பாட்டானும்
மடியின் தீமை கூறப்பட்டது.) --

-

605 நெடுநீர் மறவி மடிதுயில்
நான்கும்
கெடுநீரார் காமக் கலன்.
மடி நெடுநீர் மறவி துயில்
நான்கும் - மடியும், விரைந்து
செய்வதனை நீடித்துச் செய்யும்
இயல்பும், மறப்பும், துயிலும்
ஆகிய இந்நான்கும்; கெடும்
நீரார் காமக் கலன் - இறக்கும்
இயல்பினையுடையார் விரும்பி
ஏறும் மரக்கலம்.
விளக்கம் (முன்

நிற்கற்பாலதாய மடி, செய்யுள்
நோக்கி இடை நின்றது.
நெடுமையாகிய காலப் பண்பு,
அதன்கண் நிகழ்வதாய
செயல்மேல் நின்றது. கால
நீட்டத்தையுடைய செயல்
முதல்முன்றும் தாமதகுணத்தில்
தோன்றி உடன்நிகழ்வன
ஆகலின், மடியோடு ஒருங்கு
எண்ணப்பட்டன. இறக்கும்
இயல்பு - நாள் உலத்தல்,
இவை துன்புறும் நீரார்க்கு
இன்புறுத்துவ போன்று காட்டி,
அவர் விரும்பிக் கொண்ட
வழித் துன்பத்திடை
வீழ்த்தலின், 'நாள்
உலர்ந்தார்க்கு ஆக்கம் பயப்பது
போன்று காட்டி, அவர்

விரும்பியேறிய வழிக்
கடலிடை வீழ்க்கும் கலத்தினை
ஒக்கும்,' என்னும்
உவமைக்குறிப்பு 'காமக்கலன்'
என்னும் சொல்லால்
பெறப்பட்டது. இதற்கு
விரும்பிப் பூணும் ஆபரணம்
என்று உரைப்பாரும் உளர்.) ---

606 படியுடையார் பற்றமைந்தக்
கண்ணும் மடியுடையார்
மாண்பயன் எய்தல் அரிது.
படி உடையார் பற்று அமைந்தக்
கண்ணும் - நிலம் முழுவதும்
ஆண்டாரது செல்வம் தானே
வந்து எய்திய இடத்தும்; மடி
உடையார் மாண் பயன் எய்தல்
அரிது - மடியுடையார்
அதனான் மாண்ட பயனை

எய்துதல் இல்லை.
விளக்கம் ('உம்மை' எய்தாமை
விளக்கி நின்றது. மாண்பயன் -
பேரின்பம். அச்செல்வம்,
அழியாமல் காக்கும் முயற்சி
இன்மையின் அழியும்;
அழியவே, தம் துன்பம்
நீங்காது என்பதாம். இதற்கு
'நிலம் முழுதும் உடைய
வேந்தர் துணையாதல் கூடிய
இடத்தும்' என்று உரைப்பாரும்
உளர்.) ---

607 இடிபுரிந்து எள்ளுஞ் சொல்
கேட்பர் மடிபுரிந்து
மாண்ட உளுற்றி லவர்.
மடிந்து புரிந்து மாண்ட உளுற்று
இலவர் - மடியை
விரும்புதலான் மாண்ட முயற்சி

இல்லாதார்; இடி புரிந்து
 எள்ளும் சொல் கேட்பர் - தம்
 நட்பார்முன் கழறுதலை மிகச்
 செய்து அதனால் பயன்
 காணாமையின், பின் இகழ்ந்து
 சொல்லும் சொல்லைக் கேட்பர்.
 விளக்கம் ('இடி என்னும்
 முதல்நிலைத் தொழிற்
 பெயரான், 'நட்பார்' என்பது
 பெற்றாம். அவர் இகழ்ச்சி
 சொல்லவே, பிறர் இகழ்ச்சி
 சொல்லாமையே முடிந்தது.
 அவற்றிற்கெல்லாம் மாறு
 சொல்லும் ஆற்றல்
 இன்மையின், 'கேட்பர்'
 என்றார்.) ---

தங்கின்தன் ஒன்னார்க்கு
அடிமை புகுத்தி விடும்.
மடி குடிமைக்கண் தங்கின் -
மடியினது தன்மை
குடிமையுடையான்கண்ணே
தங்குமாயின்; தன் ஒன்னார்க்கு
அடிமை புகுத்திவிடும் - அஃது
அவனைத் தன் பகைவர்க்கு
அடியனாம் தன்மையை
அடைவித்துவிடும்;
விளக்கம் (மடியினது தன்மை -
காரியக் கேடு. குடிமை - குடி
செய்தல் தன்மை, அஃது
அதனை உடைய அரசன்
மேற்றதல், 'தன் ஒன்னார்க்கு'
என்றதனான் அறிக. அடியனாம்
தன்மை - தாழ்ந்து நின்று ஏவல்
கேட்டல்.) ---

609 குடியாண்மை யுள்வந்த குற்றம்
ஒருவன்

மடியாண்மை மாற்றக் கெடும்.

ஒருவன் மடி ஆண்மை மாற்ற -
ஒருவன் தன்

மடியாளுந்தன்மையை

ஒழிக்கவே; குடி ஆண்மையுள்

வந்த குற்றம் கெடும் - அவன்

குடியுள்ளும் ஆண்மையுள்ளும்

வந்த குற்றங்கள் கெடும்.

விளக்கம் (மடியாளுந்தன்மை -

மடியுடைமைக்கு ஏது வாய

தாமத குணம். 'குடியாண்மை'

என்பது உம்மைத் தொகை.

'அவற்றின் கண் வந்த குற்றம்'

என்றது மடியான் அன்றி

முன்னே பிற காரணங்களான்

நிகழ்ந்தவற்றை. அவையும்

மடியாண்மையை மாற்றி,
முயற்சி உடையனாக நீங்கும்
என்பதாம்.) ---

610 மடியிலா மன்னவன் எய்தும்
அடியளந்தான்
தாஅய தெல்லாம் ஒருங்கு.
அடி அளந்தான் தா அயது
எல்லாம் - தன் அடியளவானே
எல்லா உலகையும் அளந்த
இறைவன் கடந்த பரப்பு
முமுதையும்; மடி இலா
மன்னவன் ஒருங்கு எய்தும் -
மடியிலாத அரசன்
முறையானன்றி ஒருங்கே
எய்தும்.
விளக்கம் ('அடியளந்தான்'
என்றது வாளா பெயராய்
நின்றது. 'தாவியது' என்பது

இடைக் குறைந்து நின்றது.
எப்பொழுதும் வினையின்
கண்ணே முயறலின்,
இடையீடின்றி எய்தும்
என்பதாம். இவை இரண்டு
பாட்டானும் மடியிலாதான்
எய்தும் பயன் கூறப்பட்டது.) --

-

2.1.24 ஆள்வினையுடைமை

611 அருமை உடைத்தென்று
அசாவாமை வேண்டும்
பெருமை முயற்சி தரும்.
என்று கருதித் தளராதொழிக;
பெருமை முயற்சி தரும்-அது

முடித்தற்கேற்ற பெருமையைத்
 தமக்கு முயற்சி உண்டாக்கும்.
 விளக்கம் ('சிறுமை நோக்கி'
 என்பது 'பெருமை தரும்'
 என்றதனானும், 'வினை
 முடித்தல்' என்பது
 அதிகாரத்தானும்
 வருவிக்கப்பட்டன. விடாது
 முயலத் தாம் பெரியராவர்;
 ஆகவே, அரியனவும் எளிதின்
 முடியும் என்பதாம்.) ---

612 வினைக்கண் வினைகெடல்
 ஓம்பல் வினைக்குறை
 தீர்ந்தாரின் தீர்ந்தன்று உலகு.
 வினைக்குறை தீர்ந்தாரின்
 உலகு தீர்ந்தன்று-வினையாகிய
 குறையைச் செய்யாது
 விட்டாரை உலகம் விட்டது;

வினைக் கண் வினைகெடல்
ஓம்பல்-அதனான்
செய்யப்படும் வினைக் கண்
தவிர்ந்திருத்தலை ஒழிக.
விளக்கம் (குறை-
இன்றியமையாப் பொருள்.
அது "பயக்குறை இல்லைத்
தாம் வாழும் நாளே" [புறநா.
188] என்பதனானும் அறிக.
இதற்கு 'வினை செய்ய
வேண்டும் குறையை
நீங்கினாரின் நீங்கிற்று' என்று
உரைப்பாரும் உளர்.) ---

613 தாளாண்மை என்னும்
தகைமைக்கண் தங்கிற்றே
வேளாண்மை என்னுஞ்
செருக்கு.

தாளாண்மை என்னும்
தகைமைக்கண் தங்கிற்று-
முயற்சி என்று
சொல்லப்படுகின்ற உயர்ந்த
குணத்தின்கண்ணே நிலை
பெற்றது; வேளாண்மை
என்னும் செருக்கு-எல்லார்க்கும்
உபகாரம் செய்தல் என்னும்
மேம்பாடு.

விளக்கம் (பொருள் கை
கூடுதலான், உபகரித்தற்கு
உரியார் முயற்சி உடையார்
என்பார், அவ்வக்
குணங்கள்மேல் வைத்தும், அது
பிறர் மாட்டு இல்லை என்பார்
'தங்கிற்றே' என்றும் கூறினார்.
இவை மூன்று பாட்டானும்
முயற்சியது சிறப்புக்

கூறப்பட்டது.) ---

614 தாளாண்மை இல்லாதான்
வேளாண்மை பேடிகை
வாளாண்மை போலக் கெடும்.
தாளாண்மை இல்லாதான்
வேளாண்மை-முயற்சி
இல்லாதவன் உபகாரியாம்
தன்மை; பேடி கை வாள்
ஆண்மை போலக் கெடும்-
படை கண்டால் அஞ்சும் பேடி
அதனிடைத் தன் கையில்
வாளை ஆளுதல் தன்மை
போல இல்லையாம்.
விளக்கம் ('ஆள்' என்பது
முதல்நிலைத் தொழிற் பெயர்.
பேடி வாளைப் பணிகோடற்
கருத்து உடையளாயினும், அது
தன் அச்சத்தால் முடியாதவாறு

போல, முயற்சியில்லாதவன்
பலர்க்கும் உபகரித்தற்
கருத்துடைனாயினும், அது தன்
வறுமையான் முடியாது
என்பதாம். 'வாளாண்மை'
என்பதற்கு வாளாற் செய்யும்
ஆண்மை என்று உரைப்பாரும்
உளர். இதனான் அஃது
இல்லாதானது குற்றம்
கூறப்பட்டது..) ---

615 இன்பம் விழையான்
வினைவிழைவான் தன்கேளிர்
துன்பம் துடைத்தூன்றும் தூண்.
இன்பம் விழையான் வினை
விழைவான்-தனக்கு
இன்பத்தை விரும்பானாகி
வினைமுடித்தலையே

விரும்புவான்; தன் கேளிர்
துன்பம் துடைத்து ஊன்றும்
தூண்-தன் கேளிராகிய
பாரத்தின் துன்பத்தினை நீக்கி
அதனைத் தாங்கும் தூணாம்.
விளக்கம் (இஃது ஏகதேச
உருவகம். 'ஊன்றும்' என்றது
அப்பொருட்டாதல்,
"மதலையாய் மற்றதன்
வீழுன்றி யாங்கு" [நாலடி. 387]
என்பதனானும் அறிக.
சுற்றத்தார் நட்டாரது
வறுமையும் தீர்த்து அவர்க்கு
ஏமம் செய்யும் ஆற்றலை
உடையவனாம்; எனவே,
தன்னைக்
கூறவேண்டாவாயிற்று.
காரியத்தை விழையாது

காரணத்தை விழைவான்
எல்லாப் பயனும் எய்தும்
என்றதனால், காரணத்தை
விழையாது காரியத்தை
விழைவான் யாதும் எய்தான்
என்பது பெற்றாம். இதனால்
அஃது உடையானது நன்மை
கூறப்பட்டது.) ---

616 முயற்சி திருவினை ஆக்கும்
முயற்றின்மை
இன்மை புகுத்தி விடும்.
முயற்சி திருவினை ஆக்கும்-
அரசர்மாட்டு உளதாய முயற்சி
அவரது செல்வத்தினை
வளர்க்கும்; முயற்று இன்மை
இன்மை புகுத்திவிடும்-
அஃதில்லாமை வறுமையை
அடைவித்து விடும்.

விளக்கம் ('செல்வம்-அறுவகை
அங்கங்கள். வறுமை -
அவற்றான் வறியராதல்.
அதனை அடைவிக்கவே பகை
வரான் அழிவர் என்பது
கருத்து.) ---

617 மடியுளாள் மாமுகடி என்ப
மடியிலான்
தாளுளான் தாமரையி னாள்.
மா முகடி மடி உளாள்-கரிய
சேட்டை ஒருவன் மடியின்
கண்ணே உறையும்;
தாமரையினாள் மடி இலான்
தாள் உளாள் என்ப-திருமகள்
மடியிலாதானது
முயற்சிக்கண்ணே உறையும்
என்று சொல்லுவர் அறிந்தோர்.
விளக்கம் (பாவத்தின் கருமை

அதன் பயனாக முகடிமேல்
ஏற்றப்பட்டது. மடியும்
முயற்சியும் உடையார் மாட்டு
நிலையை அவைதம்மேல்
வைத்துக் கூறினார். இவை
இரண்டு பாட்டானும்
அவ்விருமைக்கும் ஏது
கூறப்பட்டது.) ---

618 பொறியின்மை யார்க்கும்
பழியன்று அறிவறிந்து
ஆள்வினை இன்மை பழி.
பொறி இன்மை யார்க்கும்
பழியன்று-பயனைத் தருவதாய
விதியில்லாமை ஒருவற்கும்
பழியாகாது; அறிவு அறிந்து
ஆள்வினை இன்மை பழி-
அறியவேண்டும் அவற்றை
அறிந்து வினைசெய்யாமையே

பழியாவது.

விளக்கம் (அறிய வேண்டுவன-
வலி முதலாயின. 'தெய்வம்
இயையாவழி ஆள்வினை
உடைமையால் பயன் இல்லை,
என்பாரை நோக்கி, 'உலகம்
பழிவினை பற்றிப் பழியாது,
ஈண்டைக் குற்றமுடைமை
பற்றியே பழிப்பது' என்றார்.
அதனால் விடாது முயல்க
என்பது குறிப்பெச்சம்..) ---

619 தெய்வத்தான் ஆகா தெனினும்
முயற்சிதன்
மெய்வருத்தக் கூலி தரும்.
தெய்வத்தான் ஆகாது
எனினும்-முயன்ற வினை
பால்வகையால் கருதிய
பயனைத் தாராதாயினும்;

முயற்சி தன் மெய் வருத்தக்
கூலி தரும்-முயற்சி தனக்கு
இடமாய உடம்பு வருந்திய
வருத்தத்தின் கூலி அளவு
தரும், பாழாகாது.

விளக்கம் (தெய்வத்தான்
ஆயவழித் தன் அளவின் மிக்க
பயனைத் தரும் என்பது
உம்மையால் பெற்றாம். இரு
வழியும் பாழாகல்
இன்மையின், தெய்வம்
நோக்கியிராது முயல்க என்பது
கருத்து.) ---

620 ஊழையும் உப்பக்கம் காண்பர்
உலைவின்றித்
தாழாது உஞற்று பவர்.
விளக்கம் (தாழ்வறுதல்-

சூழ்ச்சியினும் வலி முதலிய
அறிதலினும் செயலினும்
குற்றம் அறுதல், ஊழ்
ஒருகாலாக இருகாலாக
அல்லது விலக்கலாகாமையின்,
பலகால் முயல்வார் பயன்
எய்துவர் என்பார், 'உப்பக்கம்
காண்பார்' என்றார்.
தெய்வத்தான் இடுக்கண்
வரினும் முயற்சி
விடற்பாலதன்று என்பது இவை
மூன்று பாட்டானும்
கூறப்பட்டது.) ---

2.1.25 இடுக்கணழியாமை

621 இடுக்கண் வருங்கால் நகுக

அதனை

அடுத்துர்வது அஃதொப்ப தில்.

பிறிதில்லையாகலான்.

விளக்கம் (வினை இனிது

முடிந்துழி நிகழற்பாலதாய

மகிழ்ச்சியை, அதற்கு இடையே

இடுக்கண் வருவழிச்

செய்யவே, அவன் அழிவின்றி,

மன எழுச்சியான் 'அதனைத்

தள்ளி அக்குறை முடிக்கும்

ஆற்றலுடையனாம்' ஆகலின்,

'அடுத்து ஊர்வது அஃது

ஒப்பது இல்' என்றார்.) ---

622 வெள்ளத் தனைய இடும்பை

அறிவுடையான்

உள்ளத்தின் உள்ளக் கெடும்.

வெள்ளத்து அனைய

இடும்பை-வெள்ளம்போலக்

கரையில் வாய இடும்பைகள்
எல்லாம், அறிவுடையான்
உள்ளத்தின் உள்ளக் கெடும்-
அறிவுடையவன் தன்
உள்ளத்தான் ஒன்றனை
நினைக்க, அத்துணையானே
கெடும்.

விளக்கம் (இடும்பையாவது
உள்ளது ஒரு
கோட்பாடேயன்றிப்
பிறிதில்லை என்பதூஉம், அது
மாறுபடக்கொள்ள நீங்கும்
என்பதூஉம் அறிதல்
வேண்டுதலின்,
'அறிவுடையான்' என்றும், அவ்
வுபாயத்தது எண்மை தோன்ற
'உள்ளத்தின் உள்ள' என்றும்
கூறினார். இவை இரண்டு

பாட்டானும் ஊழினான் ஆய
இடுக்கணால் அழியாமைக்கு
உபாயம் கூறப்பட்டது.) ---

623 இடும்பைக்கு இடும்பை
படுப்பர் இடும்பைக்கு
இடும்பை படாஅ தவர்.
இடும்பைக்கு இடும்பை
படாஅதவர்-வினை
செய்யுங்கால் அதற்கு
இடையே வந்த துன்பத்திற்கு
வருந்தாதவர்; இடும்பைக்கு
இடும்பை படுப்பர்-
அத்துன்பந்தனக்குத் தாம்
துன்பம் விளைப்பர்.
விளக்கம் (வருந்துதல்-
இளைத்துவிட நினைத்தல்.
மனத்திப்பமுடையராய் விடாது
முயலவே வினைமுற்றுப்

பெற்றுப் பயன்படும். படவே,
எல்லா இடும்பையும் இலவாம்.
ஆகலின், 'இடும்பைக்கு
இடும்பை படுப்பர்' என்றார்.
வருகின்ற பாட்டு இரண்டினும்
அதற்கு இவ்வாறே கொள்க.
சொற்பொருட் பின்வருநிலை.)

624 மடுத்தவா யெல்லாம்

பகடன்னான் உற்ற

இடுக்கண் இடர்ப்பாடு

உடைத்து.

மடுத்த வாய் எல்லாம் பகடு

அன்னான்-விலங்கிய இடங்கள்

எல்லாவற்றினும், சகடம்

ஈர்க்கும் பகடு போல

வினையை எடுத்துக் கொண்டு

உய்க்க வல்லானை; உற்ற

இடுக்கண் இடர்ப்பாடு
உடைத்து-வந்துற்ற இடுக்கண்
தானே இடர்ப்படுதலை
உடைத்து.

விளக்கம் ('மடுத்தவாய்
எல்லாம்' என்பது பொதுப்பட
நின்றமையின், சகடத்திற்கு
அளற்று நிலம்

முதலியவாகவும், வினைக்கு
இடையூறுகளாகவும் கொள்க.

"பகடு மருங்கு ஒன்றியும் மூக்கு
ஊன்றியும் தான் தகவழ்ந்தும்'
[சீவக. முத்தி. 186] அரிதின்
உய்க்குமாறு போலத் தன் மெய்
வருத்தம் நோக்காது முயன்று
உய்ப்பான் என்பார். 'பகடு
அன்னான்' என்றார்.) ---

625 அடுக்கி வரினும் அழிவிலான்

உற்ற

இடுக்கண் இடுக்கட் படும்.

அடுக்கி வரினும்-இடைவிடாது

மேன்மேல் வந்தனவாயினும்;

அழிவிலான் உற்ற இடுக்கண்

இடுக்கண்படும்-தன்னுள்ளக்

கோட்பாடு விடாதான் உற்ற

இடுக்கண் தாம் இடுக்கணிலே

பட்டுப்போம்.

விளக்கம் (ஒன்றே பலகால்

வருதலும், வேறுபட்டன விராய்

வருதலும் அடங்க 'அடுக்கி

வரினும்' என்றார். 'அழிவு'

என்னும் காரணப்பெயர்

காரியத்தின்மேல் நின்றது.

இவை மூன்று பாட்டானும்

தெய்வத்தான் ஆயதற்கு

அழியாமை கூறப்பட்டது.) ---

626 அற்றேமென்று அல்லற்
படுபவோ பெற்றேமென்று
ஓம்புதல் தேற்றா தவர்.
அற்றேம் என்று
அல்லற்படுபவோ -
வறுமைக்காலத்து யாம்
வறியமாயினேம் என்று
மனத்தால் துயருழப்பாரோ;
பெற்றேம் என்று ஓம்புதல்
தேற்றாதவர் - செல்வக்காலத்து
இது பெற்றேம் என்று
இவறுதலை யறியாதார்?
விளக்கம் (பெற்றவழி
இவறாமை நோக்கி அற்ற
வழியும் அப்பகுதி விடாது
ஆகலின், அல்லற்பாடு
இல்லையாயிற்று. இதனான்
பொருளின்மையான் ஆயதற்கு

அழியாமையும் அதற்கு
உபாயமும் கூறப்பட்டன.) ---

627 இலக்கம் உடம்பிடும்பைக்
கென்று கலக்கத்தைக்
கையாறாக் கொள்ளாதாம்
மேல்.

உடம்பு இடும்பைக்கு இலக்கம்
என்று-நாற்கதியினும் உள்ள
உடம்புகள் இடும்பை என்னும்
வாளுக்கு இலக்கு என்று
தெளிந்து; கலக்கத்தைக்
கையாறாக் கொள்ளாதாம் மேல்-
தம் மேல் வந்த இடும்பையை
இடும்பையாகக் கொள்ளார்
அறிவுடையார்.

விளக்கம் (ஏகதேச உருவகம்.

'உடம்பு' சாதிப் பெயர்.

'கலக்கம்' என்னும் காரியப்

பெயர் காரணத்தின்மேல்
நின்றது. 'கையாறு' என்பது ஒரு
சொல்; இதற்கு ஒழுக்க நெறி
என்று உரைப்பாரும் உளர்.
இயல்பாகக் கொள்வர் என்பது
குறிப்பெச்சம..) ---

628 இன்பம் விழையான் இடும்பை
இயல்பென்பான்
துன்பம் உறுதல் இலன்.
இன்பம் விழையான் இடும்பை
இயல்பு என்பான்-தன்
உடம்பிற்கு இன்பமாயவற்றை
விரும்பாதே வினையால்
இடும்பை எய்தல் இயல்பு
என்று தெளிந்திருப்பான்;
துன்பம் உறுதல் இலன்-தன்
முயற்சியால் துன்பமுறான்.
விளக்கம் (இன்பத்தை

விழையினும், இடும்பையை
இயல்பு என்னாது காக்கக்
கருதினும் துன்பம்
விளைதலின், இவ்விரண்டுஞ்
செய்தானைத் 'துன்பம் உறுதல்
இலன்' என்றார்.) ---

629 இன்பத்துள் இன்பம்
விழையாதான் துன்பத்துள்
துன்பம் உறுதல் இலன்.
இன்பத்துள் இன்பம்
விழையாதான்-வினையால்
தனக்கு இன்பம் வந்துழி
அதனை அனுபவியாநின்றே
மனத்தான் விரும்பாதான்;
துன்பத்துள் துன்பம் உறுதல்
இலன்-துன்பம் வந்துழியும்
அதனை அனுபவியாநின்றே
மனத்தான் வருந்தான்.

விளக்கம் (துன்பம்-
முயற்சியான் வரும் இடுக்கண்,
இரண்டையும் ஒரு
தன்மையாகக் கோடலின்,
பயன்களும் இலவாயின.) ---

630 இன்னாமை இன்பம்
எனக்கொளின் ஆகுந்தன்
ஒன்னார் விழையுஞ் சிறப்பு.
இன்னாமை இன்பம்
எனக்கொளின்-ஒருவன்
வினைசெய்யும் இடத்து
முயற்சியான் வரும்
துன்பந்தன்னையே தனக்கு
இன்பமாகக் கற்பித்துக்
கொள்வானாயின்; தன்
ஒன்னார் விழையும் சிறப்பு
ஆகும்-அதனால் தன் பகைவர்
நன்கு மதித்தற்கு ஏதுவாய்

உயர்ச்சி உண்டாம்.
விளக்கம் (துன்பந்தானும்
உயிர்க்கு இயல்பன்றிக்
கணிகமாய் மனத்திடை
நிகழ்வதோர் கோட்பாடு
ஆகலின்; அதனை
மாறுபடக்கொள்ளவே, அதற்கு
அழிவு இன்றி மனமகிழ்ச்சி
உடையனாய், அதனால்
தொடங்கிய வினை
முடித்தேவிடும் ஆற்றல்
உடையனாம் என்பது கருத்து.
இவை நான்கு பாட்டானும்
மெய்வருத்தத்தான் ஆயதற்கு
அழியாமையும் அதற்கு
உபாயமும் கூறப்பட்டன.) ---

அரசியல் முற்றிற்று

2.2. அங்கவியல்

2.2.1 அமைச்சு

631 கருவியும் காலமும்
செய்கையும் செய்யும்
அருவினையும் மாண்டது
அமைச்சு.

கருவியும்-வினை செய்யுங்கால்
அதற்கு வேண்டும்
கருவிகளும்; காலமும் -
அதற்கு ஏற்ற காலமும்;
செய்கையும்-அது
செய்யுமாறும்; செய்யும்
அருவினையும்-அவ்வாற்றில்
செய்யப்படும் அவ்வரிய

வினைதானும்; மாண்டது
அமைச்சு- வாய்ப்பு எண்ண
வல்லவனே அமைச்சனாவான்.
விளக்கம் (கருவிகள்-
தானையும் பொருளும். காலம்-
அது தொடங்கும் காலம்.
'செய்கை' எனவே, அது
தொடங்கும் உபாயமும்,
இடையூறு நீக்கி முடிவு
போக்குமாறும் அடங்கின.
சிறிய முயற்சியால் பெரிய
பயன் தருவது என்பார்,
'அருவினை' என்றார். இவை
ஐந்தனையும் வடநூலார்
மந்திரத்திற்கு அங்கம் என்ப.) -
--

632 வன்கண் குடிகாத்தல் கற்றறிதல்
ஆள்வினையோடு

ஐந்துடன் மாண்டது அமைச்சு.
வண்கண்-வினை செய்தற்கண்
அசைவின்மையும்; குடி
காத்தல்-குடிகளைக் காத்தலும்;
கற்று அறிதல்-நீதி நூல்களைக்
கற்றுச் செய்வன தவிர்வன
அறிதலும்; ஆள்வினையொடு-
முயற்சியும்; ஐந்துடன்
மாண்டது அமைச்சு-
மேற்சொல்லிய அங்கங்கள்
ஐந்துடனே திருந்த
உடையானே
அமைச்சனாவான்.
விளக்கம் (எண்ணோடு
நீண்டது. 'அவ்வைந்து' எனச்
சுட்டு வருவிக்க.
இந்நான்களையும்
மேற்கூறியவற்றோடு

தொகுத்துக் கூறியது,
அவையும் இவற்றோடு கூடியே
மாட்சிமைப்பட
வேண்டுதலானும், அவற்றிற்கு
ஐந்து என்னும் தொகை
பெறுதற்கும். இனி, இதனை
ஈண்டு எண்ணியவற்றிற்கே
தொகையாக்கிக் குடிகாத்தல்
என்பதனைக் குடிப்பிறப்பும்,
அதனை ஒழுக்கத்தால்
காத்தலும் எனப் பகுப்பாரும்,
'கற்று அறிதல்' என்பதனைக்
கற்றலும் அறிதலும் எனப்
பகுப்பாரும் உளர். அவர்
'உடன்' என்பதனை
முற்றும்மைப்
பொருட்டாக்கியும், 'குடி'
என்பதனை ஆகுபெயராக்கியும்

இடர்ப்படுப..) ---

633 பிரித்தலும் பேணிக் கொளலும்

பிரிந்தார்ப்

பொருத்தலும் வல்ல தமைச்சு.

பிரித்தலும்-வினை வந்துழிப்

பகைவர்க்குத்

துணையாயினாரை அவரிற்

பிரிக்க வேண்டின் பிரித்தலும்;

பேணிக்கொளலும்-

தம்பாலாரை அவர் பிரியாமல்

கொடை இன்சொற்களால்

பேணிக் கொள்ளுதலும்;

பிரிந்தார்ப் பொருத்தலும்-

முன்னே தம்மினும் தம்

பாலாரினும் பிரிந்தாரை

மீண்டும் பொருத்த வேண்டின்

பொருத்தலும்; வல்லது

அமைச்சு-வல்லவனே

அமைச்சனாவான்.
விளக்கம் (இவற்றுள்
அப்பொழுதை நிலைக்கு ஏற்ற
செயலறிதலும், அதனை அவர்
அறியாமல் ஏற்ற உபாயத்தால்
கடைப்பிடித்தலும் அரியவாதல்
நோக்கி, 'வல்லது' என்றார்.
வடநூலார், இவற்றுள்
பொருத்தலைச் 'சந்தி' என்றும்,
பிரித்தலை 'விக்கிரகம்'
என்றும் கூறுப.) ---

634 தெரிதலும் தேர்ந்து செயலும்
ஒருதலையாச்
சொல்லலும் வல்லது அமைச்சு.
தெரிதலும்-ஒருகாரியச் செய்கை
பலவாற்றால் தோன்றின்
அவற்றுள் ஆவது

ஆராய்ந்தறிதலும்; தேர்ந்து
 செயலும்-அது செய்யுங்கால்
 வாய்க்கும் திறன் நாடிச்
 செய்தலும், ஒரு தலையாச்
 சொல்லலும்-சிலரைப் பிரித்தல்
 பொருத்தல் செயற்கண்,
 அவர்க்கு இதுவே செயற்பாலது
 என்று துணிவு பிறக்கும் வகை
 சொல்லுதலும், வல்லது
 அமைச்சு வல்லவனே
 அமைச்சனாவான்.
 விளக்கம் (தெரிதல், செயன்
 மேலதாயிற்று, வருகின்றது
 அதுவாகலின்.) ---

635 அறனறிந்து ஆன்றமைந்த
 சொல்லான்எஞ் ஞான்றுந்
 திறனறிந்தான் தேர்ச்சித் துணை.
 அறன் அறிந்து ஆன்று

அமைந்த சொல்லான்-
அரசனால் செய்யப்படும்
அறங்களை அறிந்து, தனக்கு
ஏற்ற கல்வியான் நிறைந்து
அமைந்த சொல்லை
உடையனாய்; எஞ்ஞான்றும்
திறன் அறிந்தான்-எக்காலத்தும்
வினை செய்யும் திறங்களை
அறிந்தான்; தேர்ச்சித் துணை-
அவற்குச் சூழ்ச்சித் துணையாம்.
விளக்கம் ('தன் அரசன்
சுருங்கிய காலத்தும், பெருகிய
காலத்தும், இடைநிகராய
காலத்தும் என்பார்.
'எஞ்ஞான்றும்' என்றார்.
'சொல்லான்' என்பதனை 'ஒரு'
உருபின் பொருட்டாய ஆன்
உருபாக்கி உரைப்பாரும் உ ளார்.

இவை ஐந்து பாட்டானும்
அமைச்சரது குணத்தன்மை
கூறப்பட்டது.) ---

636 மதிநுட்பம் நூலோடு
உடையார்க்கு அதிநுட்பம்
யாவுள முன்நிற் பவை.
மதிநுட்பம் நூலோடு
உடையார்க்கு-இயற்கையாகிய
நுண்ணறிவைச் செயற்கை
ஆகிய நூலறிவோடு
உடையவராய அமைச்சர்க்கு;
அதி நுட்பம் முன் நிற்பவை யா
உள-மிக்க நுட்பத்தையுடைய
சூழ்ச்சிகளாய் முன்நிற்பன
யாவையுள?
விளக்கம் ('மதி நுட்பம்' என்பது
பின் மொழி நிலையல். அது
தெய்வம் தர வேண்டுதலின்

முன் கூறப்பட்டது. 'நூல்'
என்பதூஉம், 'அதி நுட்பம்'
என்பதூஉம் ஆகுபெயர். 'அதி'
என்பது உட சொல்லுள் மிகுதிப்
பொருளதோர் இடைச்சொல்;
அது திரிந்து நுட்பம்
என்பதனோடு தொக்கது. 'முன்
நிற்றல்' மாற்றார் சூழ்ச்சியாயின
தம் சூழ்ச்சியால் அழியாது
நிற்றல். இனி 'அதினுட்பம்'
என்று பாடம் ஒதி, 'அதனின்
நுட்பம்யா' என்று உரைப்பாரும்
உளர். அவர் சூழ்ச்சிக்கு
இனமாய் முன் சுட்டப்படுவது
ஒன்றில்லாமையும், சுட்டுப்
பெயர் ஐந்தாம் உருபு ஏற்றவழி
அவ்வாறு நில்லாமையும்
அறிந்திலர். பகைவர்

சூழ்வனவற்றைத் தாம் அறிந்து
அழித்து, அவர் அறிந்து
அழியாதன தாம் சூழ்வர்
என்பது கருத்து. இதனால்
அவரது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.)

637 செயற்கை அறிந்தக் கடைத்தும்
உலகத்து
இயற்கை அறிந்து செயல்.
செயற்கை அறிந்தக் கடைத்தும்-
நூல் நெறியான் வினை
செய்யும் திறங்களை அறிந்த
இடத்தும்; உலகத்து இயற்கை
அறிந்து செயல் - அப்பொழுது
நடக்கின்ற உலக இயற்கையை
அறிந்து அதனோடு பொருந்தச்
செய்க.

விளக்கம் ('கடைத்தும்' என்புழி
'து' பகுதிப்பொருள் விசுதி.
'நூல் நெறியே ஆயினும் உலக
நெறியோடு பொருந்தாதன
செய்யற்க; செய்யின் அது
பழிக்கும்' என, இயற்கை
அறிவால் பயன் கூறியவாறு.) -

--

638 அறிகொன்று அறியான்
எனினும் உறுதி
உழையிருந்தான் கூறல் கடன்.
அறி கொன்று அறியான்
எனினும் - அறிந்து
சொல்லியாரது அறிவையும்
அழித்து அரசன் தானும்
அறியானே ஆயினும்; உறுதி
கூறல் உழையிருந்தான் கடன் -
அக்குற்றம் நோக்கி ஒழியாது,

அவனுக்கு உறுதியாயின
கூறுதல் அமைச்சனுக்கு
முறைமை.

விளக்கம் ('அறி' என்பது
முதனிலைத் தொழிற்பெயர்.
கோறல் - தான் கொள்ளாமை
மேலும் இகழ்ந்து கூறுதல்.
'உழையிருந்தான்' எனப் பெயர்
கொடுத்தார், 'அமாத்தியர்'
என்னும் வடமொழிப்
பெயர்க்கும் பொருண்மை
அதுவாகலின். உறுதி
கூறாக்கால், அவனது இறுதி
எய்தல் குற்றத்தை உலகம்
தன்மேல் ஏற்றும் என்பார்.
'கூறல் கடன்' என்றார். இவை
இரண்டு பாட்டானும் அவர்
செயல் கூறப்பட்டது.) ---

639 பழுதெண்ணும் மந்திரியின்
பக்கத்துள் தெவ்வோர்
எழுபது கோடி உறும்.
பக்கத்துள் பழுது எண்ணும்
மந்திரியின்-பக்கத்திருந்து
பிழைப்பு எண்ணும் அமைச்சன்
ஒருவனில்; ஒரேழுபதுகோடி
தெவ் உறும் - அரசனுக்கு எதிர்
நிற்பார் ஒரேழுபதுகோடி
பகைவர் உறுவர்.
விளக்கம் ('எழுபது கோடி'
என்றது மிகப் பலவாய்
எண்ணிற்கு ஒன்று
காட்டியவாறு. வெளிப்பட
நின்றலான் அவர்
காக்கப்படுவர்; இவன்
உட்பகையாய் நின்றலாம்
காக்கப்படான என்பதுபற்றி

இவ்வாறு கூறினார். 'எழுபது
கோடி மடங்கு நல்லர்' என்று
உரைப்பாரும், 'எழுபது
கூறுதல்' என்று பாடம்
ஓதுவாரும் உளர்.) ---

640 முறைப்படச் சூழ்ந்தும்
முடிவிலவே செய்வர்
திறப்பாடு இலாஅ தவர்.
முறைப்படச் சூழ்ந்தும்
முடிவிலவே செய்வர் -
செய்யப்படும் வினைகளை
முன் அடைவுபட எண்ணி
வைத்தும், செய்யுங்கால் அவை
முடிவிலவாகவே செய்யா
நிற்பர்; திறப்பாடு இலாதவர் -
முடித்தற்கு ஏற்றகூறுபாடு
இல்லாதார்.
விளக்கம் (அக்கூறுபாடாவன;

வந்த இடையூறுகட்கு ஏற்ற
பரிகாரம் அறிந்து செய்தலும்,
தாம் திண்ணியராதலுமாம்.
பிழையாமல் எண்ண வல்லராய்
வைத்தும் செய்தும்
முடிக்கமாட்டாரும் உளர்
என்பதாம். இவை இரண்டு
பாட்டானும் அமைச்சருள்
விடப்படுவாரது குற்றம்
கூறப்பட்டது.) ---

2.2.2 சொல்வன்மை

641 நாநலம் என்னும் நலனுடைமை
அந்நலம்
யாநலத்து உள்ளதூஉம் அன்று.
நாநலம் என்னும் நலன்

உடைமை - அமைச்சர்க்கு
இன்றியமையாக் குணமாவது
சான்றோரான் நாநலம் என்று
சிறப்பித்துச் சொல்லப்படும்
நலத்தினை உடையராதல்;
அந்நலம் யாநலத்து
உள்ளதூஉம் அன்று - அந்நலம்
பிறர்க்கும் பிறநலம்
எல்லாவற்றுள்ளும்
அடங்குவதன்றி மிக்கது
ஆகலான்.

விளக்கம் ['நாவால் உளதாய
நலம்' என விரியும். 'இந்நலம்
உலகத்தைத் தம் வய்த்ததாக்கும்
அமைச்சர்க்கு வேறாக
வேண்டும்' என்னும் நீதிநூல்
வழக்குப்பற்றி, 'நாநலம்
என்னும் நலன்' என்றும்,

பிறர்க்கும் இதுபோலச் சிறந்தது
பிறிது இன்மையான், 'அந்நலம்
யாநலத்துள்ள தூஉம் அன்று'
என்றும் கூறினார். பிரித்தல்
பொருத்தல் முதலிய தொழில்
இல்லாதார்க்கும் இஃது
இன்றியமையாததாயபின்,
அத்தொழிலார்க்குக்
கூறவேண்டுமோ என்பது
கருத்து.] ---

642 ஆக்கமுங் கேடும் அதனால்
வருதலால்
காத்தோம்பல் சொல்லின்கட்
சோர்வு.
ஆக்கமும் கேடும் அதனால்
வருதலால் - தம் அரசர்க்கும்
அங்கங்கட்கும் ஆக்க
அழிவுகள் தம் சொல்லான்

வரும் ஆகலான்; சொல்லின்
கண் சோர்வு காத்து ஒம்பல் -
அப்பெற்றித்தாய
சொல்லின்கண் சோர்தலை
அமைச்சர் தம்கண் நிகழாமல்
போற்றிக் காக்க.

விளக்கம் [ஆக்கத்திற்கு
ஏதுவாய நற்சொல்லையும்
கேட்டிற்கு ஏதுவாய
தீச்சொல்லையும், சொல்லாதல்
ஒப்புமைபற்றி 'அதனால்'
என்றார். செய்யுள் ஆகலின்'
சுட்டுப் பெயர் முன்வந்தது.
பிறர் சோர்வு போலாது
உயிர்கட்கு எல்லாம் ஒருங்கு
வருதலால், 'காத்து ஒம்பல்'
என்றார். இவை இரண்டு
பாட்டானும் இஃது இவர்க்கு

இன்றியமையாதது என்பது
கூறப்பட்டது.] ---

643 கேட்டார்ப் பிணிக்கும்

தகையவாய்க் கேளாரும்

வேட்ப மொழிவதாம் சொல்.

கேட்டார்ப் பிணிக்கும் தகை

அவாய் - நட்பாய் ஏற்றுக்

கொண்டாரைப் பின்

வேறுபடாமல் பிணிக்கும்

குணங்களை அவாவி;

கேளாரும் வேட்ப மொழிவது -

மற்றைப் பகையாய் ஏற்றுக்

கொள்ளாதாரும் பின்

அப்பகைமை ஒழிந்து

நட்பினை விரும்பும் வண்ணம்

சொல்லப்படுவதே, சொல்லாம்

- அமைச்சர்க்குச் சொல்லாவது.

விளக்கம் [அக்குணங்களாவன:

வழுவின்மை, சுருங்குதல்,
விளங்குதல், இனிதாதல்,
விழுப்பயன் தருதல் என்றிவை
முதலாயின. அவற்றை
அவாவுதலாவது:

சொல்லுவான்
குறித்தனவேயன்றி வேறு
நுண்ணுணர்வுடையோர்
கொள்பவற்றின்மேலும்
நோக்குடைத்தாதல். 'அவாய்'
என்னும் செய்தென்எச்சம்
'மொழிவது' என்னும்
செயப்பாட்டு வினை
கொண்டது. இனி 'கேட்டார்'
'கேளார்' என்பதற்கு 'நூல்
கேட்டார் கேளாதார்' எனவும்,
'வின வியார் வினவாதார்'
எனவும் உரைப்பாரும் உளர்.'

'தகையவாய்' என்பதற்கு,
எல்லாரும்,
'தகுதியையுடையவாய்' என்று
உரைத்தார்; அவர் அப்பன்மை,
மொழிவது என்னும்
ஒருமையோடு இயையாமை
நோக்கிற்றிலர். இதனால்
சொல்லினது இலக்கணம்
கூறப்பட்டது.] ---

644 திறனறிந்து சொல்லுக
சொல்லை அறனும்
பொருளும் அதனினு; உங்கு
இல்.
சொல்லைத் திறன் அறிந்து
சொல்லுக - அப்பெற்றித்தாய
சொல்லை, அமைச்சர்
தம்முடையவும்,
கேட்பாருடையவுமாய

திறங்களை அறிந்து சொல்லுக;
அதனின் ஊங்கு அறனும்
பொருளும் இல் - அங்ஙனம்
சொல்லுதற்கு மேற்பட்ட
அறனும் பொருளும்
இல்லையாகலான்.

விளக்கம் [அறத்திறங்களாவன:
குடிப்பிறப்பு, கல்வி, ஒழுக்கம்,
செல்வம், உருவம், பருவம்
என்பவற்றான் வரும் தகுதி
வேறுபாடுகள். அவற்றை
அறிந்து சொல்லுதலாவது,
அவற்றால் தமக்கும் அவர்க்கும்
உளவாய ஏற்றத்தாழ்வுகளை
அறிந்து அவ்வம் மரபாற்
சொல்லுதல். அஃது
உலகத்தோடு ஒட்ட
ஒழுகலையும் இனிமையையும்

பயத்தலின் அறனாயிற்று. தம்
காரியம் முடித்தலின்
பொருளாயிற்று. அறனும்
பொருளும் எனக் காரணத்தைக்
காரியமாக்கிக் கூறினார்.] ---

645 சொல்லுக சொல்லைப்

பிறிதோர்சொல் அச்சொல்லை
வெல்லுஞ்சொல் இன்மை
அறிந்து.

சொல்லைப் பிறிது ஓர்சொல்
வெல்லும் சொல் இன்மை
அறிந்து - தாம் சொல்லக்
கருதிய சொல்லைப் பிறிதோர்
சொல்லால் வெல்ல
வல்லதொரு சொல் இல்லாமை
அறிந்து; அச்சொல்லைச்
சொல்லுக - பின்

அச்சொல்லைச் சொல்லுக.
விளக்கம் [பிறிதோர் சொல் -
மாற்றாரது மறுதலைச் சொல்.
வெல்லுதல் - குணங்களான்
மிகுதல்; அதுவே வெல்லச்
சொல்லுக என்பதாம். இனிப்
'பிறிதோர் சொல், வெல்லும்
சொல்' எனச்
செவ்வெண்ணாக்கி, ஒத்த
சொல்லும் மிக்க சொல்லும்
உளவாகாமல் சொல்லுக என்று
உரைப்பாரும் உளர். இது
சொற்பொருட் பின்வரும்
நிலை.] ---

646 வேட்பத்தாஞ் சொல்லிப்
பிறர்சொல் பயன்கோடல்
மாட்சியின் மாசற்றார் கோள்.

வேட்பத்தாம் சொல்லிப் பிறர்
சொற் பயன் கோடல் -
பிறர்க்குத் தாம் சொல்லுங்கால்
அவர் பின்னும் கேட்டலை
விரும்புமாறு சொல்லி; அவர்
தமக்குச் சொல்லுங்கால்
அச்சொல்லின் பயனைக்
கொண்டொழிதல்; மாட்சியின்
மாசு அற்றார் கோள் -
அமைச்சியலுள் குற்றம்
அற்றாரது துணிபு.
விளக்கம் [பிறர் சொற்களுள்
குற்றமுளவாயினும், அவை
நோக்கி இகழார் என்பதாம்.
வல்லாரை இகழ்தல்
வல்லுநர்க்குத் தகுதி
இன்மையின், இதுவும் உடன்
கூறினார். இவை மூன்று

பாட்டானும் அதனைச்
சொல்லுமாறு கூறப்பட்டது.] ---

647 சொலல்வல்லன் சோர்விலன்
அஞ்சான் அவனை
இகல்வெல்லல் யார்க்கும்
அரிது.

சொலன் வல்லன் - தான்
எண்ணிய காரியங்களைப்
பிறர்க்கு ஏற்பச் சொல்லுதல்
வல்லனாய்; சோர்வு இலன் -
அவை மிகப் பலவாயவழி
ஒன்றினும் சோர்விலனாய்;
அஞ்சான் - அவைக்கு
அஞ்சானாயினான் யாவன்;
அவனை இகல் வெல்லல்
யார்க்கும் அரிது - அவனை
மாறுபாட்டின் கண் வெல்லுதல்
யாவார்க்கும் அரிது.

விளக்கம் [ஏற்பச் சொல்லுதல் -
அவர்க்கு அவை
காரியமல்லவாயினும், ஆம்
எனத் துணியும் வகை
சொல்லுதல். சோர்வு சொல்ல
வேண்டுவதனை மறப்பான்
ஒழிதல். இம்முன்று குணமும்
உடையானை மாற்றாராய்ப்
பிரித்தல் பொருத்தல் செய்து
வெல்வாரில்லை என்பதாம்.] --

-

648 விரைந்து தொழில்கேட்கும்
ஞாலம் நிரந்தினிது
சொல்லுதல் வல்லார்ப் பெறின்.
தொழில் நிரந்து இனிது
செல்லுதல் வல்லார்ப்பெறின் -
சொல்லப்படும் காரியங்களை
நிரல்படக் கோத்து இனிதாகச்

சொல்லுதல் வல்லாரைப்
பெறின்; ஞாலம் விரைந்து
கேட்கும் - உலகம் அவற்றை
விரைந்து ஏற்றுக் கொள்ளும்.
விளக்கம் ['தொழில்'
சாதியொருமை. நிரல்படக்
கோத்தல் - முன் சொல்வனவும்
பின் சொல்வனவும் அறிந்து
அம்முறையே வைத்தல். இனி
தாதல் - கேட்டார்க்கு இன்பம்
பயத்தல். "சொல்லுதல்
வல்லான் நூறாயிரவருள்
ஒருவன்," என்ற வடமொழி
பற்றி, 'பெறின்' என்றார்.
ஈண்டும் 'கேட்டல்' ஏற்றுக்
கோடல். இவை இரண்டு
பாட்டானும் அவ்வாற்றால்
சொல்லுதல் வல்லாரது சிறப்புக்

கூறப்பட்டது.] ---

649 பலசொல்லக் காமுறுவர்
மன்றமா சற்ற
சிலசொல்லல் தேற்றா தவர்.
மாசு அற்ற சில சொல்லல்
தேற்றாதவர் - குற்றமற்றன
வாய்ச் சிலவாய
வார்த்தைகளை அவ்வாற்றால்
சொல்லுதலை அறியாதார்; பல
சொல்லக் காமுறுவர் - பலவாய
வார்த்தைகளைத் தொடுத்துச்
சொல்ல விரும்புவர்.
விளக்கம் [குற்றம் மேல்
சொல்லிய குணங்கட்கு
மறுதலையாயின. இடைவிடாது
பல சொல்லுதலையும்
சொல்வன்மை என்று
விரும்புவாரும் உளர். இவர்

இவ்வாறு சொல்ல
மாட்டாதாரே வல்லார் அது
செய்யாரென யாப்புறுப்பார்,
'மன்ற' என்றார்.] ---

650 இண்ருழ்த்தும் நாறா
மலரனையர் கற்றது
உணர விரித்துரையா தார்.
கற்றது உணர விரித்து
உரையாதார் - கற்றுவைத்த
நூலைப் பிறரறியும் வண்ணம்
விரித்துரைக்கமாட்டாதவர்;
இணர் ஊழ்த்தும் நாறா மலர்
அனையர் - கொத்தின்கண்ணே
மலர்ந்து வைத்தும் நாறாத
பூவையொப்பர்.
விளக்கம் [செவ்விபெற
மலர்ந்து வைத்தும் நாற்றம்

இல்லாதபூச் சூடப்படாதவாறு
போல, நூலைக் கற்றுவைத்தும்
சொல்லமாட்டாதார் நன்கு
மதிக்கப்பட்டார் என்றமையின்,
இது தொழில் உவமம் ஆயிற்று.
இவை இரண்டு பாட்டானும்
அது மாட்டாதாரது இழிபு
கூறப்பட்டது.] ---

2.2.3 வினைத்தாய்மை

651 துணைநலம் ஆக்கம் த்ருஉம்
வினைநலம்
வேண்டிய எல்லாந் தரும்.
துணை நலம் ஆக்கம் த்ருஉம்-
ஒருவனுக்குத் துணையது
நன்மை செல்வம் ஒன்றனையும்

கொடுக்கும்; வினை நலம்
வேண்டிய எல்லாம் தரும் -
அவ்வளவன்றி வினையது
நன்மை அவன் வேண்டியன
யாவற்றையும் கொடுக்கும்.
விளக்கம் ['வேண்டிய எல்லாம்'
என்றது இம்மைக்கண் அறம்,
பொருள், இன்பம்
முதலியவற்றையும்,
மறுமைக்கண் தான் விரும்பிய
பதங்களையும். இதனால்
காணப்படும் துணை
நன்மையினும், கருதப்படும்
வினை நன்மை சிறந்தது என
வினைத்தூய்மையது சிறப்புக்
கூறப்பட்டது.] ---

652 என்றும் ஒருவுதல் வேண்டும்
புகழொடு

நன்றி பயவா வினை.
புகழொடு நன்றி பயவா வினை
- தம் அரசனுக்கு இம்மைக் கண்
புகழும் மறுமைக்கண் அறமும்
பயவாத வினைகளை; என்றும்
ஒருவுதல் வேண்டும் -
அமைச்சர்க்கு எக்காலத்தும்
ஒழிதல் வேண்டும்.
விளக்கம் [பெருகல், சுருங்கல்,
இடைநிற்றல் என்னும்
நிலைவேறுபாடு காலத்தான்
வருதலின், 'என்றும்' என்றார்.
'வேண்டும்' என்பது ஈண்டு
இன்றியமையாது என்னும்
பொருட்டு.] ---

653 ஒஓதல் வேண்டும் ஒளிமாழ்கும்
செய்வினை
ஆஅதும் என்னு மவர்.

ஆதும் என்னும் அவர் -
மேலாகக்கடவோம் என்று
கருதுவார்; ஒளி மாழ்கும்
வினை செய் ஓதல் வேண்டும் -
தம் ஒளி கெடுதற்குக்
காரணமாய் வினையைச்
செய்தலைத் தவிர்க.
விளக்கம் ['ஓதல் வேண்டும்'
என்பது ஒரு சொல் நீர்மைத்து.
ஓவுதல் என்பது குறைந்து
நின்றது. ஒளி - தாம் உள
காலத்து எல்லாரானும் நன்கு
மதிக்கப்படுதல். 'செய்' என்னும்
முதனிலைத் தொழிற்பெயர்
மாற்றப்பட்டது. அன்றிச்
செய்வினை என
வினைத்தொகை யாக்கியவழிப்
பொருளின்மை அறிக.

ஒளிகெட வருவது ஆக்கம்
அன்று என்பதாம்.] ---

654 இடுக்கண் படினும் இளிவந்த
செய்யார்

நடுக்கற்ற காட்சி யவர்.

இடுக்கண் படினும் இளிவந்த
செய்யார் - தாம் இடுக்கணிலே
படவரினும், அது

தீர்தற்பொருட்டு முன்

செய்தார்க்கு இளி வந்த

வினைகளைச் செய்யார்;

நடுக்கு அற்ற காட்சியவர் -

துளக்கம் அற்ற தெளிவினை

உடையார்.

விளக்கம் [சிறிது போழ்தில்

கழிவதாய் இடுக்கண் நோக்கி,

எஞ்ஞான்றும் கழியாத இளிவு

எய்தற்பாலது அன்று

என்பதூஉம், அஃது
எய்தினாலும் வருவது வரும்
என்பதூஉம் தெளிவர்
ஆகலான், 'செய்யார்' என்றார்.]

655 என்றென்று இரங்குவ செய்யற்க
செய்வானேல்
மற்றன்ன செய்யாமை நன்று.
எற்று என்று இரங்குவ
செய்யற்க - 'யான் செய்தது
எத்தன்மைத்து' என்று பின்
தானே இரங்கும் வினைகளை
ஒருகாலும் செய்யாதொழிக;
செய்வானேல் மற்று அன்ன
செய்யாமை நன்று - அன்றி
ஒருகால் மயங்கி அவற்றைச்
செய்யும் தன்மையனாயினான்
ஆயின், பின் இருந்து

அவ்விரங்கல்களைச்
செய்யாதொழிதல் நன்று.
விளக்கம் ['இரங்குவ' என முன்
வந்தமையின், பின்
'அன்ன'வெனச் சுட்டி ஒழிந்தார்.
அவ்வினைகளது பன்மையான்
இரக்கமும் பலவாயின.
அச்செயற்குப் பின்னிருந்து
இரங்குவனாயின், அது தீரும்
வாயில் அறிந்திலன் எனவும்,
திட்பமில்ன் எனவும்,
பயனல்லன செய்கின்றான்
எனவும், தன்பழியைத் தானே
தூற்றுகின்றான் எனவும்
எல்லாரும் இகழ்தலின், 'பின்
இரங்காமை நன்று' என்றார்.
இதுவும், வினைத்தூயார்
செயலாகலின், உடன்

கூறப்பட்டது. 'பின்
தொடர்தற்குச் செய்வானாயின்,
அவை போல்வனவும்
செய்யாமை நன்று' எனப்
பிறரெல்லாம் இயைபு அற
உரைத்தார்.] ---

656 ஈன்றாள் பசிகாண்பான்
ஆயினுஞ் செய்யற் க
சான்றோர் பழிக்கும் வினை.
ஈன்றாள் பசி காண்பான்
ஆயினும் - தன்னைப்
பயந்தாளது பசியை
வறுமையால் கண்டு இரங்கும்
தன்மையினான் எனினும்;
சான்றோர் பழிக்கும் வினை
செய்யற்க - அது சுட்டி
அறிவுடையார் பழிக்கும்
வினைகளை ஒருவன்

செய்யாதொழிக.
 விளக்கம் ['இறந்த மூப்பினராய்
 இருமுதுகுரவரும் கற்புடை
 மனைவியும் குழுவியும்
 பசியான் வருந்தும்
 எல்லைக்கண் தீயன பலவுஞ்
 செய்தாயினும் புறந்தருக'
 என்னும் அறநூற்பொது விதி,
 பொருள்நூல் வழி ஒழுகுதலும்,
 அரசர் தொழிற்கு உரியராதலும்,
 நன்கு மதிக்கற்பாடும் உடைய
 அமைச்சர்க்கு எய்தாமைபற்றி,
 இவ்வாறு கூறினார். இவை
 ஐந்து பாட்டானும், 'பாவமும்
 பழியும் பயக்கும் வினை
 செய்யற்க' என்பது
 கூறப்பட்டது.] ---

657 பழிமலைந்து எய்திய

ஆக்கத்தின் சான்றோர்
கழிநல் குரவே தலை.
பழி மலைந்து எய்திய
ஆக்கத்தின் - சாலாதார் தீய
வினைகளைச் செய்து அதனாற்
பழியைத் தம்மேற் கொண்டு
பெற்ற செல்வத்தின் ;
சான்றோர் கழி நல்குரவே தலை
- அதுமேற் கொள்ளாத
சான்றோர் அனுபவிக்கும் மிக்க
நல்குரவே உயர்ந்தது.
விளக்கம் [நிலையாத
செல்வத்தின் பொருட்டு
நிலையின பழியை
மேற்கோடல் சால்போடு
இயையாமையின், 'சான்றோர்
கழிநல்குரவே தலை' என்றார்.]

658 கடிந்த கடிந்தொரார்
செய்தார்க்கு அவைதாம்
முடிந்தாலும் பீழை தரும்.
கடிந்த கடிந்து ஓரார்
செய்தார்க்கு - நூலோர் கடிந்த
வினைகளைத் தாமும்
கடிந்தொழியாது பொருள்
நோக்கிச் செய்த அமைச்சர்க்கு;
அவைதான் முடிந்தாலும் பீழை
தரும் - அவை தூய
அன்மையின் முடியா;
ஒருவாற்றான் முடியினும், பின்
துன்பத்தையே கொடுக்கும்.
விளக்கம் [முடித்தல் - கருதிய
பொருள் தருதல். பீழை
தருதலாகிய பொருளின்
தொழில் அதற்குக் காரணமாய்
வினைகள் மேல் ஏற்பட்டது.] --

659 அழக் கொண்ட எல்லாம்
 அழப்போம் இழப்பினும்
 பிற்பயக்கும் நற்பா லவை.
 அழக்கொண்ட எல்லாம்
 அழப்போம் - ஒருவன்,
 தீயவினைகளைச் செய்து பிறர்
 இரங்கக் கொண்ட
 பொருளெல்லாம் இம்மையிலே
 அவன் தான் இரங்கப்
 போகாநிற்கும்; நற்பாலவை
 இழப்பினும் பிற்பயக்கும் -
 மற்றைத்தூய வினையான் வந்த
 பொருள்கள் முன்
 இழந்தானாயினும் அவனுக்குப்
 பின்னர் வந்து பயன்
 கொடுக்கும்.
 விளக்கம் ['பின்' எனவே,

மறுமையும் அடங்கிற்று.
பொருள்களான் அவற்றிற்குக்
காரணமாய வினைகளது
இயல்பு கூறியவாறு.] ---

660 சலத்தால் பொருள்செய்தே
மார்த்தல் பசுமண்
கலத்துள்நீர் பெய்திரீஇ யற்று.
சலத்தால் பொருள் செய்து
ஏமார்த்தல் - அமைச்சன் தீய
வினைகளாற் பொருள்
படைத்து, அதனால் அரசனுக்கு
ஏமஞ்செய்தல்; பசுமட்கலத்துள்
நீர் பெய்து இரீஇயற்று-பசிய
மட்கலத்துள்ளே நீரைப் பெய்து
அதற்கு ஏமஞ்செய்ததனோடு
ஒக்கும்.

விளக்கம் [முன் ஆக்கம்
பயப்பன்போல் தோன்றப் பின்

அழிவே பயத்தலால், அவை
'சலம்' எனப்பட்டன.

'ஏமமார்த்தல்' என்பது
'ஏமார்த்தல்' என்றாயிற்று.

ஏமத்தை அடையப் பண்ணுதல்
என்றவாறு. இருத்துதல் -
நெடுங்காலம் இருப்பச்
செய்தல். அரசனும் பொருளும்
சேரப்போம் என்பதாம்.

பிறரெல்லாம், 'ஏமாத்தல்' என்று
பாடமோதி, அதற்கு மகிழ்தல்
என்றும், 'இரீஇயற்று'
என்பதற்கு வைத்தாற்போலும்
என்றும் உரைத்தார்; அவர்
அவை தன்வினையும் பிறிதின்
வினையுமாய்

உவமையிலக்கணத்தோடு
மாறுகோடல் நோக்கிற்றிலர்.

இவை நான்கு பாட்டானும்
அதற்குக் காரணம்
கூறப்பட்டது.] ---

2.2.4 வினைத்திட்டம்

661 வினைத்திட்டம் என்பது
ஒருவன் மனத்திட்டம்
மற்றைய எல்லாம் பிற.
வினைத் திட்டம் என்பது
ஒருவன் மனத்திட்டம் - வினை
செய்தற்கண் திண்மை என்று
சொல்லப்படுவது அதனை
முடித்தற்குரியானோருவன்
மனத்தினது திண்மை; மற்றைய
எல்லாம் பிற - அஃது ஒழிந்தன

எல்லாம் அதற்குத் திண்மை
என்று சொல்லப்படா.
விளக்கம் [ஒழிந்தனவாவன:
படை, அரண், நட்பு
முதலியவற்றின் திண்மைகள்,
அவையும் அதற்கு
வேண்டுவனவாய்
இனமாகலின், 'மற்றைய'
என்றும், வேண்டினும் அஃது
இவ்வழிப் பயனிலவாகலின்
'பிற' என்றும் கூறினார்.
இதனால் வினைத் திட்பமாவது
இன்னது என்பது கூறப்பட்டது.]

662 ஊறொரால் உற்றபின்
ஒல்காமை இவ்விரண்டின்
ஆறென்பர் ஆய்ந்தவர் கோள்.
ஆய்ந்தவர் கோள் - முன்

நீதிநூல் ஆராய்ந்த அமைச்சரது
துணிபு; ஊறு ஓரால் உற்றபின்
ஒல்காமை இவ்விரண்டன் ஆறு
என்பர் - பழுதுபடும்
வினைகளைச் செய்யாமையும்,
செய்யும் வினை தெய்வத்தான்
பழுதுபட்ட வழி அதற்குத்
தளராமையும் ஆகிய
இவ்விரண்டன் வழி என்பர்
நூலோர்.

விளக்கம் [தேவர்க்கும்
அசுரர்க்கும் அமைச்சுப் பூண்ட
வியாழ வெள்ளிகளது துணிபு
தொகுத்துப் பின்
நீதிநூலுடையார் கூறியவாறு
கூறுகின்றமையின், ஈண்டு
வினைத்தூய்மையும் உடன்
கூறினார். உறுதலுடையதனை

முன் 'ஊறு என்றமையின்,
'உற்றபின்' என்றும், இவ்
இரண்டன் கண்ணே பட்டது
என்பார். 'இரண்டன் ஆறு'
என்றும் கூறினார். 'ஊறு ஓரார்'
என்று பாடம் ஒதுவாரும் உளர்;
அஃது 'ஒல்காமை' என்னும்
எண்ணோடும், 'இரண்டு'
என்னும் தொகையோடும்
இயையாமை அவர்
அறிந்திலர்.] ---

663 கடைக்கொட்கச் செய்தக்க
தாண்மை இடைக்கொட்கின்
எற்றா விழுமந் தரும்.
கடைக்கொட்கச் செய்தக்கது
ஆண்மை - செய்யப்படும்
வினையை முடிவின்க

புலப்படும் வகை
முன்னெல்லாம் மறைத்துச்
செய்வதே திட்பமாவது;
இடைக்கொட்கின் எற்றா
விழுமம் தரும் -
அங்ஙனமின்றி இடையே
புலப்படுமாயின் அப்புலப்பாடு
செய்வானுக்கு நீங்காத
இடும்பையைக் கொடுக்கும்.
விளக்கம் [மறைத்துச்
செய்வதாவது: அங்கம் ஐந்தும்
எண்ணியவாறு
பிறரறியாமலும்; தான்
அறிந்ததூஉம், தன் இங்கிதம்,
வடிவு, செயல், சொற்களான்.
அவர் உய்த்துணராமலும்
அடக்கிச் செய்தல். அத்திட்பம்
ஆண் தன்மையான் வருதலின்

'ஆண்மை' எனப்பட்டது. எற்றா
விழுமமாவன, பகைவர் முன்
அறிந்து அவ்வினையை
விலக்குதல் செய்வானை
விலக்குதல் செய்வார் ஆகலின்,
அவற்றான் வருவன. விழுமம்:
சாதிப் பெயர். இவை இரண்டு
பாட்டானும் அதனது பகுதி
கூறப்பட்டது.] ---

664 சொல்லுதல் யார்க்கும் எளிய
அரியவாம்

சொல்லிய வண்ணம் செயல்.

சொல்லுதல் யார்க்கும் எளிய -
யாம் இவ்வினையை

இவ்வாற்றால் செய்தும் என
நிரல்படச் சொல்லுதல்

யாவார்க்கும் எளிய; சொல்லிய
வண்ணம் செயல் அரியவாம் -

அதனை அவ்வாற்றானே
செய்தல் யாவர்க்கும்
அரியவாம்.

விளக்கம் [சொல்லுதல், செயல்
என்பன சாதிப்பெயர்.

அரியவற்றை எண்ணிச்
சொல்லுதல்

திட்பமில்லாதார்க்கும்

இயறலின், 'எளிய' என்றார்.

இதனால் அதனது அருமை
கூறப்பட்டது.] ---

665 வீறெய்தி மாண்டார்

வினைத்திட்பம் வேந்தன்கண்
ஊறெய்தி உள்ளப் படும்.

வீறு எய்தி மாண்டார்

வினைத்திட்பம் - எண்ணத்தால்

சிறப்பெய்திப் பிற

இலக்கணங்களானும்

மாட்சிமைப்பட்ட அமைச்சரது
வினைத்திட்டம்; வேந்தன்
கண்ணே உறுதலை எய்தலான்,
எல்லாரானும் நன்கு
மதிக்கப்படும்.

விளக்கம் [வேந்தன் கண் ஊறு
எய்தல் - எடுத்த வினை
அதனான் முற்றுப்பெற்றுச்
செல்வமும் புகழும் அவன்
கண்ண ஆதல். 'எய்தலான்'
என்பது திரிந்து நின்றது.
உள்ளல் - மதிப்பான்
மறவாமை. இதனான் அதன்
சிறப்புக் கூறப்பட்டது.] ---

666 எண்ணிய எண்ணியாங்கு எய்து
எண்ணியார்
திண்ணியர் ஆகப் பெறின்.

எண்ணிய எண்ணியாங்கு
எய்துப - தாம் எய்த எண்ணிய
பொருள்கள் எல்லாவற்றையும்
அவ்வெண்ணியவாறே
எய்துவர்; எண்ணியார்
திண்ணியராகப் பெறின் -
எண்ணியர் அவற்றிற்கு
வாயிலாகிய வினைக்கண்
திண்மையுடையராகப் பெறின்.
விளக்கம் ['எளிதின் எய்துப'
என்பார், 'எண்ணி யாங்கு
எய்துப' என்றார். அவர்
அவ்வாறல்லது
எண்ணாமையின்
திண்ணியராகவே வினை.
முடியும்; அது முடிய, அவை
யாவையும் கைகூடும் என்பது
கருத்து. இதனான்

அஃதுடையார் எய்தும் பயன்
கூறப்பட்டது.] ---

667 உருவுகண்டு எள்ளாமை
வேண்டும் உருள்பெருந்தேர்க்கு
அச்சாணி அன்னார் உடைத்து.
உருள் பெருந்தேர்க்கு அச்ச
ஆணி அன்னார் உடைத்து -
உருளா நின்ற பெரிய தேர்க்கு
அச்சின்கண் ஆணிபோல
வினைக்கண்
திண்ணியாரையுடைத்து
உலகம்; உருவு கண்டு
எள்ளாமை வேண்டும் -
அதனால் அவரை வடிவின்
சிறுமைநோக்கி இதழ்தலை
யொழிக.
விளக்கம் [சிறுமை, 'எள்ளாமை
வேண்டும்' என்பதனானும்,

உவமையானும் பெற்றாம்.
அச்சு: உருள் கோத்த மரம்.
ஆணி: உருள் கழலாது அதன்
கடைக்கண் செருகுமது. அது
வடிவாற் சிறிதாயிருந்தே
பெரிய பாரத்தைக்
கொண்டுய்க்கும் திட்பம்
உடைத்து; அதுபோல, வடிவாற்
சிறியராயிருந்தே பெரிய
வினைகளைக் கொண்டுய்க்கும்
திட்பம் உடைய அமைச்சரும்
உளர்; அவரை அத்திட்பம்
நோக்கி அறிந்து கொள்க
என்பதாம். இதனால், அவரை
அறியுமாறு கூறப்பட்டது.] ---

668 கலங்காது கண்ட வினைக்கண்
துளங்காது

தூக்கங் கடிந்து செயல்.
 கலங்காது கண்ட வினைக்கண் -
 மனந்தெளிந்து செய்வதாகத்
 துணிந்த வினையின்கண்;
 துளங்காது தூக்கம் கடிந்து
 செயல் - பின் அசைதலின்றி
 நீட்டித் தலை யொழிந்து செய்க.
 விளக்கம் [கலங்கிய வழி
 ஒழிவதும் செய்வது போலத்
 தோன்றுமாதலின், தெளிந்து
 பலகால் ஆராய்ந்து தாம்
 செய்வதாக ஓர்த்த வினையைக்
 'கலங்காது கண்டவினை'
 என்றார். துளங்காமை தீட்பம்
 உடைமை]. ---

669 துன்பம் உறவரினும் செய்க
 துணிவாற்றி
 இன்பம் பயக்கும் வினை.

துன்பம் உறவரினும் -
முதற்கண் மெய்ம்முயற்சியால்
தமக்குத் துன்பம் மிக
வருமாயினும்; இன்பம்
பயக்கும் வினை துணிவு
ஆற்றிச் செய்க - அது நோக்கித்
தளராது முடிவின் கண் இன்பம்
பயக்கும் வினையைத்
திட்பமுடையராய்ச் செய்க.
விளக்கம் [துணிவு-கலங்காமை.
அஃதுடையார்க்கு அல்லது
கணிகமாய முயற்சித்துன்பம்
நோக்காது நிலையுதலுடைய
பரிணாம இன்பத்தை நோக்கிச்
செய்தல் கூடாமையின்,
'துணிவாற்றிச் செய்க' என்றார்.
இவை இரண்டு பாட்டானும்
அவர் வினை செய்யுமாறு

கூறப்பட்டது.] ---

670 எனைத்திப்பம் எய் தியக்
கண்ணும் வினைத்திப்பம்
வேண்டாரை வேண்டாது
உலகு.

வினைத்திப்பம் வேண்டாரை -
வினைத்திப்பத்தை 'இது
நமக்குச் சிறந்தது' என்று
கொள்ளாத அமைச்சரை;
எனைத் திப்பம்
எய்தியக்கண்ணும் - ஒழிந்த
திப்பங்கள் எல்லாம்
உடையராயவிடத்தும்;
வேண்டாது உலகு - நன்கு
மதியார் உயர்ந்தோர்.
விளக்கம் [மனத்தின்கண்
திப்பமில்லாதார்க்குப் படை,
அரண், நட்பு முதலியவற்றின்

திட்பங்களெல்லாம்
உளவாயினும், வினை
முடியாதாம்; ஆகவே,
அவையெல்லாம் கெடும்
என்பதுபற்றி 'உலகு
வேண்டாது' என்றார். இதனால்
வினைத்திட்பமில்லாதாரது
இழிபு கூறப்பட்டது.] ---

2.2.5 வினைசெயல்வகை

671 சூழ்ச்சி முடிவு துணிவெய்தல்
அத்துணிவு
தாழ்ச்சியுள் தங்குதல் தீது.
சூழ்ச்சி முடிவு துணிவு எய்தல் -
விசாரத்திற்கு எல்லையாவது

விசாரிக்கின்றான் 'இனி இது
தப்பாது' என்னும்
துணிவினைப் பெறுதல்;
அத்துணிவு தாழ்ச்சியுள்
தங்குதல் தீது - அங்ஙனம்
துணிவுபெற்ற வினை, பின்
நீட்டிப்பின்கண் தங்குமாயின்,
அது குற்றமுடைத்து.
விளக்கம் ['சூழ்ச்சி முடிவு
துணிவு எய்தல் எனவே,
துணிவு எய்தும் அளவும் சூழ
வேண்டும் என்பது பெற்றாம்.
பின்னர்த் 'துணிவு' ஆகு பெயர்.
நீட்டிப்பு; செய்யுங்காலத்துச்
செய்யாமை. அஃதுள்வழிக்
காலக்கழி வாகலானும்,
பகைவர் அறிந்து
அழித்தலானும் முடியாமையின்

அதனைத் 'தீது' என்றார்.] ---

672 தூங்குக தூங்கிச் செயற்பால

தூங்கற்க

தூங்காது செய்யும் வினை.

தூங்கிச் செயற்பால தூங்குக -

நீட்டித்துச் செய்யும்

பகுதியவாய வினைகளுள்

நீட்டிக்க; தூங்காது செய்யும்

வினை தூங்கற்க - நீட்டியாது

செய்யும் வினைகளுள்

நீட்டிக்க; தூங்காது செய்யும்

வினை தூங்கற்க - நீட்டியாது

செய்யும் வினைகளுள்

நீட்டியாது ஒழிக.

விளக்கம் [இரு வழியும்

இறுதிக்கண் தொக்க ஏழாவது

விரிக்கப்பட்டது. இருவதை

வினைகளும் வலியானும்

காலத்தானும் அறியப்படும்.
மாறிச்செய்யின், அவை வாயா
என்பது கருத்து. மேல்
'தூங்காமை' என்றார் (குறள்
383); ஈண்டதனைப் பகுத்துக்
கூறினார். இவை இரண்டு
பாட்டானும் பொதுவகையால்
வினை செய்யும் திறம்
கூறப்பட்டது.] ---

673 ஙல்லும்வா யெல்லாம்
வினைநன்றே ஒல்லாக்கால்
செல்லும்வாய் நோக்கிச் செயல்.
ஒல்லும் வாய் எல்லாம் வினை
நன்று - வினை செய்யுங்கால்
இயலுமிடத்தெல்லாம் போராற்
செய்தல் நன்று; ஒல்லாக்கால்
செல்லும் வாய் நோக்கிச்

செயல் - அஃது இயலாவிடத்து
ஏனை மூன்று உபாயத்துள்ளும்
அது முடிவதோர் உபாயம்
நோக்கிச் செய்க.

விளக்கம் [இயலுமிடம்:

பகையின் தான் வலியனாகிய
காலம். அக்காலத்துத் தண்டமே
நன்று என்றார், அஞ்சுவது
அதற்கேயாகலின். இயலா
இடம் - ஒத்த காலமும் மெலிய
காலமும் அவ்விரண்டு
காலத்தும் சாமபேத
தானங்களுள் அது முடியும்
உபாயத்தாற் செய்க என்றார்,
அவை ஒன்றற்கொன்று
வேறுபாடுடையவேனும்
உடம்படுத்தற் பயத்தான்
தம்முள் ஒக்கும் ஆகலின்.

இதனான், வலியான், ஒப்பான்,
மெலியான் என நிலை
மூவகைத்து என்பதூஉம்,
அவற்றுள் வலியது சிறப்பும்
கூறப்பட்டன.] ---

674 வினைபகை என்றிரண்டின்
எச்சம் நினையுங்கால்
தீயெச்சம் போலத் தெறும்.
வினை பகை என்ற இரண்டின்
எச்சம் - செய்யத் தொடங்கிய
வினையும்
களையத்தொடங்கிய பகையும்
என்று சொல்லப்பட்ட
இரண்டனது ஒழிவும்;
நினையுங்கால் தீயெச்சம்
போலத் தெறும் - ஆராயுங்கால்
தீயினது ஒழிவு போலப் பின்
வளர்ந்து கெடுக்கும்.

விளக்கம் [இனி, இக்குறை என்
செய்வது]? என்று
இகழ்ந்தொழியற்க, முடியச்
செய்க என்பதாம். பின்
வளர்தல் ஒப்புமைபற்றிப்
பகையெச்சமும் உடன்
கூறினார். இதனான் வலியான்
செய்யுந் திறம் கூறப்பட்டது.] --

-

675 பொருள்கருவி காலம்

வினையிடனொடு ஐந்தும்
இருள்தீர எண்ணிச் செயல்.
பொருள் கருவி காலம் வினை
இடனொடு ஐந்தும் - வினை
செய்யுமிடத்துப் பொருளும்
கருவியும் காலமும் வினையும்
இடனுமாகிய

இவ்வைந்தனையும்; இருள் தீர
எண்ணிச் செயல் - மயக்கம்
அற எண்ணிச் செய்க.
விளக்கம் [எண்ணொடு,
பிறவழியும் கூட்டப்பட்டது.
பொருள் - அழியும் பொருளும்
ஆகும் பொருளும் கருவி - தன்
தானையும் மாற்றார்தானையும்.
காலம் - தனக்கு ஆகுங்
காலமும் அவர்க்கு ஆகுங்
காலமும். வினை - தான் வல்ல
வினையும் அவர்
வல்லவினையும். இடம் - தான்
வெல்லும் இடமும் அவர்
வெல்லும் இடமும். இவற்றைத்
தான் வெற்றியெய்தும் திறத்தில்
பிழையாமல் எண்ணிச் செய்க
என்பதாம்.] ---

676 முடிவும் இடையூறும்
முற்றியாங்கு எய்தும்
படுபயனும் பார்த்துச் செயல்.
முடிவும் - வினை செய்யுங்கால்
அது முடிவதற்குளதாம்
முயற்சியும்; இடையூறும் -
அதற்கு வரும் இடையூறும்;
முற்றியாங்கு எய்தும்
படுபயனும் - அது நீங்கி
முடிந்தால் தான் எய்தும்
பெரும்பயனும்; பார்த்துச்
செயல் - சீர் தூக்கிச் செய்க.
விளக்கம் [முடிவு, ஆகுபெயர்.
'முயற்சி இடையூறுகளது
அளவின் பயனது அளவு
பெரியதாயின் செய்க'
என்பதாம்] ---

677 செய்வினை செய்வான்

செயன்முறை அவ்வினை
உள்ளறிவான் உள்ளம் கொளல்.
செய்வினை செய்வான் செயன்
முறை - அவ்வாற்றால்
செய்யப்படும் வினையைத்
தொடங்கினான் செய்யும்
முறைமையாவது; அவ்வினை
உள் அறிவான் உள்ளம்
கொளல் - அவனது
உளப்பாட்டினை அறிவான்
கருத்தினைத் தான் அறிதல்.
விளக்கம் ['அவ்வாறு' என்றது,
பொருள் முதலிய
எண்ணலையும் முடிவு முதலிய
தூக்கலையும். உள் அறிவான் -
முன் செய்து போந்தவன்.
அவன் கருத்து; அவன் செய்து
போந்த உபாயம். அதனை

யறியவே, தானும் அதனால்
செய்து பயன் எய்தும்
என்பதாம். இவை மூன்று
பாட்டானும் ஒப்பான் செய்யுந்
திறம் கூறப்பட்டது.] ---

678 வினையான் வினையாக்கிக்
கோடல் நனைகவுள்
யானையால் யானையாத் தற்று.
வினையான் வினை
ஆக்கிக்கோடல் - செய்கின்ற
வினையாலே அன்னது பிறிதும்
ஓர் வினையை முடித்துக்
கொள்க; நனைகவுள்
யானையால் யானை யாத்தற்று
- அது மதத்தான் நனைந்த
கபோலத்தினையுடைய
யானையாலே அன்னது பிறிது
மோர் யானையைப்

பிணித்தனோடு ஒக்கும்.
விளக்கம் [பிணித்தற்கு
அருமை தோன்ற 'நனைகவுள்'
என்பது பின்னும் கூறப்பட்டது.
தொடங்கிய வினையானே
பிறிதும் ஓர் வினையை
முடித்தற்கு உபாயம் ஆமாறு
எண்ணிச் செய்க. செய்யவே,
அம்முறையான் எல்லா
வினையும் எளிதில் முடியும்
என்பதாம்.] ---

679 நட்டார்க்கு நல்ல செயலின்
விரைந்ததே
ஒட்டாரை ஒட்டிக் கொளல்.
நட்டார்க்கு நல்ல செயலின்
விரைந்ததே - வினை
செய்வானால் தன் நட்டார்க்கு

இனியவற்றைச் செய்தலினும்
விரைந்து செய்யப்படும்;
ஒட்டாரை ஒட்டிக் கொளல் -
தன் பகைவரோடு ஒட்டாரைத்
தனக்கு நட்பாக்கிக்கோடல்.
விளக்கம் [அவ்வினை
வாய்த்தற்பயத்தவாய
இவ்விரண்டும் பகைவர்க்குத்
தன் மெலிவு புலனாவதன்
முன்னே செய்க என்பர்,
'விரைந்தது' என்றார். 'விரைந்து
செய்யப்படுவது' என்றவாறு
வினைசெய்யும் திறமாகலின்
பகைவரோடு ஒட்டாராயிற்று.
தன் ஒட்டார் பிறருட்கூடாமல்
மாற்றி வைத்தல் எனினும்
அமையும்.] ---

680 உறைசிறியார் உள்நடுங்கல்
 அஞ்சிக் குறைபெறின்
 கொள்வர் பெரியார்ப் பணிந்து.
 உறை சிறியார் - ஆளும்
 இடஞ்சிறியராய அமைச்சர்;
 உள் நடுங்கல் அஞ்சி - தம்மின்
 வலியரால் எதிர்ந்தவழித் தம்
 பகுதி நடுங்கலை அஞ்சி;
 குறைபெறின் பெரியார்ப்
 பணிந்து கொள்வார்.
 அந்நிலைக்கு வேண்டுவதாய
 சந்து கூடுமாயின், அவரைத்
 தாழ்ந்து அதனை ஏற்றுக்
 கொள்வர்.
 விளக்கம் [இடம்:நாடும்
 அரணும். அவற்றது சிறுமை
 ஆள்வார்மேற் ஏற்றப்பட்டது.
 மெலியாரோடு சந்திக்கு

வலியார் இயைதல்
அரிதாகலின், 'பெறின்' என்றார்.
அடியிலே மெலியாராயினார்
தம் பகுதியும் அஞ்சி நீங்கின்
முதலொடும் கெடுவராகலின்,
அது வாராமல் சிறிது
கொடுத்தும் சந்தியை ஏற்றுக்
கொள்க என்பதாம். பணிதல்
மானமுடையார்க்குக் கருத்து
அன்மையின், 'கொள்வர்' என
உலகியலால் கூறினார். இவை
மூன்று பாட்டானும் மெலியான்
செய்யும் திறம் கூறப்பட்டது.] -
--

2.2.6 தூது

681 அன்புடைமை ஆன்ற
குடிப்பிறத்தல் வேந்தவாம்
பண்புடைமை தூதுரைப்பான்
பண்பு.

அன்பு உடைமை - தன்

சுற்றத்தார்மாட்டு

அன்புடையனாதலும்; ஆன்ற

குடிப்பிறத்தல் - அமைச்சுப்

பூணற்கு அமைந்த குடியின்

கண் பிறத்தலும்; வேந்து

அவாம் பண்பு உடைமை

அரசர் சாதி விரும்பும்

பண்புடையன் ஆதலும்; தூது

உரைப்பான் பண்பு - தூது

வார்த்தை சொல்வானுக்கு

இலக்கணம்.

விளக்கம் [முன்னைய

இரண்டனாலும், முறையே

சுற்றத்தார்க்கும் தீங்கு வாராமல்
 தான் பேணியொழுகலும், தன்
 முன்னோர் தூதியல்
 கேட்டறிதலும் பெற்றாம்.
 வேந்து அவாம் பண்பு
 உடைமை முன்னர் மன்னரைச்
 சேர்ந்தொழுகற்கண்
 பெறப்படும். அதனால்
 வேற்றரசரும் அவன்
 வயத்தராதல் பெறுதும்.] ---

682 அன்பறிவு ஆராய்ந்த
 சொல்வன்மை தூதுரைப்பார்க்கு
 இன்றி யமையாத மூன்று.
 அன்பு - தம் அரசன் மாட்டு
 அன்புடைமையும்; அறிவு -
 அவனுக்கு ஆவன அறியும்
 அறிவுடைமையும்; ஆராய்ந்த
 சொல் வன்மை - அவற்றை

வேற்றரசரிடைச் சொல்லுங்கால்
ஆராய்ந்து சொல்லுதல்
வன்மையும் என; தூது
உரைப்பார்க்கு
இன்றியமையாத மூன்று -
தூதுரைக்க உரியார்க்கு
இன்றியமையாத குணங்கள்
மூன்று.

விளக்கம் [ஆராய்தல்:
அவற்றிற்கு உடம்படுஞ்
சொற்களைத் தெரிதல்.
'இன்றியமையாத மூன்று'
எனவே, அமைச்சர்க்குச்
சொல்லிய பிற குணங்களும்
வேண்டும் என்பது பெற்றாம்.
இவை இரண்டு பாட்டானும்
இரு வகையார்க்கும் பொது
இலக்கணம் கூறப்பட்டது.] ---

683 நூலாருள் நூல்வல்லன் ஆகுதல்
வேலாருள்
வென்றி வினையுரைப்பான்
பண்பு.

வேலாருள் வென்றி வினை
உரைப்பான் பண்பு -

வேலையுடைய

வேற்றரசரிடைச் சென்று தன்
அரசனுக்கு வென்றிதரும்
வினையைச் சொல்லுவானுக்கு
இலக்கணமாவது; நூலாருள்
நூல் வல்லன் ஆகுதல் - நீதி
நூலையுணர்ந்த அமைச்சரிடைத்
தான் அந்நூலை வல்லானாதல்.
விளக்கம் ['கோறல் மாலையர்'
என்பது தோன்ற 'வேலார்'
என்றும், தூது வினை இரண்டும்
அடங்க 'வென்றி வினை'

என்றும் கூறினார்.
வல்லானாதல்: உணர்வு
மாத்திரமுடையராய அவர்
முன் வகுக்கும் ஆற்றல்
உடையனாதால்.] ---

684 அறிவுரு வாராய்ந்த கல்விஇம்
மூன்றன்
செறிவுடையான் செல்க
வினைக்கு.
அறிவு - இயற்கையாகிய
அறிவும்; உரு - கண்டார்
விரும்பும் தோற்றப் பொலிவும்;
ஆராய்ந்த கல்வி - பலரோடு
பலகாலும் ஆராயப்பட்ட
கல்வியும் என; இம்மூன்றன்
செறிவு உடையான் - நன்கு
மதித்தற்கு ஏதுவாய்
இம்மூன்றனது கூட்டத்தை

உடையான்; வினைக்குச் செல்க
- வேற்று வேந்தரிடைத் தூது
வினைக்குச் செல்க.
விளக்கம் [இம்மூன்றும்
ஒருவன் பாற் கூடுதல் அரிது
ஆலின், 'செறிவுடையான்'
என்றார். இவற்றான் நன்கு
மதிப்புடையனாகவே, வினை
இனிது முடியும் என்பது
கருத்து.] ---

685 தொகச் சொல்லித் தூவாத நீக்கி
நகச்சொல்லி
நன்றி பயப்பதாந் தூது.
தொகச் சொல்லி -
வேற்றரசர்க்குப் பல
காரியங்களைச் சொல்லும்
வழிக் காரணவகையால்

தொகுத்துச் சொல்லியும்;
தூவாத நீக்கி நகச் சொல்லி -
இன்னாத காரியங்களைச்
சொல்லும் வழி வெய்ய
சொற்களை நீக்கி இனிய
சொற்களான் மனமகிழ்ச்
சொல்லியும்; நன்றி பயப்பது
தூதுஆம் - தன்னரசனுக்கு
நன்மையைப் பயப்பவனே
தூதனாவான்.

விளக்கம் [பல காரியங்கட்கு
உடம்படாதார் பரம்பரையான்
அவற்றிற்குக் காரணமாயது
ஒன்றைச் சொல்ல அதனால்
அவை விளையுமாறு
உய்த்துணர அருமையானும்
சுருக்கத்தானும் உடம்படுவர்:
இன்னாதவற்றிற்கு

உடம்படாதார் தம் மனம்
மகிழ்ச் சொல்ல,
இவ்வின்னாமை காணாது
உடம்படுவராதலின்,
அவ்விருவாற்றானும் தன்
காரியம் தவறாமல் முடிக்க
வல்லான் என்பதாம்.
எண்ணும்மைகள், விகாரத்தால்
தொக்கன.] ---

686 கற்றுக்கண் அஞ்சான்
செலச்சொல்லிக் காலத்தால்
தக்கது அறிவதாம் தூது.
கற்று- நீதி நூல்களைக் கற்று;
செலச் சொல்லி - தான் சென்ற
கருமத்தைப் பகை வேந்தர்
மனங்கொளச் சொல்லி; கண்
அஞ்சான் - அவன் செயிர்த்து
நோக்கின் அந்நோக்கிற்கு

அஞ்சாது; காலத்தால் தக்கது
அறிவது தூதாம் - காலத்தோடு
பொருந்த அது முடிக்கத்தக்க
உபாயம் அறிவானே
தூதனாவான்.

விளக்கம் [அவ்வுபாயம்
அறிதற் பொருட்டு நீதி
நூற்கற்வியும், அதனானன்றிப்
பிறிதொன்றான் முடியுங்காலம்
வரின் அவ்வாறு
முடிக்கவேண்டுதலின்
காலத்தால் தக்கது அறிதலும்,
இலக்கணமாயின.] ---

687 கடனறிந்து காலங் கருதி
இடனறிந்து
எண்ணி உரைப்பான் தலை.
கடன் அறிந்து -
வேற்றரசரிடத்துத் தான்

செய்யும் முறைமையறிந்து,
காலம் கருதி - அவர் செவ்வி
பார்த்து, இடன் அறிந்து -
சென்ற கருமஞ் சொல்லுதற்கு
ஏற்ற இடம் அறிந்து; எண்ணி
சொல்லுமாற்றை முன்னே
விசாரித்து, உரைப்பான் தரை -
அவ்வாறு சொல்லுவான்
தூதரின் மிக்கான்.

விளக்கம் [செய்யும்

முறையாவது; அவர் நிலையும்
தன் அரசன் நிலையும் தன்
நிலையும் தூக்கி, அவற்றிற்கு
ஏற்பக் காணும் முறைமையும்
சொல்லும் முறைமையும்
முதலாயின. செவ்வி - தன்
சொல்லை ஏற்றுக் கொள்ளும்
மன நிகழ்ச்சி. அது

காலவயத்தாகலின் காலம்
என்றார். இடம்: தனக்குத்
துணையாவார் உடனாய் இடம்.
எண்ணுதல்: தான் அது
சொல்லுமாறும், அதற்கு அவர்
சொல்லும் உத்தரமும்,
அதற்குப்பின் தான்
சொல்லுவனவுமாக
இவ்வாற்றான் மேன்மேல்
தானே கற்பித்தல். வடநூலார்
இவ்விரு வகையாருடன் ஓலை
கொடுத்து நிற்பாரையும் கூட்டித்
தூதரைத் தலை, இடை, கடை
என்று வகுத்துக்
கூறினாராகலின், அவர் மதமும்
தோன்றத் 'தலை' என்றார். தூது
என்பது அதிகாரத்தான் வந்தது.
இவை ஐந்து பாட்டானும் தான்

வகுத்துக் கூறுவானது
இலக்கணம் கூறப்பட்டது.] ---

688 தூய்மை துணைமை

துணிவுடைமை இம்மூன்றின்
வாய்மை வழியுரைப்பான்
பண்பு.

வழி உரைப்பான் பண்பு - தன்
அரசன் வார்த்தையை அவன்
சொல்லியவாறே
வேற்றரசர்க்குச் சென்று
சொல்வானது

இலக்கணமாவன; தூய்மை -
பொருள் காமங்களால்
தூயனாதலும்; துணைமை -
தமக்கு அவரமைச்சர்
துணையாந்தன்மையும்;
துணிவுடைமை -
துணிதலுடைமையும்;

இம்மூன்றன் வாய்மை -
இம்மூன்றோடு கூடிய
மெய்ம்மையும் என இவை. .
விளக்கம் [பொருள் காமங்கள்
பற்றி வேறுபடக் கூறாமைப்
பொருட்டுத் தூய்மையும், தன்
அரசனுக்கு உயர்ச்சி கூறிய
வழி, 'எம்மனோர்க்கு அஃது
இயல்பு' எனக்கூறி, அவர்
வெகுளி நீக்குதற் பொருட்டுத்
துணைமையும், 'இது சொல்லின்
இவர் ஏதஞ்செய்வார்' என்று
ஒழியாமைப் பொருட்டுத்
துணிவுடைமையும்,
யாவரானும் தேறப்படுதற்
பொருட்டு மெய்ம்மையும்
வேண்டப்பட்டன. 'இன்'
ஒடுவின் பொருட்கண் வந்தது.]

689 விடுமாற்றம் வேந்தர்க்கு
உரைப்பான் வடுமாற்றம்
வாய்சேரா வன்க ணவன்.
விடு மாற்றன் வேந்தர்க்கு
உரைப்பான் - தன்னரசன்
சொல்லிவிட்ட வார்த்தையை
வேற்றரசர்க்குச் சென்று சொல்ல
உரியான்; வடுமாற்றம் வாய்
சோரா வன் கணவன் - தனக்கு
வரும் ஏதத்திற் கஞ்சி
அவனுக்குத் தாழ்வான
வார்த்தையை வாய் சோர்ந்தும்
சொல்லாத திண்மையை
உடையான்.
விளக்கம் [தாழ்வு சாதி
தருமமன்மையின், 'வடு'
என்றார். 'வாய்சேரா' எனக்

காரியம் காரணத்துள்
அடக்கப்பட்டது.] ---

690 இறுதி பயப்பினும் எஞ்சாது
இறைவற் கு
உறுதி பயப்பதாம் தூது.
இறுதி பயப்பினும் எஞ்ஞாது -
அவ்வார்த்தை தன் உயிர்க்கு
இறுதி தருமாயினும் அதற்கு
அஞ்சியொழியாது; இறைவற்கு
உறுதி பயப்பது தூதாம் - தன்
அரசன் சொல்லியவாறே
அவனுக்கு மிகுதியை
வேற்றரசரிடைச்
சொல்லுவானே தூதனாவான்.
விளக்கம் ['இறுதி பயப்பினும்'
என்றதனால், ஏனைய பயத்தல்
சொல்ல வேண்டாவாயிற்று.
இவை மூன்று பாட்டானும்

கூறியது கூறுவானது
இலக்கணம் கூறப்பட்டது.] ---

2.2.7 மன்னரைச் சேர்ந்தொழுதல்

691 அகலாது அணுகாது
தீக்காய்வார் போல்க
இகல்வேந்தர்ச் சேர்ந்தொழுகு
வார்.
இகல் வேந்தர்ச் சேர்ந்து
ஒழுகுவார் -
மாறுபாடுதலையுடைய
அரசரைச் சேர்ந்தொழுகும்
அமைச்சர்; அகலாது அணுகாது
தீக்காய்வார் போல்க - அவரை
மிக நீங்குவதும் மிகச்
செறிவதும் செய்யாது

தீக்காய்வார் போல இடை
நிலத்திலே நிற்க.
விளக்கம் [கடிதின் வெகுளும்
தன்மையர் என்பது தோன்ற,
'இகல் வேந்தர்' என்றார். மிக
அகலின் பயன் கெடாது, மிக
அணுகின் அவமதிபற்றித்
தெறும் வேந்தர்க்கு, மிக
அகலின் குளிர் நீங்காது மிக
அணுகின் சுடுவதாய தீயோடு
உளதாய தொழில் உவமம்
பெறப்பட்டது.] ---

692 மன்னர் விழைப விழையாமை
மன்னரால்
மன்னிய ஆக்கந் தரும்.
மன்னர் விழைப விழையாமை
- தம்மால் சேரப்பட்ட மன்னர்
விரும்புவனவற்றைத் தாம்

விரும்பாதொழிதல்; மன்னரான்
மன்னிய ஆக்கம் தரும் -
அமைச்சர்க்கு அவரானே
நிலைபெற்ற செல்வத்தைக்
கொடுக்கும்.

விளக்கம் [ஈண்டு 'விழைப'
என்றது அவர்க்குச் சிறப்பாக
உரியவற்றை. அவை:
நுகரப்படுவன, ஒப்பனை,
மேம்மை என்றிவை
முதலாயின. இவற்றை
ஒப்பிற்கு அஞ்சித் தாம்
விழையா தொழியவே,
அவ்வச்சம் நோக்கி உவந்து,
அவர் தாமே எல்லாச்
செல்வமும் நல்குவர் என்பது
கருத்து. எனவே, அவற்றை
விரும்பின் கேடு தரும்

என்பதாம்.] ---

693 போற்றின் அரியவை போற்றல்

கடுத்தபின்

தேற்றுதல் யார்க்கும் அரிது.

போற்றின் அரியவை போற்றல்

- அமைச்சர் தம்மைக் காக்கக்

கருதின் அரிய பிழைகள்

தங்கண் வாராமல் காக்க; கடுத்த

பின் தேற்றுதல் யார்க்கும் அரிது

- அவற்றை வந்தனவாகக்

கேட்டு அவ்வரசர் ஐயுற்றால்

அவரைப் பின் தெளிவித்தல்

யாவார்க்கும் அரிது ஆகலான்.

விளக்கம் [அரிய

பிழைகளாவன: அவரால்

பொறுத்தற்கு அரிய

அறைபோதல், உரிமையொடு

மருவல், அரும்பொருள்

வெளவல் என்றிவை
முதலாயின. அவற்றைக்
காத்தலாவது, ஒருவன்
சொல்லியக்கால் தகுமோ என்று
ஐயுறாது தகாது என்றே அவர்
துணிய ஒழுகல். ஒருவாற்றான்
தெளிவித்தாலும்
கடன்கொண்டான் தோன்றப்
பொருள் தோன்றுமாறுபோலக்
கண்டுழியெல்லாம் அவை
நினைக்கப்படுதலின் யார்க்கும்
அரிதென்றார். இவை மூன்று
பாட்டானும் அது
பொதுவகையால்
கூறப்பட்டது.] ---

694 செவிச்சொல்லும் சேர்ந்த
நகையும் அவித்தொழுகல்

ஆன்ற பெரியா ரகத்து.
 ஆன்ற பெரியாரகத்து -
 அமைந்த அரசர் அருகு
 இருந்தால்; செவிச் சொல்லும்
 சேர்ந்த நகையும் அவித்து
 ஒழுகல் - அவர் காண ஒருவன்
 செவிக்கண் சொல்லுதலையும்
 ஒருவன் முகம் நோக்கி
 நகுதலையும் தவிர்த்து ஒழுகுக.
 விளக்கம் [சேர்தல்:பிறனொடு
 சேர்தல். செய்தொழுகின், தம்
 குற்றம் கண்டு செய்தனவாகக்
 கொள்வர் என்பது கருத்து.] ---

695 எப்பொருளும் ஓரார்
 தொடரார்மற் றப்பொருளை
 விட்டக்கால் கேட்க மறை.
 மறை - அரசனுக்குப் பிறரோடு
 மறை நிகழ்வுழி; எப்பொருளும்

ஓரார் - யாதொரு
பொருளையும் செவி
கொடுத்துக் கோளாது;
தொடரார்- அவனை முடுகி
வினவுவதும் செய்யாது;
அப்பொருளை விட்டக்கால்
கேட்க - அம்மறைப் பொருளை
அவன்தானே அடக்காது
சொல்லியக்கால் கேட்க.
விளக்கம் ['ஓர்தற்கு ஏற்கும்
பொருளாயினும்' என்பார்,
'எப்பொருளும்' என்றார். 'மற்று'
வினை மாற்றின் கண் வந்தது.]

696 குறிப்பறிந்து காலங் கருதி
வெறுப்பில
வேண்டுப வேட்பச் சொல்ல.

குறிப்பு அறிந்து - அரசனுக்குக்
காரியஞ் சொல்லுங்கால்
அப்பொழுது நிகழ்கின்ற
அவன் குறிப்பினை அறிந்து;
காலம் கருதி - சொல்லுதற்கு
ஏற்ற காலத்தையும் நோக்கி;
வெறுப்பு இல வேண்டுப
வேட்பச் சொல்ல -
வெறுப்பிலவுமாய்
வேண்டுவனவுமாய்
காரியங்களை அவன்
விரும்பும் வகை சொல்லுக.
விளக்கம் [குறிப்புக்
காரியத்தின் கண் அன்றிக் காம
வெகுளியுள்ளிட்டவற்றின்
நிகழ்வுழியும் அதற்கு ஏலாக்
காலத்தும் சொல்லுதல்
பயனிற்றாகலின் 'குறிப்பு

அறிந்து காலம் கருதி' என்றும்,
 அவன் உடம்படாதன முடிவு
 போகாமையின் 'வெறுப்பில்'
 என்றும், பயனிலவும் பயன்
 சுருங்கியவும் செய்தல்
 வேண்டாமையின் 'வேண்டுப'
 என்றும், அவற்றை
 இனியவாய்ச் சுருங்கி
 விளங்கிய பொருளவாய
 சொற்களால் சொல்லுக என்பார்
 'வேட்பச் சொல்ல' என்றும்
 கூறினார்.] ---

697 வேட்பன சொல்லி வினையில
 எஞ்ஞான்றும்
 கேட்பினும் சொல்லா விடல்.
 வேட்பன சொல்லி - பயன்
 பெரியனவுமாய் அரசன்
 விரும்புவனவுமாய

காரியங்களை அவன்
கேட்டிலனாயினும் சொல்லி;
எஞ்ஞான்றும் வினை இல
கேட்பினும் சொல்லாவிடல் -
எஞ்ஞான்றும்
பயனிலவாயவற்றைத் தானே
கேட்டாலும் சொல்லாது விடுக.
விளக்கம் ['வினையில'
எனவும், 'கேட்பினும்' எனவும்
வந்த சொற்களான், அவற்றின்
மறுதலைச் சொற்கள்
வருவிக்கப்பட்டன.
வினையான் வருதலின் 'வினை'
என்றும், வருமைக்காலமும்
அடங்க 'எஞ்ஞான்றும்' என்றும்
கூறினார். சொல்லுவனவும்
சொல்லாதனவும் வகுத்துக்
கூறியவாறு. இவை நான்கு

பாட்டானும் சிறப்பு வகையால்
கூறப்பட்டது.] ---

698 இளையர் இனமுறையர்
என்றிகழார் நின்ற
ஒளியோடு ஒழுகப் படும்.
இளையர் இன முறையர் என்று
இகழார் - இவர் எம்மின்
இளையர் என்றும், எமக்கு
இன்ன முறையினையுடையர்
என்றும் அரசரை அவமதியாது;
நின்ற ஒளியொடு ஒழுகப்படும்.
அவர் மாட்டு நின்ற ஒளியொடு
பொருந்த ஒழுகுதல்
செய்யப்படும்.
விளக்கம் [ஒளி;
உறங்காநிற்கவும் தாம் உலகம்
காக்கின்ற அவர்
கடவுள்தன்மை. அதனோடு

பொருந்த ஒழுகலாவது, அவர்
கடவுளரும் தாம் மக்களுமாய்
ஒழுகுதல். அவ்வொளியால்
போக்கப்பட்ட இளமையும்
முறைமையும் பற்றி
இகழ்வராயின், தாமும்
போக்கப்படுவர் என்பது
கருத்து.] ---

699 கொளப்பட்டேம்

என்றெண்ணிக் கொள்ளாத
செய்யார்

துளக்கற்ற காட்சி யவர்.

கொளப்பட்டேம் என்று

எண்ணிக் கொள்ளாத செய்யார்

- அரசனால் யாம் நன்கு

மதிக்கப்பட்டேம் என்று கருதி

அவன் விரும்பாதவற்றைச்

செய்யார்; துளக்கு அற்ற

காட்சியவர் - நிலை பெற்ற
அறிவினையுடையார்.
விளக்கம் [கொள்ளாதன செய்து
அழிவு எய்துவார்
கொளப்பாட்டிற்குப்பின் தம்மை
வேறொருவராகக் கருதுவர்
ஆகலின், ன்னையராகவே
கருதி அஞ்சியொழுகுவாரைத்
'துளக்கு அற்ற காட்சியவர்'
என்றார்.] ---

700 பழையம் எனக்கருதிப்
பண்பல்ல செய்யும்
கெழுதகைமை கேடு தரும்.
பழையம் எனக்கருதிப் பண்பு
அல்ல செய்யும் கெழுதகைமை
அரசனுக்கு யாம் பழையம்
எனக் கருதித் தமக்கு இயல்பு
அல்லாதவற்றைச் செய்யும்

உரிமை; கேடு தரும் -
அமைச்சர்க்குக் கேட்டினைப்
பயக்கும்.

விளக்கம் [அவன் பொறாது
செறும் பொழுதின்,
அப்பழைமை நோக்கிக்
கண்ணோடாது உயிரை
வெளவுதலான், அவன்
வேண்டாதன செய்தற்கு
ஏதுவாய கெழுதகைமை கேடு
தரும் என்றார். இவை மூன்று
பாட்டானும், பொறுப்பர் என்று
அரசர் வெறுப்பன செய்யற்க
என்பது கூறப்பட்டது.] ---

2.2.8 குறிப்பறிதல்

701 கூறாமை நோக்கட்கு

குறிப்பறிவான் எஞ்ஞான்றும்
மாறாநீர் வையக் கணி.

குறிப்பு கூறாமை நோக்கி
அறிவான்-அரசனால் குறித்த
கருமத்தை அவன்

கூறவேண்டா வகை அவன்
முகத்தானும் கண்ணானும்

நோக்கி அறியும் அமைச்சன்;
எஞ்ஞான்றும் மாறாநீர்

வையக்கு அணி-எஞ்ஞான்றும்
வற்றாத நீரால் சூழப்பட்ட
வையத்துள்ளார்க்கு ஓர்

ஆபரணமாம்

விளக்கம் (ஒட்பமுடையனாய்
எல்லார்க்கும்

அழகுசெய்தலான். 'வையக்கு
அணி' என்றார். குறிப்பும்

வையமும் ஆகுபெயர்.
வையத்திற்கு என்பது
விகாரப்பட்டு நின்றது.) ---

702 ஐயப் படாஅது அகத்தது

உணர்வானைத்
தெய்வத்தோ டொப்பக்
கொளல்.

அகத்தது ஐயப்படாது
உணர்வானை-ஒருவன்
மனத்தின்கண் நிகழ்வதனை
ஐயப்படாது ஒருதலையாக
உணர் வல்லானை
தெய்வத்தொடு ஒப்பக்கொளல்-
மகனேயாயினும்,
தெய்வத்தொடு ஒப்ப நன்கு
மதிக்க.

விளக்கம் (உடம்பு
முதலியவற்றான்

ஒவ்வானாயினும், பிறர்
நினைத்தது உணரும் தெய்வத்
தன்மையுடைமையின்,
'தெய்வத்தொடு ஒப்ப'
என்றார்.) ---

703 குறிப்பிற் குறிப்புணர் வாரை
உறுப்பினுள்
யாது கொடுத்தும் கொளல்.
குறிப்பின் குறிப்பு
உணர்வாரை-தம் குறிப்பு
நிகழுமாறு அறிந்து அதனால்
பிறர் குறிப்பறியும்
தன்மையாரை; உறுப்பினுள்
யாது கொடுத்தும் கொளல்-
அரசர் தம் உறுப்புக்களுள்
அவர் வேண்டுவதொன்றனைக்
கொடுத்தாயினும் தமக்குத்
துணையாகக் கொள்க.

விளக்கம் (உள் நிகழும் நெறியாவார்க்கும் ஒத்தலின், பிறர் குறிப்பறிதற்குத் தம் குறிப்புக்கருவியாயிற்று.

உறுப்புக்களாவன: பொருளும், நாடும், யானை குதிரைகளும் முதலிய புறத்து உறுப்புக்கள். இதற்குப் 'பிறர் முகக் குறிப்பானே அவர் மனக்குறிப்பு உணர்வாரை' என்று உரைப்பாரும் உளர். இவை மூன்று பாட்டானும் குறிப்பு அறிவாரது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.) ---

704 குறித்தது கூறாமைக் கொள்வாரோ டேனை உறுப்போ ரனையரால் வேறு.

குறித்தது கூறாமைக்
 கொள்வாரொடு - ஒருவன்
 மனத்துக் கருதிய அதனை
 அவன் கூறவேண்டாமல்
 அறியவல்லாரோடு; ஏனை
 உறுப்பு ஓரனையர்-மற்று
 மாட்டாதால் உறுப்பால் ஒரு
 தன்மையராக ஒப்பாராயினும்;
 வேறு-அறிவான் வேறு.
 விளக்கம் ('கொள்ளாதார்'
 என்பதூஉம், 'அறிவான்'
 என்பதூஉம் அவாய்
 நிலையான் வந்தன. சிறந்த
 அறிவின்மையின், விலங்கு
 என்னும் கருத்தான் 'வேறு'
 என்றார்.) ---

705 குறிப்பிற் குறிப்புணரா வாயின்

உறுப்பினுள்
என்ன பயத்தவோ கண்?
குறிப்பின் குறிப்பு உணரா
ஆயின்-குறித்தது காணவல்ல
தம் காட்சியால் பிறர்
குறிப்பினை
உணரமாட்டாவாயின்;
உறுப்பினுள் கண் என்ன
பயத்தவோ-ஒருவன்
உறுப்புக்களுள் சிறந்த கண்கள்
வேறு என்ன பயனைச்
செய்வன?
விளக்கம் (முதற்கண் 'குறிப்பு'
ஆகுபெயர். குறிப்பு
அறிதற்கண் துணையாதல்
சிறப்புப் பற்றி உயிரது உணர்வு
கண்மேல் ஏற்றப்பட்டது;
அக்கண்களால் பயன் இல்லை

என்பதாம். இவை இரண்டு
பாட்டானும் குறிப்பு அறியாரது
இழிபு கூறப்பட்டது.) ---

706 அடுத்தது காட்டும்
பளிங்குபோல் நெஞ்சம்
கடுத்தது காட்டும் முகம்.
அடுத்தது காட்டும் பளிங்கு
போல்-தன்னை அடுத்த
பொருளது நிறத்தைத் தானே
கொண்டு காட்டும் பளிங்கு
போல்; நெஞ்சம் கடுத்தது முகம்
காட்டும்-ஒருவன் நெஞ்சத்து
மிக்கதனை அவன் முகம்
தானே கொண்டு காட்டும்.
விளக்கம் ('அடுத்தது' என்பது
ஆகுபெயர். கடுத்தது என்பது
'கடி' என்னும் உரிச்சொல்
அடியாய் வந்த தொழிற்பெயர்.

உவமை ஒரு பொருள்
பிறிதொரு பொருளின்
பண்பைக் கொண்டு
தோற்றுதலாகிய தொழில் பற்றி
வந்தது.) ---

707 முகத்தின் முதுக்குறைந்தது
உண்டோ உவப்பினும்
காயினும் தான்முந் துறும்.
உவப்பினும் காயினும் தான்
முந்துறும்-உயிர் ஒருவனை
உவத்தலானும் காய்தலானும்
உறின், தான் அறிந்த
அவற்றின்கண் அதனின்
முற்பட்டு நிற்கும் ஆகலான்;
முகத்தின் முதுக்குறைந்தது
உண்டோ-முகம் போல அறிவு
மிக்கது பிறிது உண்டோ?
இல்லை.

விளக்கம் ('உயிர்க்கே
அறிவுள்ளது; ஐம்பூதங்களான்
இயன்ற முகத்திற்கு இல்லை'
என்பாரை நோக்கி, உயிரது
கருத்தறிந்து அஃது உவக்குறின்
மலர்ந்தும், காய்வுறின்
கருதியும் வரலான், 'உண்டு'
என மறுப்பார் போன்று, குறிப்பு
அறிதற்குக் கருவி கூறியவாறு.)

708 முகம்நோக்கி நிற்க அமையும்
அகம்நோக்கி
உற்ற துணர்வார்ப் பெறின்.
அகம் நோக்கி உற்றது
உணர்வார்ப் பெறின்-
குறையறுவானும் தன்
மனத்தைக் குறிப்பான் அறிந்து
தானுற்ற அதனைத் தீர்ப்பாரைப்

பெறின்; முகம் நோக்கி நிற்க
அமையும்-அவர் தன் முகம்
நோக்கி அவ்வெல்லைக்கண்
நிற்க அமையும்.

விளக்கம் ('உணர்வார்' எனக்
காரியத்தைக் காரணமாக்கிக்
கூறினார். அவ்வெல்லையைக்
கடந்து சொல்லுமாயின்
இருவர்க்குஞ்
சிறுமையாமாகலின், அது
வேண்டா என்பதாம்.

குறையுறுவான் இறல்பு
கூறுவார் போன்று கருவி
கூறியவாறு. இவை மூன்று
பாட்டானும் குறிப்பறிதற் கருவி
முகம் என்பது கூறப்பட்டன.) --

709 பகைமையும் கேண்மையும்
கண்ணுரைக்கும் கண்ணின்
வகைமை உணர்வார்ப் பெறின்.
கண்ணின் வகைமை
உணர்வார்ப் பெறின்-வேந்தர்
தம் நோக்கு வேறுபாட்டின்
தன்மையை அறியவல்ல
அமைச்சரைப் பெறின்;
பகைமையும் கேண்மையும்
கண் உரைக்கும்-அவர்க்கு
மனத்துக் கிடந்த
பகைமையையும் ஏனைக்
கேண்மையையும் வேற்று
வேந்தர்
சொல்லிற்றிலராயினும், அவர்
கண்களே சொல்லும்.
விளக்கம் (இறுதிக்கண் 'கண்'
ஆகுபெயர். நோக்கு

வேறுபாடாவன; வெறுத்த
நோக்கமும், உவந்த
நோக்கமும். உணர்தல்:
அவற்றை அவ்வக்குறிகளான்
அறிதல்.) ---

710 நுண்ணியம் என்பார்
அளக்குங்கோல் காணுங்கால்
கண்ணல்லது இல்லை பிற.
நுண்ணியம் என்பார் அளக்கும்
கோல்-யாம் நுண்ணறிவு
உடையேம் என்றிருக்கும்
அமைச்சர் அரசர் கருத்தினை
அளக்குங் கோலாவது;
காணுங்கால் கண் அல்லது பிற
இல்லை-ஆராயுமிடத்து அவர்
கண்ணல்லது பிற இல்லை.
விளக்கம் (அறிவின் உண்மை

அஃதுடையார்மேல்
ஏற்றப்பட்டது. இங்கிதம்,
வடிவு, தொழில், சொல் என்பன
முதலாகப் பிறர் கருத்தளக்கும்
அளவைகள் பல.

அவையெல்லாம் முன் அறிந்த
வழி அவரான் மறைக்கப்படும்;
நோக்கம் மனத்தோடு
கலத்தலான் ஆண்டு
மறைக்கப்படாது என்பது பற்றி
அதனையே பிரித்துக் கூறினார்.
இனி 'அலைக்குங்கோல்' என்று
பாடம் ஒதி, 'நுண்ணியம்' என்று
இருக்கும் அமைச்சரை
அரசரலைக்குங் கோலாவது
'கண்' என உரைத்து, தன்
வெகுளி நோக்கால் அவர்
வெகுடற்குறிப்பு அறிக என்பது

சருத்தாக்குவாரும் உளர். இவை
இரண்டு பாட்டானும்
நுண்கருவி நோக்கு என்பது
கூறப்பட்டது.) ---

2.2.9 அவையறிதல்

711 அவையறிந்து ஆராய்ந்து
சொல்லுக சொல்லின்
தொகையறிந்த தூய்மை யவர்.
சொல்லின் தொகை அறிந்த
தூய்மையவர் - சொல்லின்
குழுவினை அறிந்த
தூய்மையினையுடையார்;
அவை அறிந்து ஆராய்ந்து
சொல்லுக - தாமென்று
சொல்லுங்கால் அப்பொழுதை

அவையினை அறிந்து
ஆராய்ந்து சொல்லுக.
விளக்கம் (சொல்லின்
குழுவெனவே, செஞ்சோல்,
இலக்கணச் சொல்,
குறிப்புச்சொல் என்னும்
மூவகைச் சொல்லும்
அடங்கின. தூய்மை: அவற்றுள்
தமக்காகாதன ஒழித்து ஆவன
கோடல். அவை என்றது ஈண்டு
அதன் அளவை. அது மிகுதி,
ஒப்பு, தாழ்வு என மூவகைத்து.
அறிதல், தம்மொடு தூக்கி
அறிதல். ஆராய்தல்:
இவ்வவைக்கண் சொல்லும்
காரியம் இது, சொல்லுமாறு
இது, சொன்னால் அதன் முடிவு
இது என்று, இவை உள்ளிட்டன

ஆராய்தல்.) ---

712 இடைதெரிந்து நன்குணர்ந்து
சொல்லுக சொல்லின்
நடைதெரிந்த நன்மை யவர்.
சொல்லின்நடை தெரிந்த
நன்மையவர் - சொற்களின்
நடையினை ஆராய்ந்தறிந்த
நன்மையினையுடையார்;
இடைதெரிந்து நன்கு உணர்ந்து
சொல்லுக - அவைக்கண் ஒன்று
சொல்லுங்கால் அதன்
செவ்வியை ஆராய்ந்து அறிந்து
வழுப்படாமல் மிகவும்
தெள்துந்து சொல்லுக.
விளக்கம் (சொற்களின்
நடையாவது: அம்மூவகைச்
சொல்லும் செம்பொருள்;
இலக்கணைப் பொருள்

குறிப்புப் பொருள் என்னும்
பொருள்களைப் பயக்குமாறு.
செவ்வி; கேட்டற்கண்
விருப்புடைமை. வழு: சொல்
வழுவும் பொருள் வழுவும்.
(இவை இரண்டு பாட்டானும்
ஒன்று சொல்லுங்கால்
அவையறிந்தே சொல்ல
வேண்டும் என்பது
கூறப்பட்டது.) ---

713 அவையறியார் சொல்லல்மேற்
கொள்பவர் சொல்லின்
வகையறியார் வல்லதூஉம்
இல்.
அவை அறியார் சொல்லல்
மேற்கொள்பவர் சொல்லின்
வகை அறியார் - அவையினது
அளவையறியாது ஒன்று

சொல்லுதலைத் தம்
மேற்கொள்வார்
அச்சொல்லுதலின் கூறுபாடும்
அறியார்; வல்லதூஉம் இல் -
கற்றுவல்ல கலையும் அவர்க்கு
இல்லை.

விளக்கம் (அம் மூவகைச்
சொற்களால் வரும் சொல்லுதல்
வகைமை கேட்பாரது உணர்வு
வகைமைபற்றி வருதலால்,
'சொல்லின் வகையறியார்'
என்றும், அஃது அறியார் என்று
எல்லாரானும் இகழ்ப்படுதலின்
'வல்லதூஉம்இல்' என்றும்
கூறினார். இதனான்
அவையறியாக்கால் வரும்
குற்றம் கூறப்பட்டது.) ---

714 ஒளியார்முன் ஒள்ளிய ராதல்

வெளியார்முன்

வான்சுதை வண்ணம் கொளல்.

ஒளியார் முன் ஒள்ளியர் ஆதல்

- அறிவால்

ஒள்யுள்ளியாரவைக் கண்

தாமும் ஒள்ளியாராக;

வெளியார் முன் வான்சுதை

வண்ணம் கொளல் - ஏனை

வெள்ளைகள் அவைக்கண்

தாமும் வாலிய சுதையின்

நிறத்தைக் கொள்க.

விளக்கம் (ஒள்ளியார் என்றது

மிக்காரையும் ஒத்தாரையும்.

அது விகாரத்தால் ஒளியார்

என்று நின்றது. ஒள்ளியராதல்:

தம் நூலறிவுஞ்

சொல்வன்மையும் தோன்ற

விரித்தல். அவை அறியாத

புல்லரை வெளியார்' என்றது.
வயிரம் இல் மரத்தை வெளிற்று'
என்னும் வழக்குப்பற்றி. அவர்
மதிக்கும் வகை அவரிலும்
வெண்மையுடையராக என்பார்,
'வான் சுதை வண்ணம் கொளல்'
என்றார். அவையளவு
அறிந்தார் செய்யும் திறம்
இதனான் தொகுத்துக்
கூறப்பட்டது. பின்னர் விரித்துக்
கூறுப.) ---) ---

715 நன்றென்ற வற்றுள்ளும் நன்றே
முதுவருள்
முந்து கிளவாச் செறிவு.
நன்று என்றவற்றுள்ளும் நன்றே
- ஒருவற்கு இது நன்று என்று
சிறப்பித்துச் சொல்லப்பட்ட
குணங்கள் எல்லாவற்றுள்ளும்

நன்றே; முதுவருள் முந்து
கிளவாச் செறிவு - தம்மின்
மிக்கார் அவைக்கண் அவரின்
முற்பட்டு ஒன்றனைச்
சொல்லாத அடக்கம்.

விளக்கம் (தம் குறையும், அவர்
மிகுதியும், முந்து கிளர்ந்தாற்
படும் இழுக்கும், கிளவாக்கால்
எய்தும் நன்மையும் அறிந்தே
அடங்கினமையின்,
அவ்வடக்கத்தினை 'நன்று
என்றவற்றுள்ளும் நன்று'
என்றார். முன் கிளத்தலையே
விலக்கினமையின், உடன்
கிளத்தலும் பின் கிளத்தலும்
ஆம் என்பது பெற்றாம்.
இதனான் மிக்கார் அவைக்கண்
செய்யும் திறம் கூறப்பட்டது.) -

716 ஆற்றின் நிலைதளர்ந் தற்றே
வியன்புலம்

ஏற்றுணர்வார் முன்னர் இழுக்கு.

ஆற்றின் நிலை தளர்ந்தற்று -

வீடு எய்தற்பொருட்டு

நன்னெறிக்கண்

நின்றானொருவன்

அந்நெறியினின்றும் நிலை

தளர்ந்து வீழ்ந்தாலொக்கும்;

வியன் புலம் ஏற்று உணர்வார்

முன்னர் இழுக்கு - அகன்ற

நூற்பொருள்களை

உட்கொண்டு அவற்றின்

மெய்ம்மையை உணரவல்லார்

அவைக்கண் வல்லானொருவன்

சொல் இழுக்குப்படுதல்.

விளக்கம் (நிலை தளர்ந்து

வீழ்தல் 'உரன் என்னும்
 தோட்டியான் ஒரைந்தும்
 (குறள். 24) காத்தொழுகியான்,
 பின் இழுக்கிக் கூடா
 ஒழுக்கத்தினால் பயன்
 இழத்தலே அன்றி இகழவும்
 படும் என்பதாம். இதனால்
 அதன்கண்
 இழுக்கியவழிப்படும் குற்றம்
 கூறப்பட்டது.) ---

717 கற்றறிந்தார் கல்வி விளங்கும்
 கசடறச்
 சொல்தெரிதல் வல்லார் அகத்து.
 கசடு அறச்சொல் தெரிதல்
 வல்லாரகத்து - வழுப்படாமல்
 சொற்களை ஆராய்தல் வல்லார்
 அவைக்கண் சொல்லின்; கற்று
 அறிந்தார் கல்வி விளங்கும் -

பல நூல்களையும் கற்று
அவற்றின் ஆய பயனை
அறிந்தாரது கல்வி யாவார்க்கும்
விளங்கித் தோன்றும்.
விளக்கம் ('சொல்லின்' என்பது
அவாய் நிலையான் வந்தது.
ஆண்டே சொல்லுக என்பதாம்.)

718 உணர்வ துடையார்முன்
சொல்லல் வளர்வதன்
பாத்தியுள் நீர்சொரிந் தற்று.
உணர்வது உடையார்முன்
சொல்லல் - பிறர்
உணர்த்தலின்றிப்
பொருள்களைத் தாமே
உணரவல்ல
அறிவினையுடையவர்
அவைக்கண் கற்றார்

ஒன்றனைச் சொல்லுதல்;
வளர்வதன் பாத்தியுள் நீர்
சொரிந்தற்று - தானே
வளர்வதொரு பயிர் நின்ற
பாத்திக்கண் நீரினைச்
சொரிந்தாற்போலும்.
விளக்கம் (தானேயும்
வளர்தற்குரிய கல்வி மிக
வளரும் என்பதாம். இவை
இரண்டு பாட்டானும், ஒத்தார்
அவைக்கண் எவ்வழியும்
சொல்லுக என்பது
கூறப்பட்டது.) ---

719 புல்லவையுள் பொச்சாந்தும்
சொல்லற்க நல்லவையுள்
நன்குசலச் சொல்லு வார்.
நல்லவையுள் நன்கு செலச்
சொல்லுவார் - நல்லார் இருந்த

அவைக்கண் நல்ல
பொருள்களை அவர்
மனங்கொள்ளச்
சொல்லுதற்குரியார்;
புல்லவையுள் பொச்சாந்தும்
சொல்லற்க - அவையறியாத
புல்லர் இருந்த அவைக்கண்
அவற்றை மறந்தும்
சொல்லாதொழிக.
விளக்கம் (சொல்லின், தம்
அவையறியாமையை நோக்கி
நல்லவையும்,
பொருளறியாமையால்
புல்லவைதானும் இகழ்தலின்,
இரண்டு அவைக்கும் ஆகா
என்பது கருதிப் 'பொச்சாந்தும்
சொல்லற்க' என்றார்.) ---

720 அங்கணத்துள் உக்க

அமிழ்தற்றால் தங்கணத்தார்
அல்லார்முன் கோட்டி கொளல்.

தம் கணத்தார் அல்லார் முன்
கோட்டி கொளல் - நல்லார்

தம்மினத்தரல்லாதார்

அவைக்கண் ஒன்றனையும்

சொல்லற்க; அங்கணத்துள்

உக்க அமிழ்தற்று - சொல்லின்,

அது தூய்தல்லாத

முற்றத்தின்கண் உக்க

அமிழ்தனை ஒக்கும். ('கொள்'

என்னும் முதனிலைத்

தொழிற்பெயர் முன்னின்று பின்

எதிர்மறை அல்விசுதியோடு

கூடி 'மகன் எனல்'

விளக்கம் (குறள் 196) என்பது

போல நின்றது. 'சொல்லின்,'

'அது' என்பன அவாய்
நிலையான் வந்தன.
பிறரெல்லாம் 'கொளல்'
என்பதனைத் தொழிற்
பெயராக்கி உரைத்தார்; அவர்
அத்தொழில் அமிழ்து என்னும்
பொருள் உவமையொடு
இயையாமை நோக்கிற்றிலர்.
சாவா மருந்தாதல் அறிந்து
நுகர்வார் கையினும் படாது
அவ்வங்கணத்துக்கும் இயைபு
இன்றிக் கெட்டவாறு தோன்ற,
'உக்க அமிழ்து' என்றார்.
அச்சொல் பயனில் சொல்லாம்
என்பதாயிற்று. இவை இரண்டு
பாட்டானும் தாழ்ந்தார்
அவைக்கண் ஒரு வழியும்
சொல்லற்க என்பது

கூறப்பட்டது.) ---

2.2.10 அவையஞ்சாமை

721 வகையறிந்து வல்லவை
வாய்சோரார் சொல்லின்
தொகையறிந்த தூய்மை யவர்.
வகை அறிந்து வல்லவை வாய்
சோரார் - கற்றுவல்ல அவை,
அல்லா அவை என்னும் அவை
வகையினை அறிந்து, வல்ல
அவைக்கண் ஒன்று
சொல்லுங்கால் அச்சத்தான்
வழுப்படச் சொல்லார்;
சொல்லின் தொகை அறிந்த
தூய்மையவர் - சொல்லின்
தொகையெல்லாம் அறிந்த

தூய்மையினை உடையார்.
விளக்கம் (இருந்தாரது வன்மை
அவைமேல் ஏற்றப்பட்டது.
'வல்லவை' என்பதற்கு, 'தாம்
கற்றுவல்ல நூற்பொருள்களை'
என்று உரைப்பாரும் உளர்.
'அச்சத்தான்' என்பது
அதிகாரத்தான் வந்தது.
'சொல்லின் தொகை,' 'தூய்மை'
என்பவற்றிற்கு (குறள் 711)
மேல் உரைத்தாங்கு உரைக்க.) -

--

722 கற்றாருள் கற்றார் எனப்படுவர்
கற்றார்முன்
கற்ற செலச்சொல்லு வார்.
கற்றாருள் கற்றார் எனப்படுவர்
- கற்றார் எல்லாரினும் இவர்
நன்கு கற்றார் என்று

உலகத்தாரால்
சொல்லப்படுவார்; கற்றார் முன்
கற்ற செலச் சொல்லுவார் -
கற்றாரவைக்கண் அஞ்சாதே
தாம் கற்றவற்றை அவர் மனம்
கொள்ளும் வகை சொல்ல
வல்லார்.

விளக்கம் (உலகம் அறிவது
அவரையே ஆகலின், அதனால்
புகழப்படுவாரும் அவர்
என்பதாம்.) ---

723 பகையகத்துச் சாவார் எளியர்
அரியர்

அவையகத்து அஞ்சா தவர்.
பகையகத்துச் சாவார் எளியர் -
பகையிடை அஞ்சாது புக்குச்
சாவவல்லார் உலகத்துப் பலர்;
அவையகத்து அஞ்சாதவர்

அரியர் - அவையிடை
அஞ்சாது புக்குச் சொல்ல
வல்லார் சிலர்.

விளக்கம் ('அஞ்சாமை,'
'சாவார்' என்பதனோடும் கூட்டி,
அதனால் 'சொல்ல வல்லார்'
என்பது வருவித்து
உரைக்கப்பட்டது. இவை
மூன்று பாட்டானும் அவை
அஞ்சாரது சிறப்புக்
கூறப்பட்டது.) ---

724 கற்றார்முன் கற்ற
செலச்சொல்லித் தாம்கற்ற
மிக்காருள் மிக்க கொளல்.
கற்றார்முன் கற்றசெலசொல்லி -
பல நூல்களையும் கற்றார்
அவைக்கண் தாம்கற்றவற்றை
அவர்மனம் கொள்ளுமாற்றாற்

சொல்லி; தாம் கற்ற மிக்க
 மிக்காருள் கொளல் -
 அவற்றின் மிக்க பொருள்களை
 அம்மிக்க கற்றாரிடத்து அறிந்து
 கொள்க. எல்லாம் ஒருவற்குக்
 கற்றல் கூடாமையின்,
 விளக்கம் (வேறு வேறாய
 கல்வியுடையார் பலர் இருந்த
 அவைக்கண் தாம் கற்றவற்றை
 அவர்க்கு ஏற்பச் சொல்லுக;
 சொல்லவே, அவரும்
 அவையெல்லாம் சொல்லுவர்
 ஆகலான், ஏனைக் கற்க
 பெறாதன கேட்டறியலாம்
 என்பதாயிற்று. அதனால்
 அவனது ஒருசார் பயன்
 கூறப்பட்டது.) ---

725 ஆற்றின் அளவறிந்து கற்க

அவையஞ்சா
மாற்றங் கொடுத்தற் பொருட்டு.
ஆற்றின் அளவு அறிந்து கற்க -
சொல்லிலக்கண நெறியானே
அளவை நூலை அமைச்சர்
உட்பட்டுக் கற்க; அவை
மாற்றம் கொடுத்தற்பொருட்டு -
வேற்றுவேந்தர் அவையிடை
அஞ்சாது அவர் சொல்லிய
சொற்கு உத்தரஞ்சொல்லுதற்
பொருட்டு.

விளக்கம் (அளவை நூல்,
சொல் நூல் கற்றே கற்க
வேண்டுதலின், அதற்கு அஃது
ஆறு எனப்பட்டது. அளக்கும்
கருவியை 'அளவு' என்றார்.
ஆகுபெயரான், அவர்
சொல்லை சொல்வதொரு

சொல் சொல்லலாவது,
நியாயத்து வாதசற்ப
விதண்டைகளும் சலசாதிகளும்
முதலிய கற்றார்க்கே ஆகலின்,
அவற்றைப் பிழையாமல் கற்க
என்பதாம். இதனான் அதன்
காரணம் கூறப்பட்டது.) ---

726 வாளொடென் வன்கண்ணர்
அல்லார்க்கு நூலொடென்
நுண்ணவை அஞ்சு பவர்க்கு.
வன்கண்ணர் அல்லார்க்கு
வாளொடு என் -
வன்கண்மையுடையார்
அல்லார்க்கு வாளொடு என்ன
இயைபு உண்டு; நுண் அவை
அஞ்சுபவர்க்கு நூலோடு என் -
அது போல் நுண்ணியாரது
அவையை அஞ்சுவார்க்கு

நூலோடு என்ன இயைபு
உண்டு ?

விளக்கம் (இருந்தாரது நுண்மை
அவைமேல் ஏற்றப்பட்டது.

நூற்கு உரியர் அல்லர்
என்பதாம்.)---

727 பகையகத்துப் பேடிகை
ஒள்வாள் அவையகத்து
அஞ்சு மவன்கற்ற நூல்.
பகையத்துப் பேடி கை
ஒளய்புள்ளிவாள் -
எறியப்படும் பகை நடுவண்
அதனை அஞ்சும் பேடி பிடித்த
கூர்வாளை ஒக்கும்;
அவையகத்து அஞ்சுமவன்
கற்ற நூல் - சொல்லப்படும்
அவை நடுவண் அதனை
அஞ்சுமவன் கற்ற நூல்.

விளக்கம் (பேடி: பெண்
இயல்பு மிக்கு ஆண் இயல்பும்
உடையவள். களமும்
வாய்த்துத் தானும் நன்றாய்
இருந்ததேயாயினும் பிடித்தவள்
குற்றத்தால் வாள்
சிறப்பின்றாயினாற் போல,
அவையும் வாய்த்துத் தானும்
நன்றாய் இருந்ததேயாயினும்,
கற்றவன் குற்றத்தால் நூல்
சிறப்பின்றாயிற்று.) ---

728 பல்லவை கற்றும் பயமிலரே
நல்லவையுள்
நன்கு செலச்சொல்லா தார்.
நல்லவையுள் நன்கு செலச்
சொல்லாதார் - நல்லார் இருந்த
அவைக்கண் நல்ல

சொற்பொருள்களைத் தம்
 அச்சத்தான் அவர்க்கு ஏற்கச்
 சொல்லமாட்டாதார்; பல்லவை
 கற்றும் பயம் இலரே - பல
 நூல்களைக் கற்றாராயினும்
 உலகிற்குப் பயன்படுதல் இலர்.
 விளக்கம் (அறிவார் முன்
 சொல்லாமையின்
 கல்வியுண்மை அறிவாரில்லை
 என்பதாம். இனிப் 'பயமில்லர்'
 என்பதற்கு, 'கல்விப்
 பயனுடையரல்லர்' என்று
 உரைப்பாரும் உளர்.) ---

729 கல்லா தவரின் கடையென்ப
 கற்றறிந்தும்
 நல்லா ரவையஞ்சு வார்.
 கற்று அறிந்தும் நல்லார் அவை
 அஞ்சுவார் - நூல்களைக்

கற்றுவைத்தும், அவற்றால்
 பயனறிந்து வைத்தும், நல்லார்
 இருந்த அவையினை அஞ்சி
 ஆண்டுச் சொல்லாதாரை;
 கல்லாதவரின் கடை என்ப -
 உலகத்தார் கல்லாதவரினும்
 கடையர் என்று சொல்லுவார்.
 விளக்கம் (அக்கல்வி
 அறிவுகளால் பயன் தாமும்
 எய்தாது பிறரை எய்துவிப்பதும்
 செய்யாது, கல்வித்துன்பமே
 எய்தி நின்றலின், 'கல்லாதவரின்
 கடை' என உலகம் பழிக்கும்
 என்பதாம்.) ---

730 உளரெனினும் இல்லாரொடு
 ஒப்பர் களன் அஞ்சிக்
 கற்ற செலச்சொல்லா தார்.
 களன் அஞ்சிக் கற்ற செலச்

சொல்லாதார் - அவைக்
களத்தை அஞ்சித் தாம்
கற்றவற்றை அதற்கு ஏற்கச்
சொல்ல மாட்டாதார்; உளர்
எனினும் இல்லாரொடு ஒப்பர் -
உயிர் வாழ்கின்றாராயினும்
உலகத்தாரால்
எண்ணப்படாமையின்
இறந்தாரோடு ஒப்பர்.
விளக்கம் ('ஈண்டுக் 'களன்'
என்றது ஆண்டிருந்தாரை.
இவை ஐந்து பாட்டானும்
அவை அஞ்சு வாரது இழிவு
கூறப்பட்டது.) ---

அமைச்சியல் முற்றிற்று
